

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind unele măsuri fiscal bugetare pentru asigurarea
sustenabilității financiare a României pe termen lung**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I **Prevederi generale**

Art. I. – (1) Prezenta lege reglementează unele măsuri fiscal bugetare pentru a consolida sustenabilitatea financiară a României pe termen lung astfel încât Statul Român și unitățile sale administrativ-teritoriale să poată susține din fonduri publice finanțarea tuturor categoriilor de servicii publice destinate cetățenilor la un nivel calitativ și competitiv impus de standardele europene.

(2) Pentru a asigura scopul prevăzut la alin. (1) prezenta lege reglementează următoarele categorii de măsuri specifice:

a) măsuri financiar-fiscale pentru a asigura o utilizare eficientă a resurselor fiscale ale Statului Român, a gestiona corespunzător prin politici fiscale prudente zonele de optimizare fiscală, a restructura și gestiona facilitățile fiscale în perioade de deficit bugetar excesiv, a asigura gestionarea dezechilibrelor fiscale din marile sisteme publice;

b) măsuri pentru a înlătura risipa de fonduri publice, dar și pentru a administra patrimoniul statului și activele publice prin intermediul operatorilor

economici deținuți de Statul Român, unitățile administrativ-teritoriale, precum și de alte entități publice;

c) măsuri pentru asigurarea conformării fiscale în scopul sancționării faptelor și actelor de comerț considerate ilicite, dar și pentru a sancționa faptele contravenționale în domeniul fiscal pentru a consolida disciplina financiar-fiscală, precum și pentru a valorifica în mod corespunzător resursele fiscale ale Statului Român și a unităților sale administrativ-teritoriale.

(3) Pentru a asigura scopul menționat la alin. (1) obiectivele prezentei legi sunt:

a) utilizarea eficientă a resurselor fiscale ale Statului Român prin gestionarea prudentă a zonelor de optimizare fiscală, respectiv pentru a asigura un tratament egal, nediscriminatoriu și transparent al tuturor plătitorilor de impozite și taxe;

b) restructurarea facilităților fiscale mai ales a acelor categorii de facilități fiscale care și-au atins obiectivele, cu o perioadă de implementare care le-a asigurat sprijin pentru plătitorii de impozite și taxe în calitate de beneficiari iar menținerea acestora nu se mai justifică în perioade de deficit bugetar excesiv;

c) înlăturarea dezechilibrelor fiscale din marile servicii publice, în special cele din domeniul sănătății publice ca urmare a existenței unui număr mare de plătitori de impozite și taxe care sunt scutiți de la plata acestora, iar prin aceasta sunt cauzate deficite bugetare nesustenabile pentru bugetul public cu impact major asupra întregii populații beneficiare de servicii publice;

d) instituirea unei discipline fiscale pentru contribuabilii plătitori de impozit pe profit, pentru a asigura plata unui impozit pe profit minimal inclusiv pentru a înlătura practicile de transfer a capitalurilor de către marile corporații care funcționează pe teritoriul României, dar și pentru a implementa un nivel ridicat de disciplină fiscală în domeniul impozitului pe profit;

e) utilizarea eficientă a fondurilor publice alocate pentru finanțarea diferitelor categorii de servicii publice atât la nivelul autorităților administrației publice centrale, autorităților administrației publice locale, instituțiilor publice de interes național și local precum și pentru finanțarea diferitelor categorii de servicii publice atât la nivelul autorităților administrației publice centrale, autorităților administrației publice locale, instituțiilor publice de interes;

f) descentralizarea unor servicii publice de interes național și trecerea acestora în subordinea/sub autoritatea autorităților administrației publice locale inclusiv a patrimoniului și resurselor;

g) administrarea eficientă a patrimoniului public de interes național și local precum și activelor publice, asigurarea performanței economice a operatorilor economici deținuți de stat și unitățile administrativ-teritoriale sau de alte entități publice;

h) creșterea conformării fiscale prin măsuri specifice de sancționare a faptelor și actelor de comerț care nu îndeplinesc condițiile legale precum și prin extinderea unor măsuri specifice cum sunt: factura electronică, sigiliul electronic al mărfurilor, utilizarea informațiilor din casele de marcat electronice sau prin sancționarea unor fapte contravenționale specifice.

Art. II. – Principiile care stau la elaborării prezentei legi sunt:

a) Principiul bunei gestionări a resurselor fiscale: potrivit acestui principiu resursele fiscale ale Statului Român trebuie utilizate în condiții de eficiență pentru a maximiza încasările la bugetul public iar optimizările fiscale trebuie limitate pentru a asigura tratament egal, transparent și nediscriminatoriu pentru toți plătitorii de impozite și taxe. De asemenea, potrivit acestui principiu facilitățile fiscale trebuie acordate pe perioade limitate de timp și pentru obiective clare stabilite odată cu acordarea acestora. În plus, pentru a stabili un comportament fiscal adecvat pentru anumite categorii de contribuabili precum și pentru anumite categorii de impozite și taxe este nevoie să se stabilească un nivel minim de impozite sau taxe datorate bugetului public;

b) Principiul echilibrului fiscal pentru marile servicii publice: potrivit acestui principiu este necesar ca resursele fiscale ale marilor servicii publice rezultate din plata impozitelor și taxelor trebuie să acopere pe cât posibil nevoia de fonduri a marilor servicii publice în special prin eliminarea categoriilor de scutiri de impozite și taxe care pot genera dezechilibre, respectiv deficite bugetare ale fondurilor speciale constituite pentru a asigura finanțarea acestora;

c) Principiul descentralizării serviciilor publice: conform acestui principiu autorităților administrației publice locale li se atribuie responsabilitatea gestionării serviciilor publice în conformitate cu principiul subsidiarității, întrucât acestea sunt cele mai apropiate de nevoile pe care le au cetățenii, scopul fiind acela de a îmbunătăți calitatea serviciilor publice prestate dar și de a utiliza mult mai eficient patrimoniul și resursele publice de care dispun serviciile publice;

d) Principiul utilizării eficiente a fondurilor publice: în conformitate cu acest principiu fondurile alocate pentru finanțarea diferitelor categorii de servicii publice trebuie utilizate în condiții de eficiență, economicitate și eficacitate, iar resursele alocate din impozite și taxe pentru finanțarea acestor categorii de cheltuieli trebuie să aibă la bază reguli de utilizare care au cel mai bun raport între resurse utilizate și eforturile obținute. Orice măsură care conduce la o reducere de fonduri publice alocate pentru a finanța serviciile publice trebuie să fie implementată pentru a asigura o gestionare corespunzătoare a fondurilor publice;

e) Principiul administrării eficiente a patrimoniului public: în conformitate cu regulile acestui principiu patrimoniul public dar și activele publice indiferent de natura acestora trebuie administrate astfel încât operatorii economici și administratorii acestora să înregistreze performanță economică, patrimoniul și activele publice să genereze pentru Statul Român și unitățile administrativ-teritoriale resurse fiscale pentru finanțarea altor servicii publice iar populația să poată beneficia de servicii publice de calitate în acord cu nevoile acestora. Politicile de investiții publice trebuie să fie implementate în acord cu strategiile de dezvoltare a serviciilor publice pentru a obține un nivel de calitate a serviciilor publice prestate;

f) Principiul bunei administrări a resurselor fiscale prin măsuri de creștere a gradului de conformare fiscală: potrivit acestui principiu faptele și actele de comerț desfășurate fără respectarea dispozițiilor legale trebuie sancționate corespunzător pentru a descuraja neconformarea fiscală iar prin nivelul sancțiunilor aplicate contribuabilii trebuie să aibă un comportament corectiv față de achitarea datoriilor la bugetul public. În schimb, sunt necesare o serie de măsuri specifice, implementării facturii electronice utilizarea sigiliului electronic al mărfurilor, utilizarea informațiilor din casele de marcat electronice și altele asemenea.

CAPITOLUL II

Măsuri fiscale

Art. III. – Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), după litera i) se introduce o nouă literă nouă, lit. j), cu următorul cuprins:

„j) impozitul special pe bunurile imobile și mobile de valoare mare.”

2. După articolul 18 se introduc trei noi articole, art. 18¹ – 18³, cu următorul cuprins:

„Impozit minim

Art. 18¹. – (1) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la art. 15, care înregistrează în anul precedent o cifră de afaceri de peste 50.000.000 euro, și care în anul de calcul determină un impozit pe profit, cumulat de la începutul anului fiscal/anului fiscal modificat până la sfârșitul trimestrului/anului de calcul, mai mic decât

impozitul minim pe cifra de afaceri stabilit potrivit prevederilor alin. (3), sunt obligați la plata impozitului pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro a cifrei de afaceri este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile. În sensul prezentului alineat, cifra de afaceri a anului precedent reprezintă diferența dintre veniturile totale (VT) și veniturile care se scad din veniturile totale (Vs), astfel cum sunt definite la alin. (3).

(2) În situația în care rezultatul fiscal cumulat la sfârșitul trimestrului/anului de calcul este pierdere fiscală sau profit impozabil, înainte de recuperarea pierderii fiscale din anii precedenți, potrivit art. 31, contribuabilul determină impozitul minim pe cifra de afaceri potrivit alin. (3).

(3) Impozitul minim pe cifra de afaceri se determină astfel:

$IMCA = 1\% \times (VT - V_s - I - A)$, unde indicatorii au următoarea semnificație:

IMCA – impozit minim pe cifra de afaceri, determinat cumulat de la începutul anului fiscal/anului fiscal modificat până la sfârșitul trimestrului/anului de calcul;

VT – venituri totale, determinate cumulat de la începutul anului fiscal/anului fiscal modificat până la sfârșitul trimestrului/anului de calcul, după caz;

V_s – venituri care se scad din veniturile totale, determinate cumulat de la începutul anului fiscal/anului fiscal modificat până la sfârșitul trimestrului/anului de calcul, după caz, reprezentând:

- (i) veniturile neimpozabile prevăzute la art. 23 și 24;
- (ii) veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;
- (iii) veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuție;
- (iv) veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale, care nu sunt cuprinse în indicatorul I;
- (v) veniturile din subvenții;

(vi) veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii;

(vii) veniturile reprezentând accizele care au fost reflectate concomitent în conturile de cheltuieli.

I – valoarea imobilizărilor în curs de execuție ocazionate de achiziția/producția de active, înregistrate în evidența contabilă începând cu data de 1 ianuarie 2024, respectiv începând cu prima zi a anului fiscal modificat care începe în anul 2024;

A – amortizarea contabilă la nivelul costului istoric aferentă activelor achiziționate/produse începând cu data de 1 ianuarie 2024/prima zi a anului fiscal modificat care începe în anul 2024. Nu se cuprinde în acest indicator amortizarea contabilă a activelor incluse în valoarea indicatorului I.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (3), în cazul în care din aplicarea formulei de calcul pentru determinarea impozitului minim pe cifra de afaceri rezultă o valoare negativă, impozitul minim este zero.

(5) În sensul prezentului articol, pentru efectuarea comparației între impozitul pe profit și impozitul minim pe cifra de afaceri potrivit alin. (1), impozitul pe profit trimestrial/anual reprezintă impozitul pe profit înainte de scăderea sumelor potrivit legii, ajustat astfel: din acest impozit pe profit se scad sumele reprezentând sponsorizare/mecenat, alte sume care se scad din impozitul pe profit, potrivit legilor speciale, precum și reducerea impozitului pe profit conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2020 pentru instituirea unor măsuri fiscale de stimulare a menținerii/creșterii capitalurilor proprii, precum și pentru completarea unor acte normative, după caz, și nu se scad sumele reprezentând creditul fiscal extern, impozitul pe profit scutit potrivit art. 22 și impozitul pe profit scutit potrivit Legii cooperăției agricole nr. 566/2004, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

(6) În cazul contribuabililor care aplică sistemul anual de plată cu efectuarea de plăți anticipate, prevederile alin. (1) – (5) se aplică pentru trimestrele I, II și III ale fiecărui an fiscal/an fiscal modificat, prin compararea impozitului minim pe cifra de afaceri, determinat potrivit alin. (3), cu plățile anticipate, urmând ca definitivarea impozitului pe profit anual să se efectueze până la termenul de depunere a declarației anuale de impozit pe profit. Comparația se efectuează astfel:

- a) pentru trimestrul I, impozit minim pe cifra de afaceri, determinat potrivit alin. (3), se compară cu plata anticipată aferentă acestui trimestru;
- b) pentru trimestrul II, impozit minim pe cifra de afaceri, determinat potrivit alin. (3), se compară cu suma plăților anticipate aferente trimestrului I și II;
- c) pentru trimestrul III, impozit minim pe cifra de afaceri, determinat potrivit alin. (3), se compară cu suma plăților anticipate aferente trimestrului I, II și III.

(7) În cazul contribuabililor care aplică sistemul anual de plată fără efectuarea de plăți anticipate, prevederile alin. (1) – (5) se aplică pentru determinarea impozitului pe profit anual.

(8) În cazul grupului fiscal, prevederile alin. (1) – (7), (9) și (10) se aplică în mod corespunzător de către membrii/persoana juridică responsabilă având în vedere și următoarele reguli:

a) în cazul în care grupul fiscal aplică sistemul de plată trimestrial, fiecare membru al grupului fiscal calculează, trimestrial/anual, după caz, impozitul minim pe cifra de afaceri, potrivit formulei de calcul prevăzută la alin. (3), în funcție de situația individuală, și îl comunică persoanei juridice responsabile;

b) în cazul în care grupul fiscal aplică sistemul anual de plată cu efectuarea de plăți anticipate, fiecare membru al grupului fiscal calculează trimestrial impozitul minim pe cifra de afaceri, potrivit formulei de calcul prevăzută la alin. (3), în funcție de situația individuală, și îl comunică persoanei juridice responsabile; pentru definitivarea impozitului pe profit anual, fiecare membru al

grupului fiscal calculează impozitul minim pe cifra de afaceri, potrivit formulei de calcul prevăzute la alin. (3), în funcție de situația individuală, și îl comunică persoanei juridice responsabile;

c) în cazul în care grupul fiscal aplică sistemul anual de plată fără efectuarea de plăți anticipate, pentru determinarea impozitului pe profit anual, fiecare membru al grupului fiscal calculează impozitul minim pe cifra de afaceri, potrivit formulei de calcul prevăzute la alin. (3), în funcție de situația individuală, și îl comunică persoanei juridice responsabile;

d) persoana juridică responsabilă compară impozitul pe profit trimestrial/anual determinat la nivelul grupului, respectiv plățile anticipate, după caz, cu valoarea însumată a impozitelor minime pe cifra de afaceri transmise de membrii grupului fiscal, urmând să aplice prevederile alin. (1) coroborate cu cele ale alin. (5) – (7) și (9). În cazul în care, rezultatul fiscal al grupului este pierdere fiscală, impozitul grupului se datorează la nivelul valorii însumate a impozitelor minime pe cifra de afaceri transmise de membrii grupului.

(9) În cazul în care contribuabilul datorează impozit minim pe cifra de afaceri din acesta nu se scad sumele reprezentând impozitul pe profit scutit, redus și alte sume care se scad din impozitul pe profit, potrivit legilor speciale, precum și reducerea impozitului pe profit conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2020.

(10) Contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, scad sumele aferente din impozitul minim datorat la nivelul valorii minime dintre următoarele:

a) valoarea calculată prin aplicarea a 0,75% la cifra de afaceri; pentru situațiile în care reglementările contabile aplicabile nu definesc indicatorul cifra de

afaceri, această limită se determină potrivit normelor;

b) valoarea reprezentând 20% din impozitul pe profit.

(11) În scopul aplicării alin. (10), în cazul sponsorizărilor efectuate către entități persoane juridice fără scop lucrativ, inclusiv unități de cult, sumele aferente acestora se scad din impozitul pe minim datorat, în limitele prevăzute de prezentul alineat, doar dacă beneficiarul sponsorizării este înscris, la data încheierii contractului, în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale, potrivit art. 25 alin. (4¹).

(12) Activele luate în calcul, pentru determinarea indicatorilor I și A prevăzuți la alin. (3) sunt cele stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, iar selecția categoriilor de active eligibile se realizează pe baza unor criterii legate de natura activității desfășurate.

(13) Pentru contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (5), prevederile prezentului articol se aplică începând cu anul fiscal modificat care începe în anul 2024.

(14) Nu intră sub incidența prezentului articol operatorii economici care desfășoară exclusiv activități de distribuție/furnizare/transport de energie electrică și gaze naturale și care sunt reglementați/licențiați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

Impozit suplimentar pentru instituțiile de credit – persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit – persoane juridice străine

Art. 18². – (1) Prin excepție de la art. 18¹, instituțiile de credit – persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit – persoane juridice străine datorează suplimentar impozitului pe profit un impozit pe cifra de afaceri calculat prin aplicarea asupra cifrei de afaceri a următoarelor cote de impozitare:

a) 2%, pentru perioada 1 ianuarie 2024 – 31 decembrie 2025 inclusiv;

b) 1%, începând cu data de 1 ianuarie 2026.

(2) Pentru aplicarea alin. (1), cifra de afaceri cuprinde:

- a) venituri din dobânzi;
- b) venituri din dividende;
- c) venituri din taxe și comisioane;
- d) câștiguri (pierderi) din derecunoașterea activelor și datoriilor financiare care nu sunt evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere, net;
- e) câștiguri sau pierderi aferente activelor și datoriilor financiare deținute în vederea tranzacționării, net;
- f) câștiguri sau pierderi aferente activelor financiare nedestinate tranzacționării, evaluate obligatoriu la valoarea justă prin profit sau pierdere, net;
- g) câștiguri sau pierderi aferente activelor și datoriilor financiare desemnate ca fiind evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere, net;
- h) câștiguri sau pierderi din contabilitatea de acoperire, net;
- i) diferențe de curs de schimb (câștig sau pierdere), net;
- j) câștiguri sau pierderi din derecunoașterea activelor nefinanciare, net;
- k) alte venituri din exploatare.

(3) Impozitul pe cifra de afaceri se calculează, declară și plătește trimestrial, astfel:

- a) pentru trimestrele I – III, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata;
- b) pentru trimestrul IV, până la data de 25 martie inclusiv a anului următor.

(4) Pentru determinarea rezultatului fiscal, impozitul pe cifra de afaceri reprezintă cheltuiala nedeductibilă.

(5) Impozitul pe cifra de afaceri se calculează cumulat de la începutul anului fiscal. Impozitul pe cifra de afaceri datorat trimestrial se determină ca diferență între impozitul pe cifra de afaceri calculat cumulat de la începutul anului fiscal și impozitul pe cifra de afaceri datorat pentru perioada anterioară celei de calcul.

(6) În cazul grupului fiscal, prevederile alin. (1) – (5) se aplică în mod corespunzător de către membri, în funcție de situația individuală.

(7) Modelul și conținutul declarației impozitului suplimentar se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se emite în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(8) Impozitul suplimentar reprezintă venit la bugetul de stat și se administrează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Impozit suplimentar pentru persoanele juridice care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze naturale

Art. 18³. – (1) Prin excepție de la art. 18¹, persoanele juridice care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze naturale, stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, alții decât cei prevăzuți la art.15, care înregistrează în anul precedent o cifră de afaceri de peste 50.000.000 euro, datorează suplimentar impozitului pe profit un impozit specific pe cifra de afaceri calculat potrivit alin. (2). Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro a cifrei de afaceri este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile. În sensul prezentului alineat, cifra de afaceri a anului precedent reprezintă diferența dintre veniturile totale (VT) și veniturile care se scad din veniturile totale (Vs), astfel cum sunt definite la alin. (2).

(2) Impozitul specific pe cifra de afaceri prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

$ICAS = 0,5\% \times (VT - V_s - I - A)$, unde indicatorii au următoarea semnificație:

ICAS – impozit specific pe cifra de afaceri, determinat cumulat de la începutul anului fiscal/anului fiscal modificat până la sfârșitul trimestrului/anului de calcul;

VT – venituri totale, determinate cumulat de la începutul anului fiscal/anului fiscal modificat până la sfârșitul trimestrului/anului de calcul, după caz;

V_s – venituri care se scad din veniturile totale, determinate cumulat de la începutul anului fiscal/anului fiscal modificat până la sfârșitul

trimestrului/anului de calcul, după caz, reprezentând:

(i) veniturile neimpozabile prevăzute la art. 23 și 24;
(ii) veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;

(iii) veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuție;

(iv) veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale, care nu sunt cuprinse în indicatorul I;

(v) veniturile din subvenții;

(vi) veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii;

(vii) veniturile reprezentând accizele care au fost reflectate concomitent în conturile de cheltuieli;

I – valoarea imobilizărilor în curs de execuție ocazionate de achiziția/producția de active, înregistrate în evidența contabilă începând cu data de 1 ianuarie 2024, respectiv începând cu prima zi a anului fiscal modificat care începe în anul 2024;

A – amortizarea contabilă la nivelul costului istoric aferentă activelor achiziționate/produse începând cu data de 1 ianuarie 2024/prima zi a anului fiscal modificat care începe în anul 2024. Nu se cuprinde în acest indicator amortizarea contabilă a activelor incluse în valoarea indicatorului I.

(3) Impozitul specific pe cifra de afaceri se calculează, declară și plătește trimestrial, astfel:

a) pentru trimestrele I – III, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata;

b) pentru trimestrul IV, până la data depunerii declarației anuale privind impozitul pe profit.

(4) Pentru determinarea rezultatului fiscal, impozitul specific pe cifra de afaceri reprezintă cheltuială nedeductibilă.

(5) Impozitul specific pe cifra de afaceri se calculează cumulat de la începutul anului fiscal. Impozitul specific pe cifra de afaceri datorat trimestrial se determină ca diferență între impozitul

specific pe cifra de afaceri calculat cumulativ de la începutul anului fiscal și impozitul specific pe cifra de afaceri datorat pentru perioada anterioară celei de calcul.

(6) În cazul grupului fiscal, prevederile alin. (1) – (5) se aplică în mod corespunzător de către membri, în funcție de situația individuală.

(7) Modelul și conținutul declarației impozitului specific pe cifra de afaceri se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(8) Impozitul specific pe cifra de afaceri reprezintă venit la bugetul de stat și se administrează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Activele luate în calcul, pentru determinarea indicatorilor I și A, prevăzuți la alin. (2), sunt cele stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, iar selecția categoriilor de active eligibile se realizează pe baza unor criterii legate de natura activității desfășurate.

(10) În cazul contribuabililor care desfășoară activități în sectoarele prevăzute la alin. (1) și activități de distribuție/furnizare/transport de energie electrică și gaze naturale și care sunt reglementați/licențiați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru determinarea impozitului specific, nu cuprind, în cadrul indicatorilor VT, V_s , I și A din formula de calcul al impozitului specific prevăzută la alin. (2), elementele aferente activităților de distribuție/furnizare/transport de energie electrică și gaze naturale.

(11) Contribuabilii care desfășoară exclusiv activități de distribuție/furnizare/transport de energie electrică și gaze naturale și care sunt reglementați/licențiați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei nu intră sub incidența prezentului articol.

(12) Prevederile prezentului articol se aplică pentru perioada 1 ianuarie 2024 – 31 decembrie 2025, iar

pentru contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (5), se aplică pentru perioada cuprinsă între anul fiscal modificat care începe în anul 2024 și anul fiscal modificat care se încheie în anul 2026.

(13) Începând cu 1 ianuarie 2026/anul fiscal modificat care începe în anul 2026, contribuabilii prevăzuți la alin. (1) aplică prevederile art. 18¹.”

3. La articolul 51, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. – (1) Cotele de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor sunt:

a) 1%, pentru microîntreprinderile care realizează venituri care nu depășesc 60.000 euro inclusiv și care nu desfășoară activitățile prevăzute la lit. b) pct. 2;

b) 3%, pentru microîntreprinderile care:

1. realizează venituri peste 60.000 euro; sau

2. desfășoară activități, principale sau secundare, corespunzătoare codurilor CAEN: 5821 – *Activități de editare a jocurilor de calculator*, 5829 – *Activități de editare a altor produse software*, 6201 – *Activități de realizare a soft-ului la comandă (software orientat client)*, 6209 – *Alte activități de servicii privind tehnologia informației*, 5510 – *Hoteluri și alte facilități de cazare similare*, 5520 – *Facilități de cazare pentru vacanțe și perioade de scurtă durată*, 5530 – *Parcuri pentru rulote, campinguri și tabere*, 5590 – *Alte servicii de cazare*, 5610 – *Restaurante*, 5621 – *Activități de alimentație (catering) pentru evenimente*, 5629 – *Alte servicii de alimentație n.c.a.*, 5630 – *Baruri și alte activități de servire a băuturilor*, 6910 – *Activități juridice – numai pentru societățile cu personalitate juridică care nu sunt entități transparente fiscal, constituite de avocați potrivit legii*, 8621 – *Activități de asistență medicală generală*, 8622 – *Activități de asistență medicală specializată*, 8623 – *Activități de asistență stomatologică*, 8690 – *Alte activități referitoare la sănătatea umană.*”

4. La articolul 51, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alin. (4¹) – (4³), cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazul în care, în cursul anului fiscal, veniturile realizate de o microîntreprindere, depășesc nivelul de 60.000 euro, sau microîntreprinderea începe să desfășoare activitățile prevăzute la alin. (1) lit. b) pct. 2, începând cu trimestrul în care se înregistrează astfel de situații, este aplicabilă cota de impozitare prevăzută la alin. (1) lit. b).

(4²) În situația în care, în cursul anului fiscal, o microîntreprindere nu mai desfășoară activitățile prevăzute la alin. (1) lit. b) pct. 2 și veniturile nu depășesc nivelul de 60.000 euro, începând cu trimestrul în care se înregistrează astfel de situații, este aplicabilă cota de impozitare prevăzută la alin. (1) lit. a).

(4³) În situația în care persoanele juridice române care desfășoară activități corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute la alin. (1) lit. b) pct. 2 obțin venituri și din alte activități în afara celor corespunzătoare acestor coduri CAEN, cota de impozitare de 3% se aplică și pentru veniturile din aceste alte activități.”

5. La articolul 52, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Limitele fiscale prevăzute la art. 51 alin. (1), (4¹) și (4²), precum și alin. (1) ale prezentului articol, se verifică pe baza veniturilor înregistrate cumulativ de la începutul anului fiscal. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar precedent.”

6. Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Reguli de determinare a condițiilor de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor

Art. 54. – Pentru încadrarea în condițiile privind nivelul veniturilor prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. c) și f), la art. 51 alin. (1), (4¹) și (4²) și la art. 52 alin. (1) se vor lua în calcul aceleași elemente care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53.”

7. La articolul 55, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Microîntreprinderile care devin plătitoare de impozit pe profit ca urmare a neîndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 47 sau ca urmare a exercitării opțiunii, comunică organelor fiscale competente ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, până la data de 31 martie inclusiv a anului fiscal următor.”

8. La articolul 60, punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1) – (3), până la 31 decembrie 2028 inclusiv, ca urmare a desfășurării activității de creare de programe pentru calculator, în

condițiile stabilite prin ordin comun al ministrului cercetării, inovării și digitalizării, al ministrului muncii și solidarității sociale, al ministrului educației și al ministrului finanțelor.

Scutirea se aplică la locul unde se află funcția de bază, pentru veniturile brute lunare de până la 10.000 lei inclusiv, obținute din salarii și asimilate salariilor realizate de persoana fizică în baza unui contract individual de muncă, raport de serviciu, act de delegare sau detașare sau a unui statut special prevăzut de lege, după caz. Partea din venitul brut lunar ce depășește 10.000 lei nu beneficiază de facilități fiscale.”

9. La articolul 60 punctul 5, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) veniturile brute lunare din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1) – (3), realizate de persoanele fizice pentru care se aplică scutirea, sunt calculate la un salariu brut de încadrare pentru 8 ore de muncă/zi prin raportare la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată prevăzut de lege pentru activitățile din domeniul construcțiilor prevăzute la lit. a). Scutirea se aplică la locul unde se află funcția de bază, pentru veniturile brute lunare din salarii și asimilate salariilor de până la 10.000 lei inclusiv, realizate de persoana fizică în baza unui contract individual de muncă, cu normă întreagă sau cu timp parțial, după caz. Partea din venitul brut lunar ce depășește 10.000 lei nu beneficiază de facilități fiscale.

d) scutirea se aplică potrivit procedurii aprobate prin ordin al ministrului finanțelor.”

10. La articolul 60 punctul 7, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) veniturile brute lunare din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1) – (3), realizate de persoanele fizice pentru care se aplică scutirea sunt calculate la un salariu brut de încadrare lunar pentru 8 ore de muncă/zi, prin raportare la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată în domeniul/sectorul agricol și în industria alimentară, stabilit potrivit legii pentru domeniul/sectorul agricol și în industria alimentară. Scutirea se aplică la locul unde se află funcția de bază, pentru veniturile brute lunare din salarii și asimilate salariilor de până la 10.000 lei inclusiv, realizate de persoana fizică în baza unui contract individual de muncă, cu normă întreagă sau cu timp parțial, după caz. Partea din venitul brut lunar ce depășește 10.000 lei nu beneficiază de facilități fiscale;”

11. La articolul 68¹, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut din care se deduce contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată și reținută la sursă potrivit prevederilor Titlului V. Impozitul pe venit se reține la sursă, de către plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (2), la momentul plății venitului.”

12. La articolul 76 alineatul (4¹), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru angajații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator, astfel cum este prevăzut în contractul individual de muncă, regulamentul intern, sau primite în baza unor legi speciale și/sau finanțate din buget, în limita unui plafon anual, pentru fiecare angajat, reprezentând nivelul unui câștig salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul în care au fost acordate. Prevederile nu sunt aplicabile angajaților care beneficiază de vouchere de vacanță, în conformitate cu legislația în vigoare;”

13. Articolul 117 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Definirea
și impozitarea
veniturilor a căror
sursă nu a fost
identificată**

Art. 117. – Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 70% aplicată asupra bazei impozabile ajustate. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”

14. La articolul 118 alineatul (2), partea introductivă și litera b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru veniturile prevăzute la art. 61 lit. a), pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, la determinarea venitului net anual impozabil, contribuabilul stabilește:

.....
b) venitul net anual impozabil care se determină prin însumarea tuturor veniturilor nete anuale, recalculat, prevăzute la lit. a), din care se deduce contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit prevederilor Titlului V, cu excepția diferenței de contribuție de asigurări sociale de sănătate prevăzută la art. 174 alin. (5).”

15. La articolul 118, după alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alin. (2¹) – (2⁴), cu următorul cuprins:

„(2¹) Pentru veniturile prevăzute la art. 61 lit. a¹), pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, la determinarea venitului net anual impozabil, contribuabilul stabilește:

a) venitul net anual recalculat/pierdere netă recalculată pe fiecare sursă din categoriile de venituri prevăzute, prin deducerea din venitul net anual, determinat în sistem real, a pierderilor fiscale reportate;

b) venitul net anual impozabil care se determină prin însumarea tuturor veniturilor nete anuale, recalculate, prevăzute la lit. a), din care se deduce contribuția de asigurări sociale datorată potrivit prevederilor Titlului V.

(2²) Contribuția de asigurări sociale deductibilă potrivit prevederilor alin. (2) lit. b) și alin. (2¹) lit. b) se stabilește proporțional cu ponderea venitului net anual determinat în sistem real în total baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale prevăzută la art. 148 alin. (4).

(2³) Contribuția de asigurări sociale de sănătate deductibilă potrivit prevederilor alin. (2) lit. b) se stabilește proporțional cu ponderea venitului net anual determinat în sistem real în total baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzută la art. 170 alin. (1).

(2⁴) Nivelul contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate deductibile potrivit alin. (2) lit. b), respectiv alin. (2¹) lit. b) nu poate depăși nivelul venitului net anual recalculat.”

16. La articolul 138¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 138¹. – (1) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor în baza contractelor individuale de muncă încheiate cu angajatori care desfășoară activități în sectorul construcții și se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5, cota contribuției de asigurări sociale prevăzută la art. 138 lit. a) se reduce cu punctele procentuale corespunzătoare cotei de contribuție la fondul de pensii administrat privat prevăzută în Legea nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prevederea se aplică până la data de 31 decembrie 2028.”

17. La articolul 138², alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 138². – (1) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor în baza contractelor individuale de muncă încheiate cu angajatori care desfășoară activități în sectorul agricol și în industria alimentară și se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 7, cota contribuției de asigurări sociale prevăzută la art. 138 lit. a) se reduce cu punctele procentuale corespunzătoare cotei de contribuție la fondul de pensii

administrat privat prevăzută în Legea nr. 411/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prevederea se aplică până la data de 31 decembrie 2028.”

18. La articolul 138³, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 138³. – (1) Prin excepție de la prevederile art. 138¹ alin. (1) și (2) și art. 138² alin. (1) și (2), persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor din domeniile respective pot opta pentru plata contribuției datorată la fondul de pensii administrat privat.”

19. După articolul 138³ se introduce un nou articol, art. 138⁴, cu următorul cuprins:

„Prevederi speciale pentru activitatea de creare de programe pentru calculator

Art. 138⁴. – (1) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 60 pct. 2, cota contribuției de asigurări sociale prevăzută la art. 138 lit. a) se reduce cu punctele procentuale corespunzătoare cotei de contribuție la fondul de pensii administrat privat prevăzută în Legea nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prevederea se aplică până la data de 31 decembrie 2028.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) care datorează contribuția la fondul de pensii administrat privat reglementat de Legea nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt scutite de la plata acestei contribuții în limita cotei prevăzute la alin. (1).

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2) persoanele fizice prevăzute la art. 60 pct. 2 pot opta pentru plata contribuției datorată la fondul de pensii administrat privat.

(4) Opțiunea se depune în scris, la angajator, acesta reținând contribuția aferentă potrivit prevederilor legale, începând cu veniturile lunii următoare celei în care s-a înregistrat opțiunea.”

20. La articolul 140, alineatele (2) și (3) se abrogă.

21. La articolul 142 litera aa¹), punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru angajații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, regulamentul intern, sau primite în baza unor legi speciale și/sau finanțate din buget, în limita unui plafon anual, pentru fiecare angajat, reprezentând nivelul unui câștig salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul în care au fost acordate. Prevederile nu sunt aplicabile angajaților care beneficiază de vouchere de vacanță, în conformitate cu legislația în vigoare;”

22. La articolul 146, alineatele (5) și (5⁶) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Calculul contribuției de asigurări sociale datorate de către persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum și de către instituțiile prevăzute la art. 136 lit. d) – f) se realizează prin aplicarea cotelor stabilite, potrivit art. 138 lit. a), art. 138¹ alin. (1) și (2), art. 138² alin. (1), art. 138³ alin. (1) sau art. 138⁴ alin. (1), după caz, asupra bazelor lunare de calcul prevăzute la art. 139, art. 143 – 145, după caz, în care nu se includ veniturile prevăzute la art. 141 și 142.

.....

(5⁶) Contribuția de asigurări sociale datorată de către persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor, în baza unui contract individual de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial, calculată potrivit alin. (5), nu poate fi mai mică decât nivelul contribuției de asigurări sociale calculate prin aplicarea cotei prevăzute la art. 138 lit. a), art. 138¹ alin. (1) și (2), art. 138² alin. (1), art. 138³ alin. (1) sau art. 138⁴ alin. (1), după caz, asupra salariului de bază minim brut pe țară în vigoare în luna pentru care se datorează contribuția de asigurări sociale, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din lună în care contractul a fost activ.”

23. La articolul 154 alineatul (1), literele r) și s) se abrogă.

24. La articolul 155, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate și în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situațiile prevăzute la art. 60, cu excepția pct. 6.”

25. La articolul 157 alineatul (1), litera Ț) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Ț) valoarea nominală a tichetelor cadou, a tichetelor de masă și a voucherelor de vacanță, acordate de angajatori, potrivit legii, prevăzute la art. 76 alin. (3) lit. h);”

26. La articolul 157, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate sumele prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. d), art. 141 lit. d) și art. 142 cu excepția sumelor reprezentând valoarea nominală a билетelor de valoare sub forma tichetelor de masă și a voucherelor de vacanță, acordate potrivit legii.”

27. La articolul 168, alineatul (6¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6¹) Prevederile art. 146 alin. (5⁶) – (5⁹) se aplică în mod corespunzător.”

28. Articolul 170 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) – h)

Art. 170. – (1) Persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), din una sau mai multe surse datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, la o bază anuală de calcul egală cu venitul net anual realizat/brut sau norma anuală de venit, respectiv norma anuală de venit ajustată, după caz, stabilite potrivit art. 68, 68¹ și 69, după caz, care nu poate fi mai mare decât cea corespunzătoare unei baze anuale de calcul egală cu nivelul de 60 salarii minime brute pe țară în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120. La determinarea bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu se iau în considerare pierderile fiscale anuale prevăzute la art. 118.

(2) Persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c) – h), din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la o bază de calcul stabilită potrivit alin. (5), dacă estimează pentru anul curent venituri a căror

valoare cumulată este cel puțin egală cu 6 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120.

(3) Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 6, 12 sau 24 de salarii minime brute pe țară, după caz, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120, se efectuează prin cumularea veniturilor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c) – h), după cum urmează:

a) venitul net din drepturi de proprietate intelectuală, stabilit după acordarea cotei de cheltuieli forfetare prevăzute la art. 72 și 72¹, precum și venitul net din drepturi de proprietate intelectuală determinat potrivit prevederilor art. 73;

b) venitul net distribuit din asocieri cu persoane juridice, contribuabili potrivit prevederilor titlului II sau titlului III, determinat potrivit prevederilor art. 125 alin. (8) și (9);

c) venitul net sau norma de venit, după caz, pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, stabilite potrivit art. 84 – 87;

d) venitul și/sau câștigul/câștigul net din investiții, stabilit conform art. 94 – 97. În cazul veniturilor din dobânzi se iau în calcul sumele plătite, diminuate cu impozitul reținut, iar în cazul veniturilor din dividende se iau în calcul dividendele plătite, diminuate cu impozitul reținut, distribuite începând cu anul 2018;

e) venitul net sau norma de venit, după caz, pentru veniturile din activități agricole, silvicultură și piscicultură, stabilite potrivit art. 104 – 106;

f) venitul brut și/sau venitul impozabil din alte surse, stabilit potrivit art. 114 – 116.

(4) La încadrarea în plafonul prevăzut la alin. (3) nu se iau în calcul veniturile neimpozabile, prevăzute la art. 93 și 105.

(5) Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c) – h) o reprezintă:

a) nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la

art. 120, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 6 salarii minime brute pe țară inclusiv și 12 salarii minime brute pe țară;

b) nivelul de 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 12 salarii minime brute pe țară inclusiv și 24 de salarii minime brute pe țară;

c) nivelul de 24 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120, în cazul veniturilor realizate cel puțin egale cu 24 de salarii minime brute pe țară.”

29. Articolul 174 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Stabilirea,
declararea și plata
contribuției de
asigurări sociale de
sănătate în cazul
persoanelor care
realizează venituri
din cele prevăzute la
art. 155 alin. (1) lit. b)**

Art. 174. – (1) Contribuția de asigurări sociale de sănătate se calculează de către contribuabilii care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), altele decât cele prevăzute la art. 68¹, prin aplicarea cotei de contribuție prevăzute la art. 156 asupra bazei anuale de calcul prevăzute la art. 170 alin. (1).

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), altele decât cele prevăzute la art. 68¹, stabilesc și declară contribuția, depun declarația prevăzută la art. 120 sau la art. 122, la termenele și în condițiile prevăzute la Titlul IV – Impozitul pe venit, pentru persoanele fizice care realizează venituri din activități independente.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în situația în care baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate cumulată din una sau mai multe surse de venit din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), corespunzătoare veniturilor nete anuale estimate/norma de venit este egală cu cea corespunzătoare veniturilor nete anuale realizate/norma de venit și este cuprinsă între nivelul de 6 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120 inclusiv, și cel mult nivelul de 60 salarii

minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120, contribuabilii nu au obligația depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122.

(4) În cazul veniturilor realizate în baza contractelor de activitate sportivă, plătitorii veniturilor prevăzuți la art. 68¹ alin. (2) calculează și rețin contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către beneficiarul venitului, la momentul plății venitului, prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul prevăzute la art. 170 alin. (1). Plătitorul de venit depune declarația prevăzută la art. 147 alin. (1) și plătește contribuția până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținută.

(5) În situația în care baza de calcul prevăzută la art. 170 alin. (1), cumulată din una sau mai multe surse de venit din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), corespunzătoare veniturilor estimate/realizate sau pentru care s-a aplicat reținerea la sursă în cursul anului, după caz, este mai mică decât cea corespunzătoare unei baze de calcul egală cu nivelul de 6 salarii minime brute pe țară în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120, persoanele fizice datorează o diferență de contribuție de asigurări sociale de sănătate până la nivelul celei corespunzătoare bazei de calcul egală cu 6 salarii minime brute pe țară în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120 și depun declarația prevăzută la art. 122, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor.

(6) În situația în care, în cursul anului de realizare a veniturilor, persoanele fizice obțin, din una sau mai multe surse de venit, venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), în vederea determinării contribuției de asigurări sociale de sănătate de plată se ia în calcul contribuția reținută la sursă de către plătitorii de venituri prevăzuți la art. 68¹ alin. (2).

(7) În situația în care, în cursul anului de realizare a veniturilor, persoanele fizice realizează venituri din contracte de activitate sportivă de la mai mulți plătitori de venituri prevăzuți la art. 68¹ alin. (2) și contribuția de asigurări sociale de sănătate reținută la sursă, este mai mare decât cea corespunzătoare unei baze de calcul egală cu nivelul de 60 salarii minime brute pe țară în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120, acestea au obligația recalculării contribuției de asigurări sociale de sănătate, prin depunerea declarației prevăzută la art. 122, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor. Pentru diferența de contribuție de asigurări sociale de sănătate rezultată în plus, în urma recalculării, persoana fizică are obligația calculării, declarării și plății impozitului pe venit.

(8) Diferența de contribuție de asigurări sociale de sănătate rezultată în plus, în urma recalculării, stabilită conform alin. (7), diminuată cu impozitul pe venit, se compensează/restituie, după caz, potrivit prevederilor art. 167, respectiv art. 168 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Diferența de contribuție de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (5) nu se datorează în cazul în care, în anul fiscal precedent, persoana fizică a realizat venituri din:

a) salarii și asimilate salariilor la un nivel cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară, în vigoare în perioada în care au fost realizate veniturile; sau
b) din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c) – h), pentru care datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la un nivel cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120.

(10) Prevederile alin. (9) se aplică și persoanelor fizice care în anul precedent s-au încadrat în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. a) – c) și e) – g).

(11) Plătitorii de venituri prevăzuți la art. 68¹ alin. (2) au obligația de a elibera persoanelor fizice beneficiare de astfel de venituri un document cu privire la nivelul contribuției de asigurări sociale de sănătate reținute la sursă, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent, pentru anul precedent, în vederea stabilirii de către aceștia a diferenței de contribuție de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (5) sau (7), după caz.

(12) Contribuția de asigurări sociale de sănătate stabilită potrivit prevederilor alin. (1), (5) sau (7) se evidențiază în Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(13) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 122 și Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 120 în cazul persoanelor fizice care au realizat un venit net anual egal cu cel estimat, respectiv care determină venitul net anual pe baza normelor de venit prevăzute la alin. (3), constituie titlu de creanță fiscală în sensul Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(14) Termenul de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate este până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui pentru care se datorează contribuția.

(15) Persoanele fizice prevăzute la art. 170 alin. (1) pot efectua plăți reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată, oricând până la împlinirea termenului de plată.

(16) Se pot acorda bonificații de până la 10% din contribuția de asigurări sociale de sănătate. Nivelul bonificației, termenele de plată și condițiile de acordare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat.

(17) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (16) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

30. După articolul 174 se introduce un nou articol, art. 174¹, cu următorul cuprins:

„Stabilirea, declararea și plata contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c) – h)

Art. 174¹. – (1) Contribuția de asigurări sociale de sănătate se calculează de către contribuabilii prevăzuți la art. 170 alin. (2) prin aplicarea cotei de contribuție prevăzute la art. 156 asupra bazei anuale de calcul menționate la art. 170 alin. (5).

(2) Plătitorii veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă sau din asocieri cu persoane juridice stabilesc contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către beneficiarul venitului, prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul menționate la art. 170 alin. (5).

(3) Persoanele fizice care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c) – h), cu excepția celor pentru care plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (2) stabilesc și declară contribuția, depun declarația prevăzută la art. 120 până la data de 25 mai, inclusiv a anului pentru care se datorează contribuția.

(4) Persoanele fizice care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c) – h), cu excepția celor pentru care plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (2) stabilesc și declară contribuția, depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122, până la termenul de 25 mai inclusiv al anului următor celui pentru care se stabilește contribuția datorată, dacă realizează venituri peste plafoanele prevăzute la art. 170 alin. (3), după caz.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), în situația în care venitul realizat se încadrează în același plafon cu venitul estimat, contribuabilii nu au obligația depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122, în vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate.

(6) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din

asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit Titlurilor II sau III, pentru care contribuția de asigurări sociale de sănătate se reține la sursă, obținute de la un singur plătitor de venit, iar nivelul net estimat al acestor venituri, pentru anul curent, este cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția, plătitorul de venit are obligația să calculeze la o bază de calcul stabilită potrivit art. 170 alin. (5), să rețină și să plătească contribuția de asigurări sociale de sănătate, precum și să depună declarația prevăzută la art. 147 alin. (1). Declarația se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile. În contractul încheiat între părți se desemnează plătitorul de venit în vederea calculării, reținerii și plății contribuției prin reținere la sursă, în anul în curs. Nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părți, până la concurența contribuției anuale datorate. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală care au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate, sunt cei prevăzuți la art. 72 alin. (2).

(7) În situația în care veniturile prevăzute la alin. (6) sunt realizate din mai multe surse și/sau categorii de venituri, iar veniturile nete estimate a se realiza de la cel puțin un plătitor de venit sunt egale sau mai mari decât nivelul a 6 salarii minime brute pe țară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția, contribuabilul desemnează, prin contractul încheiat între părți, plătitorul de venit de la care venitul realizat este cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară și care are obligația să calculeze la o bază de calcul stabilită potrivit art. 170 alin. (5), să rețină, să plătească și să declare contribuția pentru anul în curs. Plătitorul de venit desemnat depune declarația prevăzută la art. 147 alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile. Nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părți, până la concurența contribuției datorate.

(8) Contribuabilii care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit Titlurilor II sau III, pentru care s-au aplicat prevederile alin. (7), contribuția reținută de către plătitorul de venit fiind aferentă unei baze de calcul mai mici decât nivelul a 12 sau 24 de salarii minime brute pe țară, iar nivelul venitului net cumulat realizat este cel puțin egal cu 12 sau 24 de salarii minime brute pe țară, au obligația depunerii declarației prevăzute la alin. (4), în vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate aferente unei baze de calcul egale cu nivelul a 12 sau 24 de salarii minime brute pe țară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția. În acest caz, contribuția reținută de către plătitorul de venit este luată în calcul la stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de către respectivii contribuabili.

(9) În situația prevăzută la alin. (8), plătitorii de venituri eliberează la solicitarea contribuabililor care au obligația depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122, o informare cu privire la nivelul contribuției de asigurări sociale de sănătate reținute la sursă.

(10) Prevederile alin. (6) și (7) nu se aplică în cazul în care nivelul venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, al venitului net din arendă sau al venitului net din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit Titlului II sau III, pentru care impozitul se reține la sursă, estimat a se realiza pe fiecare sursă și/sau categorie de venit, este sub nivelul a 6 salarii minime brute pe țară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția, dar nivelul venitului cumulat este cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară. În această situație, contribuabilul are obligația depunerii declarației prevăzute la alin. (3) la termenele și în condițiile stabilite.

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (6), în cazul persoanelor fizice care realizează de la mai

mulți plătitori venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice, contribuabili potrivit Titlului II sau III, sub nivelul a 6 salarii minime brute pe țară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția, dar cumulate aceste venituri se situează peste nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, și au depus la organul fiscal Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, iar în cursul anului încheie cu un plătitor de venit un contract a cărui valoare este peste plafonul de 6 salarii minime brute pe țară, nu se aplică reținerea la sursă a contribuției. În această situație se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere, iar stabilirea contribuției se face prin Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(12) Persoanele fizice prevăzute la alin. (6) și (7) nu depun declarația prevăzută la art. 120.

(13) Persoanele fizice prevăzute la alin. (6) și (7), pentru care plătitorii de venit au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate, care realizează și alte venituri de natura celor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c) – h), pentru aceste venituri nu depun declarația prevăzută la alin. (3) și nici declarația prevăzută la art. 122 în vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate.

(14) Persoanele fizice care încep în cursul anului fiscal să realizeze venituri, din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c) – h), iar venitul net anual cumulat din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, cu excepția veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă sau din asocieri cu persoane juridice, contribuabili potrivit prevederilor Titlului II sau Titlului III, pentru care impozitul se reține la sursă, estimat a se realiza pentru anul curent, este cel puțin egal cu nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, sunt obligate să depună declarația prevăzută la alin. (3) în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului. Salariul minim brut pe țară garantat în plată este cel

în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120.

(15) Prin excepție de la prevederile alin. (14), persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. b) sau c), care au optat pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate și încep în cursul anului fiscal să realizeze venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c) – h), depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 122, dacă veniturile realizate sunt cel puțin egale cu nivelul a 6 salarii minime brute pe țară. În acest caz, contribuția datorată potrivit art. 180 alin. (3) pentru anul în care au fost realizate veniturile este luată în calcul la stabilirea contribuției anuale calculate potrivit alin. (1).

(16) Contribuabilii prevăzuți la art. 170 alin. (2), care încep să realizeze venituri în luna decembrie depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(17) Persoanele fizice al căror venit estimat se modifică în cursul anului în care se realizează veniturile și nu se mai încadrează în plafonul prevăzut la art. 170 alin. (3) își pot modifica contribuția datorată prin rectificarea venitului estimat, prin depunerea declarației prevăzute la alin. (3), oricând până la împlinirea termenului legal de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzute la art. 122.

(18) În situația în care persoanele fizice au estimat pentru anul curent un venit net anual cumulat din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri mai mic decât nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, iar venitul net anual cumulat realizat este cel puțin egal cu nivelul a 6 salarii minime pe țară, în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția, acestea datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la o bază de calcul stabilită potrivit art. 170 alin. (5) și au obligația depunerii declarației

prevăzute la art. 122, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, în vederea definitivării contribuției de asigurări sociale de sănătate.

(19) În cazul în care persoanele fizice aflate în situația prevăzută la art. 170 alin. (2) realizează un venit net anual cumulat sub nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, iar în anul fiscal precedent nu au realizat venituri din salarii și asimilate salariilor pentru care datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la un nivel cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară în vigoare în perioada în care au fost realizate veniturile sau nu s-au încadrat în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. a) – c) și e) – g), acestea datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la o bază de calcul egală cu 6 salarii minime brute pe țară și depun declarația prevăzută la art. 122, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, în vederea definitivării contribuției de asigurări sociale de sănătate.

(20) Prevederile alin. (19) se aplică și în cazul în care persoanele fizice aflate în situația prevăzută la art. 170 alin. (2) au estimat venituri cumulate cel puțin egale cu 6 salarii minime brute pe țară, iar până la termenul prevăzut pentru depunerea declarației de la art. 122 au procedat la corectarea declarației inițiale prin depunerea unei declarații rectificative, ca urmare a realizării de venituri sub plafon.

(21) Prevederile art. 174 alin. (12) – (17) se aplică în mod corespunzător.”

31. La Titlul V capitolul III, titlul secțiunii a 10-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 10-a

Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care estimează venituri anuale cumulate sub plafonul prevăzut la art. 170 alin. (3) sau care nu realizează venituri, precum și de alte persoane fizice care optează pentru plata contribuției”

32. La articolul 180, litera a) a alineatului (1) și alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) persoanele fizice care au estimat pentru anul curent venituri anuale cumulate din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c) – h), sub nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120;

.....
 (2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate după cum urmează:

a) dacă depun declarația prevăzută la art. 120 până la data de 25 mai, inclusiv, la o bază de calcul reprezentând valoarea a 6 salarii de bază minime brute pe țară, în vigoare la termenul legal pentru depunerea declarației respective; sau

b) dacă depun declarația prevăzută la art. 174¹ alin. (3) după împlinirea termenului legal de depunere, la o bază de calcul echivalentă cu valoarea salariului de bază minim brut pe țară în vigoare la termenul legal de depunere a declarației prevăzute la art. 120, înmulțită cu numărul de luni rămase până la termenul legal de depunere a declarației prevăzute la art. 122, inclusiv luna în care se depune declarația.

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, pentru 12 luni, la o bază de calcul egală cu 6 salarii minime brute pe țară în vigoare la data depunerii declarației prevăzute la art. 120, indiferent de data depunerii acesteia.”

33. La articolul 183, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 183. – (1) Persoanele prevăzute la art. 180, care încep să realizeze venituri de natura celor prevăzute la art. 155 sau se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției, depun la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data la care a intervenit evenimentul, declarația prevăzută la art. 120 și își recalculează obligația de plată reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul în curs.”

34. La articolul 183, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul persoanelor fizice care au optat pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate în condițiile prevăzute la art. 180 și care, în cursul anului, încep să realizeze venituri din activități independente, astfel cum sunt prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b).”

35. La articolul 220³, alineatele (2) și (3) se abrogă.

36. La articolul 220⁶, alineatele (4¹) și (4²) se abrogă.

37. La articolul 266 alineatul (1), punctul 16¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„16¹. locuințe care în momentul livrării pot fi locuite ca atare, în sensul dispozițiilor art. 291 alin. (2) lit. m) pct. 3, reprezintă locuințele care la data livrării îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) acces liber individual la spațiul locuibil, fără tulburarea posesiei și a folosinței exclusive a spațiului deținut de către o altă persoană sau familie;

b) acces la energia electrică și apă potabilă, evacuarea controlată a apelor uzate și a reziduurilor menajere;

c) sunt formate cel puțin dintr-un spațiu pentru odihnă, un spațiu pentru pregătirea hranei și un grup sanitar;

d) finisajele exterioare includ cel puțin: acoperiș dacă, în funcție de tipul construcției, este prevăzut acest element constructiv, geamuri, ușă de/la intrare;

e) finisajele interioare includ cel puțin: pereți finisați cu vopsea, tapet, faianță sau alte elemente utilizate pentru finisare, podele finisate cu gresie, parchet sau alte elemente utilizate pentru finisare, uși interioare, în funcție de proiect;

f) instalații sanitare și obiecte sanitare, respectiv vas WC, lavoar și spălător cu cuvă, cu bateriile aferente;

g) instalații electrice, inclusiv tablou, doze, întrerupătoare/comutatoare și prize;”

38. La articolul 266 alineatul (1), după punctul 36 se introduce un nou punct, pct. 37, cu următorul cuprins:

„37. zahăr adăugat, în sensul art. 291 alin. (2) lit. e) pct. 3, are înțelesul prevăzut la art. 439 alin. (4).”

39. La articolul 291 alineatul (2), literele e) și k) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) livrarea următoarelor bunuri: alimente, inclusiv băuturi, destinate consumului uman și animal, animale și păsări vii din specii domestice, semințe, plante și ingrediente utilizate în prepararea alimentelor, produse utilizate pentru a completa sau înlocui alimentele, ale căror coduri NC se stabilesc prin normele metodologice, cu excepția:

1. băuturilor alcoolice;

2. băuturilor nealcoolice care se încadrează la codul NC 2202;

3. alimentelor cu zahăr adăugat, al căror conținut total de zahăr este de minimum 10g/100g produs, altele decât cozonacul și biscuiții;

.....
k) serviciile de restaurant și de catering, cu excepția băuturilor alcoolice, precum și a băuturilor nealcoolice care se încadrează la codul NC 2202;”

40. La articolul 291 alineatul (2), după litera l) se introduc șapte noi litere, lit. m) – s), cu următorul cuprins:

„m) livrarea locuințelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construită locuința include și amprenta la sol a locuinței. În sensul prezentului titlu, prin *locuință livrată ca parte a politicii sociale* se înțelege:

1. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept cămine de bătrâni și de pensionari;

2. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept case de copii și centre de recuperare și reabilitare pentru minori cu handicap;

3. livrarea de locuințe care au o suprafață utilă de maximum 120 mp, exclusiv anexele gospodărești, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depășește suma de 600.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziționate de persoane fizice în mod individual sau în comun cu altă persoană fizică/alte persoane fizice. Suprafața utilă a locuinței este cea definită prin Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Anexele gospodărești sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuințelor care în momentul livrării pot fi locuite ca atare. Orice persoană fizică poate achiziționa, începând cu data de 1 ianuarie 2024, în mod individual sau în comun cu altă persoană fizică/alte persoane fizice, o singură locuință a cărei valoare nu depășește suma de 600.000 lei, exclusiv TVA, cu cota redusă de 9%;

4. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, către primării în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenționată unor persoane sau familii a căror situație economică nu le permite accesul la o locuință în proprietate sau închirierea unei locuințe în condițiile pieței;

n) livrarea și instalarea de panouri fotovoltaice, panouri solare termice, pompe de căldură și alte sisteme de încălzire de înaltă eficiență, cu emisii scăzute, care se încadrează în valorile de referință pentru emisiile de particule stabilite în anexa V la Regulamentul (UE) 2015/1.189 al Comisiei din 28 aprilie 2015 de punere în aplicare a Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele de proiectare ecologică

aplicabile cazanelor cu combustibil solid și în anexa V la Regulamentul (UE) 2015/1.185 al Comisiei din 24 aprilie 2015 de punere în aplicare a Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele în materie de proiectare ecologică aplicabile aparatelor pentru încălzire locală cu combustibil solid și cărora li s-a atribuit o etichetă energetică a Uniunii Europene pentru a demonstra întrunirea criteriului menționat la art. 7 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2017/1.369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE, destinate locuințelor, inclusiv a kiturilor de instalare, precum și a tuturor componentelor necesare achiziționate separat;

o) livrarea și instalarea de panouri fotovoltaice, panouri solare termice, pompe de căldură și alte sisteme de încălzire de înaltă eficiență, cu emisii scăzute, care se încadrează în valorile de referință pentru emisiile de particule stabilite în anexa V la Regulamentul (UE) 2015/1.189 al Comisiei din 28 aprilie 2015 și în anexa V la Regulamentul (UE) 2015/1.185 al Comisiei din 24 aprilie 2015 și cărora li s-a atribuit o etichetă energetică a Uniunii Europene pentru a demonstra întrunirea criteriului menționat la art. 7 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2017/1.369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017, inclusiv a kiturilor de instalare, precum și a tuturor componentelor necesare achiziționate separat, destinate clădirilor administrației publice centrale sau locale, clădirilor entităților aflate în coordonarea/subordonarea acestora, cu excepția societăților;

p) livrarea și instalarea de componente pentru repararea și/sau extinderea sistemelor prevăzute la lit. n) și o);

r) livrarea sistemelor prevăzute la lit. n) și o) ca parte componentă a livrărilor de construcții, precum și livrarea și instalarea sistemelor prevăzute la aceleași litere, ca opțiuni la livrarea unei construcții, pentru destinatarii prevăzuți la respectivele litere;

s) serviciile constând în permiterea accesului la bălciuri, parcuri de distracții și parcuri recreative ale căror activități sunt încadrate la codurile CAEN 9321 și 9329, potrivit Clasificării activităților din economia națională – CAEN, actualizată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007, târguri, expoziții, cinematografe și evenimente culturale, altele decât cele scutite de taxă potrivit dispozițiilor art. 292 alin. (1) lit. m);

q) serviciile constând în permiterea accesului la evenimente sportive”.

41. La articolul 291 alineatul (3), literele b), m) și n) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură și arheologice, grădini zoologice și botanice;

.....
 m) livrarea către persoanele fizice de lemn de foc, sub formă de trunchiuri, butuci, vreascuri, ramuri sau sub forme similare, care se încadrează la codurile NC 4401 11 00 și 4401 12 00, și de rumeguș, deșeuri și resturi de lemn aglomerate sub formă de pelete din lemn, brichete din lemn sau sub forme similare, care se încadrează la codurile NC 4401 31 00 și 4401 32 00; livrarea pentru utilizarea drept combustibil de încălzire a rumegușului, deșeurilor și resturilor de lemn neaglomerate, care se încadrează la codurile NC 4401 41 00 și 4401 49 00, realizată către persoanele fizice în calitate de utilizatori finali, pe baza unei declarații pe propria răspundere a beneficiarului;

n) livrarea către persoane juridice sau alte entități, indiferent de forma juridică de organizare a acestora, inclusiv școli, spitale, dispensare medicale și unități de asistență socială, de lemn de foc, sub formă de trunchiuri, butuci, vreascuri, ramuri sau sub forme similare, care se încadrează la codurile NC 4401 11 00 și 4401 12 00, și de rumeguș, deșeuri și resturi de lemn, aglomerate sub formă de pelete din lemn, brichete din lemn sau sub forme similare, care se încadrează la codurile NC 4401 31 00 și 4401 32 00; livrarea pentru utilizarea drept combustibil de încălzire a rumegușului, deșeurilor și resturilor de lemn neaglomerate, care se încadrează la codurile NC 4401 41 00 și 4401 49 00, realizată către persoane juridice sau alte entități, indiferent de forma juridică de organizare a acestora, inclusiv școli, spitale, dispensare medicale și unități de asistență socială, în calitate de utilizatori finali, pe baza unei declarații pe propria răspundere a beneficiarului;”

42. La articolul 291 alineatul (3), literele c), f) – k) și p) – s) se abrogă.

43. La articolul 291 alineatul (3⁶), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3⁶) Sintagmele utilizate la alin. (2) lit. n) și o) au următorul înțeles:”

44. La articolul 291, alineatul (3⁷) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3⁷) Pentru a beneficia de prevederile alin. (2) lit. n) – q), cumpărătorii au obligația de a da o declarație pe propria răspundere conform modelului prevăzut în anexa la prezentul titlu.”

45. La articolul 291, după alineatul (3⁷) se introduce un nou alineat, alin. (3⁸), cu următorul cuprins:

„(3⁸) Se organizează «Registrul achizițiilor de locuințe cu cota redusă de TVA», în format electronic, pe baza informațiilor din actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate pentru locuințele prevăzute la alin. (2) lit. m) pct. 3, autentificate începând cu data de 1 ianuarie 2024 și a informațiilor din «Registrul achizițiilor de locuințe cu cota redusă de TVA de 5%, începând cu 1 ianuarie 2023». Procedura privind organizarea «Registrului achizițiilor de locuințe cu cota redusă de TVA» se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu consultarea Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România. Notarii publici au obligația:

a) să verifice îndeplinirea condiției referitoare la achiziția unei singure locuințe a cărei valoare nu depășește suma de 600.000 lei, exclusiv TVA, cu cota redusă de TVA, prin consultarea «Registrului achizițiilor de locuințe cu cota redusă de TVA», înainte de autentificarea actelor juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru achiziția unei astfel de locuințe și, în situația în care constată că nu este îndeplinită această condiție, să le autentifice doar dacă livrarea se efectuează cu cota standard de TVA;

b) să completeze «Registrul achizițiilor de locuințe cu cota redusă de TVA» la data autentificării actelor juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate pentru locuințele prevăzute la alin. (2) lit. m) pct. 3;

c) să înscrie în actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru achiziția unei locuințe prevăzute la alin. (2) lit. m) pct. 3 mențiuni cu privire la respectarea obligațiilor prevăzute la lit. a) și, după caz, la lit. b);

d) să înscrie în actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru locuințele prevăzute la alin. (2) lit. m) pct. 3 cota de TVA aplicată, indiferent dacă TVA se aplică la preț sau este inclusă în preț.”

46. La articolul 294 alineatul (5), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) serviciile de construire, reabilitare, modernizare de unități spitalicești prestate către entități nonprofit înscrise în Registrul public organizat de A.N.A.F. în baza prevederilor art. 25 alin. (4¹), dacă acestea sunt destinate unităților spitalicești deținute și exploatate de entitatea nonprofit sau celor din rețeaua publică de stat, după caz;

b) livrările de echipamente medicale, aparate, dispozitive, articole, accesorii și echipamente de protecție, materiale și consumabile de uz sanitar, destinate în mod normal utilizării în domeniul îngrijirilor de sănătate sau pentru

utilizarea de către persoanele cu handicap, bunuri esențiale pentru compensarea și depășirea handicapurilor, precum și adaptarea, repararea, închirierea și leasingul unor astfel de bunuri, efectuate către entități nonprofit înscrise în Registrul public organizat de A.N.A.F. în baza art. 25 alin. (4¹), dacă acestea sunt destinate unităților spitalicești deținute și exploatate de entitatea nonprofit sau celor din rețeaua publică de stat, după caz;”

47. La articolul 294 alineatul (6), litera a) se abrogă.

48. La articolul 294, alineatul (7) se abrogă.

49. La articolul 319, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru operațiunile realizate între persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2), sunt considerate facturi numai facturile care îndeplinesc condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021 privind administrarea, funcționarea și implementarea sistemului național privind factura electronică RO e-Factura și factura electronică în România, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate a vehiculului și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piață, punerii la dispoziție pe piață, înmatriculării sau înregistrării în România, precum și supravegherea pieței pentru acestea, cu modificările și completările ulterioare.”

50. La articolul 319, alineatul (24) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(24) Utilizarea facturii electronice face obiectul acceptării de către destinatar, cu excepția facturilor care îndeplinesc condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările și completările ulterioare.”

51. Anexele nr. 1 și 2 se abrogă.

52. După articolul 334 se introduce o anexă având conținutul anexei nr. 1 la prezenta lege.

53. La articolul 342, alineatele (2¹) și (2²) se abrogă.

54. La articolul 435, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alin. (13), cu următorul cuprins:

„(13) Operatorii economici prevăzuți la alin. (3) și alin. (4) au obligația să înștiințeze autoritățile competente despre orice modificare pe care o aduc datelor pe baza cărora este efectuată înregistrarea potrivit prevederilor stabilite prin ordin al președintelui Autorității Vamale Române, în termen de 30 de zile de la producerea modificării.”

55. Articolul 439 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 439. – (1) Accizele nearmonizate sunt venituri datorate la bugetul statului și care se colectează conform prevederilor prezentului capitol.

(2) Accizele nearmonizate sunt taxe speciale percepute asupra următoarelor produse cu potențial de risc redus:

a) produse care conțin tutun, destinate inhalării fără ardere, cu încadrarea tarifară NC 2404 11 00, inclusiv cele conținute în rezerve livrate împreună cu țigări electronice și alte dispozitive de vaporizare electrice personale similare de la codul NC 8543 40 00;

b) lichide cu sau fără nicotină, destinate inhalării fără ardere, cu încadrarea tarifară NC 2404 12 00, 2404 19 90, inclusiv cele conținute în rezerve livrate împreună cu țigări electronice și alte dispozitive de vaporizare electrice personale similare de la codul NC 8543 40 00;

c) produse destinate inhalării fără ardere, care conțin înlocuitori de tutun, cu sau fără nicotină cu încadrarea tarifară NC 2404 12 00, 2404 19 10, inclusiv cele conținute în rezerve livrate împreună cu țigări electronice și alte dispozitive de vaporizare electrice personale similare de la codul NC 8543 40 00;

d) băuturi nealcoolice cu zahăr adăugat pentru care nivelul total de zahăr este cuprins între 5g – 8g/100 ml;

e) băuturi nealcoolice cu zahăr adăugat pentru care nivelul total de zahăr este peste 8g/100 ml.

(3) În înțelesul prezentului capitol, *codul NC* reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar, așa cum este prevăzută/prevăzut în Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 1 ianuarie 2023. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată se realizează corespondența dintre codurile NC prevăzute în prezentul capitol și noile coduri din nomenclatura adoptată în temeiul art. 12 din Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun.

(4) În sensul alin. (2) lit. d) și e), prin *zahăr adăugat* se înțelege zahăr din trestie, zahăr brun, zaharoză cristalină, zahăr invertit, dextroză, melasă, zaharuri din miere, melasă și siropuri, cum ar fi sirop de malț, sirop de fructe, sirop de malț de orez, sirop de porumb, sirop de porumb bogat în fructoză,

sirop de arțar, sirop de glucoză, glucoză-fructoză, fructoză, zaharoză, glucoză, lactoză, lactoză hidrolizată și galactoză adăugate ca ingrediente, zaharuri în nectaruri, cum ar fi nectarul de flori de cocos, nectarul de curmale, nectarul de agave, zaharuri din sucurile de fructe neîndulcite, concentrat de suc de fructe, zaharuri din piureuri de fructe și dulceață.”

56. La articolul 444, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Operatorul economic care produce, achiziționează din alte state membre ale Uniunii Europene sau importă produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. a) – c) trebuie să se autorizeze la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.”

57. La articolul 444, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Operatorul economic care produce, achiziționează din alte state membre ale Uniunii Europene sau importă produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. d) și e) notifică acest fapt autorității vamale teritoriale, potrivit prevederilor din normele metodologice.”

58. La articolul 449 alineatul (1), după litera k) se introduce o nouă literă, lit. k¹), cu următorul cuprins:

„k¹) nerespectarea prevederilor art. 414³ alin. (1) și art. 414¹¹;”

59. La articolul 449 alineatul (2), litera o) se modifică și va avea următorul cuprins:

„o) desfășurarea activităților de comercializare angro a băuturilor alcoolice și tutunului prelucrat și activităților de comercializare în sistem angro și/sau en détail a produselor energetice – benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat, precum și a biocombustibililor, cu nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 435 alin. (3), (4) și (13);”

60. La articolul 449 alineatul (2), după litera r) se introduc trei noi litere, lit. s), ș) și t), cu următorul cuprins:

„s) nerespectarea prevederilor art. 435 alin. (6);

ș) nerespectarea prevederilor art. 444 alin. (3);

t) utilizarea de către operatorii economici a produselor energetice pentru care nu se aplică regimul de accizare conform art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. a) și b).”

61. La articolul 449 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. b), f), h) – n), ș), t) și la lit. o) doar pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 435 alin. (3) și (4);”

62. La articolul 449 alineatul (3), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

„e) suspendarea activității de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1 – 3 luni, în situația prevăzută la lit. ș);”

63. La articolul 450, alineatul (3) se abrogă.

64. La Titlul VIII, anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 2 și 3 la prezenta lege.

65. După articolul 500 se introduce un nou titlu, Titlul X¹, alcătuit din art. 500¹ – 500³, cu următorul cuprins:

„TITLUL X¹

Impozitul special pe bunurile imobile și mobile de valoare mare

„Contribuabili

Art. 500¹. – Sunt obligate la plata impozitului special pe bunurile imobile și mobile de valoare mare, stabilit conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele fizice care, la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, au în proprietate/proprietate comună clădiri rezidențiale potrivit definiției de la art. 453 lit. f), situate în România, dacă valoarea impozabilă a clădirii, calculată potrivit art. 457, depășește 2.500.000 lei;

b) persoanele fizice și persoanele juridice care au în proprietate autoturisme înmatriculate/înregistrate în România a căror valoare de achiziție individuală depășește 375.000 lei. Impozitul se datorează pe o perioadă de 5 ani începând cu anul fiscal în care are loc predarea-primirea autoturismului sau pentru fracțiunea de ani rămasă până la împlinirea perioadei de 5 ani de la această dată pentru cele la

care predarea-primirea autoturismului a avut loc anterior.

Cota de impozitare

Art. 500². – Impozitul special pe bunurile imobile și mobile de valoare mare se calculează în funcție de încadrarea într-una dintre situațiile prevăzute la art. 500¹, după cum urmează:

- a) în cazul proprietăților reprezentând clădiri rezidențiale, prin aplicarea unei cote de 0,3% asupra diferenței dintre valoarea impozabilă a clădirii comunicată de către organul fiscal local prin decizia de impunere și plafonul de 2.500.000 lei;
- b) în cazul proprietăților reprezentând autoturisme, prin aplicarea unei cote de 0,3% asupra diferenței dintre valoarea de achiziție și plafonul de 375.000 lei.

Plata impozitului și depunerea declarației fiscale

Art. 500³. – (1) Impozitul special pe bunurile imobile și mobile de valoare mare este datorat pentru întregul an fiscal de persoanele prevăzute la art. 500¹.

(2) Contribuabilii sunt obligați să calculeze și să declare impozitul special pe bunurile imobile și mobile de valoare mare, după cum urmează:

a) până la data de 30 aprilie inclusiv a anului fiscal curent, la organul fiscal central în a cărui rază de competență se află domiciliul contribuabilului, în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 500¹ lit. a);

b) până la data de 31 decembrie inclusiv a anului fiscal curent, la organul fiscal central în a cărui rază de competență se află domiciliul/sediul contribuabilului, în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 500¹ lit. b).

(3) Impozitul special pe bunurile imobile și mobile de valoare mare se plătește la bugetul de stat, până la data de 30 aprilie inclusiv a anului pentru care se datorează, de către contribuabilii prevăzuți la art. 500¹ lit. a) și respectiv, până la data de 31 decembrie inclusiv a anului pentru care se datorează impozitul, de către contribuabilii prevăzuți la art. 500¹ lit. b).

(4) Impozitul special pe bunurile imobile și mobile de valoare mare constituie venit al bugetului de stat și se

administrează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Modelul și conținutul declarației privind impozitul special pe bunurile imobile și mobile de valoare mare se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care se emite în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Art. IV. – (1) Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la art. III pct. 45 se emite până la data de 1 ianuarie 2024 și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Ordinele ministrului finanțelor și ordinele președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prevăzute la art. III pct. 2 se emit în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. V. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 291 alin. (2) lit. m) pct. 3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, în perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2024, se aplică o cotă redusă de TVA de 5% pentru livrarea de locuințe care au o suprafață utilă de maximum 120 mp, exclusiv anexele gospodărești, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depășește suma de 600.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziționate de persoane fizice în mod individual sau în comun cu altă persoană fizică/alte persoane fizice, dacă au încheiat în perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2023 acte juridice între vii care au ca obiect plata în avans pentru achiziționarea unei astfel de locuințe.

(2) Persoana fizică poate achiziționa, în perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2024, în mod individual sau în comun cu altă persoană fizică/alte persoane fizice, o singură locuință cu cota redusă de TVA de 5% conform alin. (1) sau 9% conform art. 291 alin. (2) lit. m) pct. 3 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege.

(3) Cota redusă de TVA de 5% pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) se aplică numai în cazul locuințelor care în momentul livrării pot fi locuite ca atare, conform condițiilor legale în vigoare la data încheierii actelor juridice între vii care au ca obiect plata în avans pentru achiziționarea unei astfel de

locuințe. Suprafața utilă a locuinței este cea definită prin Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Anexele gospodărești sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În „Registrul achizițiilor de locuințe cu cota redusă de TVA” se înscriu și informațiile din actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate pentru locuințele prevăzute la alin. (1), autentificate în perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2024. Notarii publici au obligația:

a) să verifice îndeplinirea condiției referitoare la achiziția unei singure locuințe cu cota redusă de TVA, prin consultarea „Registrului achizițiilor de locuințe cu cota redusă de TVA”, înainte de autentificarea actelor juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru achiziția unei astfel de locuințe și, în situația în care constată că nu este îndeplinită această condiție, să le autentifice doar dacă livrarea se efectuează cu cota standard de TVA;

b) să completeze „Registrul achizițiilor de locuințe cu cota redusă de TVA” la data autentificării actelor juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate pentru locuințele prevăzute la alin. (1);

c) să înscrie în actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru achiziția unei astfel de locuințe cu cota redusă de TVA de 5% mențiuni cu privire la respectarea obligațiilor prevăzute la lit. a) și, după caz, la lit. b);

d) să înscrie în actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru locuințele prevăzute la alin. (1) cota de TVA aplicată, indiferent dacă TVA se aplică la preț sau este inclusă în preț.

Art. VI. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 342 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2024 inclusiv, pentru produsele prevăzute la nr. crt. 1 – 5 din anexa nr. 1 la Titlul VIII „Accize și alte taxe speciale” din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, nivelul prevăzut în coloana nr. 3 din această anexă nu se actualizează cu creșterea prețurilor de consum.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 342 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, nivelul accizelor aplicabil în perioada 1 ianuarie 2024 – 31 martie 2025 inclusiv, pentru produsele prevăzute la nr. crt. 6 – 9 din anexa nr. 1 la Titlul VIII – „Accize și alte taxe speciale” din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, este nivelul prevăzut în coloana nr. 3 din această anexă.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 343 alin. (5) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 1 ianuarie 2024 – 31 martie 2024 inclusiv, acciza specifică pentru țigarete este de 540,938 lei/1.000 țigarete.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 442 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, nivelul accizelor aplicabil în perioada 1 ianuarie 2024 – 31 martie 2025 inclusiv, pentru produsele prevăzute în anexa nr. 2 la Titlul VIII – „Accize și alte taxe speciale” din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, este nivelul prevăzut în coloana nr. 3 din această anexă.

Art. VII. – (1) Prevederile art. III intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2024, cu următoarele excepții:

a) prevederile pct. 8 – 10, pct. 16 – 20, pct. 22 – 24, pct. 27, pct. 35 și 36 care intră în vigoare la data de întâi a lunii următoare intrării în vigoare a prezentei legi și se aplică începând cu veniturile aferente aceleiași luni;

b) prevederile pct. 13 intră în vigoare începând cu data de 1 iulie 2024 și se aplică deciziilor de impunere emise de organele fiscale începând cu aceeași dată;

c) prevederile pct. 49 și 50 care intră în vigoare la data de 1 iulie 2024;

d) prevederile pct. 54 și 58 – 63 care intră în vigoare la 15 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Prevederile pct. 12, 21, 25, 26 ale art. III se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2024.

(3) Prevederile pct. 11, 14, 15, 28 – 34 ale art. III se aplică începând cu veniturile aferente anului 2024.

Art. VIII. – Prevederile art. V și VI intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2024.

Art. IX. – La data de întâi a lunii următoare intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) prevederile art. 68 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare;

b) prevederile art. II din Legea nr. 135/2022 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 17 mai 2022.

Art. X. – La articolul 30 din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 18 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, ca urmare a desfășurării activității de creare de programe pentru calculator, precum și cele care desfășoară activități în sectoarele construcții, agricultură și în industria alimentară și care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 2, 5 și 7 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt exceptate de la prevederile alin. (1) până la data de 31 decembrie 2028 inclusiv, cu excepția celor care au optat pentru plata cotei datorate la fondul de pensii administrat privat potrivit art. 138³ sau 138⁴, după caz, din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. XI. – Prevederile art. X se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. XII. – Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

CAPITOLUL III

Măsuri de disciplină economico-financiară. Descentralizarea unor servicii publice

Art. XIII. – Prevederile prezentei legi referitoare la măsurile de disciplină economico-financiară se aplică următoarelor categorii de entități:

a) instituțiilor și autorităților publice, indiferent de modul de finanțare și subordonare;

b) operatorilor economici, respectiv: regiilor autonome înființate de stat, societăților/companiilor naționale, precum și societăților la care statul este acționar unic sau deține o participație majoritară, după caz; regiilor autonome înființate de unitățile administrativ-teritoriale, precum și societăților la care unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici sau dețin o participație majoritară, după caz;

c) autorităților/agențiilor/instituțiilor publice autonome aflate în coordonarea /subordonarea Parlamentului României;

d) institutelor naționale de cercetare-dezvoltare aflate sub autoritatea/coordonarea/subordonarea Ministerului Cercetării, Inovării și

Digitalizării, Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a altor ministere/autorități competente publice centrale și locale;

e) Institutelor/institutenor naționale/comisiilor/comisiilor de specialitate care se află în coordonarea/autoritatea/subordonarea autorităților administrației publice centrale sau locale, care beneficiază de fonduri publice pentru desfășurarea activităților, ai căror conducători au calitatea de ordonator de credite, chiar dacă acestea au autonomie funcțională și financiară.

Art. XIV. – (1) Conducătorii instituțiilor și autorităților publice prevăzute la art. XIII lit. a) au obligația de a pune în aplicare prevederile prezentei legi până cel târziu la data de 31 decembrie 2023 afară de cazurile în care nu sunt prevăzute alte termene speciale pentru diferitele categorii de măsuri specifice aprobate prin prezenta lege.

(2) Conducătorii instituțiilor și autorităților publice prevăzute la art. XIII lit. a), după caz, au obligația de a mandata reprezentanții legali ai acestora în adunările generale ale acționarilor/consiliile de administrație, după caz, ale operatorilor economici care funcționează sub autoritatea/coordonarea /subordonarea acestora, în termen de cel mult 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru a aproba măsurile specifice care sunt necesare pentru aplicarea prevederilor prezentei legi. Măsurile specifice rezultate din aplicarea prevederilor prezentei legi trebuie puse în aplicare de către organele de conducere executivă ale operatorilor economici, până cel târziu la data de 31 decembrie 2023 cu excepția situațiilor în care pentru anumite categorii specifice de măsuri nu se prevăd alte termene. Organele de conducere executivă ale operatorilor economici răspund potrivit legii de aplicarea prevederilor prezentei legi.

(3) Conducătorii autorităților administrației publice centrale sau locale, după caz, au obligația de a mandata organele de conducere executivă ale institutenor naționale de cercetare aflate în coordonarea/subordonarea/autoritatea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a altor ministere/autorități competente publice centrale și locale, în termen de cel mult 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi pentru a aproba măsurile specifice care sunt necesare din aplicarea prevederilor prezentei legi. Măsurile specifice rezultate din aplicarea prevederilor prezentei legi trebuie puse în aplicare de către organele de conducere executivă ale institutenor naționale de cercetare până cel târziu la data de 31 decembrie 2023 afară de situațiile în care nu sunt prevăzute alte termene specifice de intrare în vigoare. Organele de conducere executivă ale institutenor naționale de cercetare răspund potrivit legii de aplicarea prevederilor prezentei legi.

(4) Conducătorii instituțiilor/autorităților/agențiilor aflate sub coordonarea/subordonarea Parlamentului României, finanțate din venituri proprii,

au obligația de a lua măsurile legale care se impun pentru a pune în aplicare prevederile prezentei legi până cel târziu la data de 31 decembrie 2023 afară de cazurile în care sunt prevăzute termene specifice pentru a pune în aplicare prevederile prezentei legi. Conducătorii instituțiilor/autorităților/agențiilor aflate sub coordonarea/subordonarea Parlamentului României răspund de aplicarea prevederilor prezentei legi.

(5) Conducătorii institutelor/institutelor naționale/comisiilor/comisiilor de specialitate care se află în coordonarea/autoritatea/subordonarea autorităților administrației publice centrale sau locale au obligația de a lua măsurile legale care se impun pentru a pune în aplicare prevederile prezentei legi până cel târziu la data de 31 decembrie 2023 afară de cazurile în care sunt prevăzute termene specifice pentru a pune în aplicare prevederile prezentei legi. Conducătorii institutelor/institutelor naționale/comisiilor/comisiilor de specialitate care se află în coordonarea/autoritatea/subordonarea autorităților administrației publice centrale sau locale răspund potrivit legii de aplicarea prevederilor prezentei legi.

SECȚIUNEA 1

Măsuri economico-financiare referitoare la autoritățile /instituțiile publice

Art. XV. – (1) Numărul total al posturilor de demnitate publică aprobate aferente funcțiilor de secretar de stat, consilier de stat, subsecretar de stat, vicepreședinte și al funcțiilor asimilate acestora, se reduce până la data de 1 ianuarie 2024 cu minimum 25%.

(2) Conducătorii ministerelor/autorităților publice/agențiilor naționale/autorităților de reglementare/instituțiilor publice care au încadrat personal pe posturi de demnitate publică aferente funcțiilor de secretar de stat/subsecretar de stat/consilier de stat/vicepreședinți și funcții asimilate acestora au obligația de a formula propuneri către autoritățile ierarhic superioare care au ca responsabilitate numirea acestora în posturi de demnitate publică astfel încât să se încadreze în prevederile alin. (1) până cel târziu la data de 1 ianuarie 2024.

(3) Dacă din aplicarea procentului de reducere prevăzut la alin. (1) rezultă un număr total de posturi de demnitate publică aferente funcțiilor de secretar de stat/subsecretar de stat/consilier de stat/vicepreședinte și a funcțiilor asimilate acestora sub un număr efectiv al posturilor de demnitate publică rămâne unu.

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (1) funcțiile de demnitate publică al căror număr este stabilit prin lege, printr-un act normativ cu putere de lege sau prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, precum și funcțiile de demnitate publică din cadrul serviciilor publice aflate la dispoziția Președintelui României.

Art. XVI. – Articolul 546 literele i) și j) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

„i) 6 posturi pentru cabinetul primarului general al municipiului București;

j) 4 posturi pentru cabinetul președintelui consiliului județean și primarilor municipiilor reședință de județ și primarilor sectoarelor municipiului București precum și pentru cancelaria prefectului.”

Art. XVII. – (1) Posturile vacante, din statele de funcții aprobate potrivit legii la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția celor din cadrul unităților administrativ-teritoriale și subdiviziunilor acestora se desființează;

(2) Prevederile alin. (1) se aplică pentru următoarele categorii de entități publice:

a) instituțiile și autoritățile finanțate din bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare;

b) instituțiile și autoritățile finanțate din bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Măsurile privind reorganizarea structurilor funcționale ca urmare a aplicării prevederilor prezentului articol, inclusiv organigramele, statele de funcții, regulamentele de organizare și funcționare se aprobă, în condițiile legii până la data de 31 decembrie 2023.

(4) Personalul cu funcții de conducere eliberat din funcția de conducere deținută ca urmare a reorganizării beneficiază de drepturile prevăzute de lege. Acesta are dreptul de a ocupa o funcție de conducere vacantă de același nivel sau o funcție de conducere de nivel ierarhic inferior vacantă, pentru care îndeplinește condițiile de ocupare. Dacă nu există o funcție de conducere vacantă corespunzătoare postului ocupat, aceasta se transformă în funcție de execuție care corespunde studiilor și vechimii în specialitatea funcționarului de conducere. Funcția de conducere poate fi transformată într-o funcție de conducere superioară cu încadrarea în normativul de personal și procentul de funcții de conducere prevăzute de prezenta lege iar personalul cu funcții de conducere îl poate ocupa cu acordul funcționarului în cauză, dacă personalul cu funcție de conducere îndeplinește condițiile de vechime și studii de specialitate prevăzute de lege pentru aceasta.

(5) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1) posturile care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se regăsesc într-una din următoarele categorii:

a) posturile temporar-vacante pentru care titularii posturilor au raporturile de serviciu sau contractele individuale de muncă suspendate, sau posturile vacante ocupate temporar;

b) posturile pentru care s-a aprobat prin memorandum în Guvernul României organizarea de concursuri pentru ocuparea acestora;

c) posturile pentru care sunt în curs de desfășurare procedurile de proba scrisă sau interviu, ori care se află sub incidența art. 619 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare;

d) posturile pentru care sunt afișate rezultatele concursurilor organizate;

e) posturile temporar vacante ca urmare a aplicării uneia dintre modalitățile de modificare a raportului de serviciu prevăzute la art. 502 alin. (1) lit. a), b), e) și f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de modificare a raporturilor de muncă, prevăzute la art. 42 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și posturile vacante pentru care sunt întrunite condițiile legale pentru emiterea actelor administrative de modificare a raportului de serviciu sau a raportului de muncă, după caz;

f) posturile unice existente în: instituțiile și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare; instituțiile publice locale, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare;

g) posturile aferente personalului al cărui statut este prevăzut de Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cele aferente magistraților-asistenți, asistenților judiciari, personalului de specialitate criminalistică și personalului auxiliar din cadrul instanțelor și parchetelor, precum și cele aferente asigurării asistenței și reprezentării statului în litigiile judiciare, în condițiile art. 287 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, precum și în cele arbitrale internaționale investiționale. Posturile aferente structurilor din subordinea Agentului guvernamental pentru Curtea de Justiție a Uniunii Europene, precum și pentru Curtea de Justiție a Asociației Europene a Liberului Schimb, a Agentului guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului, precum și cele aferente structurilor care asigură reprezentarea în fața Curții Internaționale de Justiție;

h) posturile nou înființate prin contractele de finanțare din fonduri externe nerambursabile, numai pe durata de implementare a proiectelor;

i) posturile aferente personalului didactic din unitățile de învățământ preuniversitar și instituțiile de învățământ superior de stat;

j) posturile aferente personalului medico-sanitare și auxiliar sanitare din unitățile sanitare;

k) posturile aferente funcțiilor de personal militar, personal civil, funcționari publici și funcționari publici cu statut special din instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională;

l) personalul contractual pentru organizarea de spectacole și concerte, organizarea și valorificarea patrimoniului mobil și imobil, constituirea, oraganizarea, prelucrarea, dezvoltarea și conservarea colecțiilor de cărți;

m) posturile aferente funcțiilor din cadrul serviciilor publice aflate la dispoziția Președintelui României pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, inclusiv celor din cadrul instituției aflate în subordinea Administrației Prezidențiale;

n) alte posturi care urmează să se aprobe prin memorandum de Guvern în situații temeinic justificate.

(6) Postul unic reprezintă acel post prevăzut în statul de funcții al unei entități publice care îndeplinește următoarele condiții:

a) acel post ale cărui atribuții, prin conținutul și natura lor, sau responsabilități stabilite, nu se regăsesc într-o altă structură organizatorică;

b) un post dintre cele aflate în structura în care există numai posturi vacante.

(7) Se poate aproba înființarea de noi posturi pentru instituțiile prevăzute la alin. (2), numai începând cu data de 1 iulie 2024 numai în cazuri temeinic justificate prin memorandum aprobat în Guvernul României sau, după caz, la nivel local numai cu aprobarea autorităților administrației publice locale prin hotărâre a consiliilor locale/județene.

(8) Numărul maxim al posturilor corespunzător fiecărei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, stabilit potrivit art. III alin. (8¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 1 din anexa la respectiva ordonanța de urgență se reduce cu 10% începând cu data de 1 noiembrie 2023.

Art. XVIII. – (1) Începând cu data de 1 noiembrie 2023 prevederile art. 63 alin. (1), art. 390 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, precum și pct. 8 de la lit. B de la pct. I din anexa nr. 5 la același act normativ, se abrogă.

(2) Personalul încadrat în funcția publică de șef birou beneficiază de toate drepturile legale odată cu eliberarea din funcția publică, inclusiv prin ocuparea, în condițiile legii, a unei funcții publice de conducere ierarhic superioare corespunzătoare vechimii, studiilor de specialitate sau a unei funcții publice de execuție vacante corespunzătoare vechimii, studiilor de specialitate

de comun acord cu conducerea entității publice din care face parte. Dacă nu există o funcție publică vacantă corespunzătoare postului ocupat de acesta se transformă în funcție publică de execuție care corespunde studiilor de specialitate și vechimii în specialitatea funcționarului public de conducere, de regulă, la nivelul structurii de organizare din care a făcut parte acesta. Funcția publică de conducere de șef birou poate fi transformată într-o funcție publică de conducere superioară cu încadrarea în normativul de personal și procentul de funcții de conducere prevăzute de prezenta lege și personalul cu funcție publică de șef birou o poate ocupa cu acordul acestuia, dacă personalul care a deținut funcția publică de șef birou îndeplinește condițiile de vechime, experiență și studii de specialitate prevăzute de lege pentru acea funcție publică de conducere.

(3) Odată cu desființarea funcției publice de șef birou se desființează și structurile organizatorice care funcționează ca birouri. Personalul angajat în cadrul acestor structuri de birouri își păstrează drepturile salariale în vigoare la data desființării structurilor organizatorice de birouri și este preluat în alte structuri organizatorice odată cu aprobarea noilor organigrame.

(4) Persoana care ocupă funcția publică de șef birou se menține în această funcție până la aprobarea noilor organigrame, state de funcții, regulamente de organizare și funcționare, păstrându-și drepturile salariale în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi. Personalul încadrat în cadrul biroului exercită atribuțiile prevăzute în fișa postului și în regulamentul de organizare și funcționare până la data aprobării noilor organigrame.

(5) Prevederile alin. (2) se aplică și structurilor teritoriale organizate ca birouri/servicii care beneficiază de autonomie funcțională, prin care se desfășoară activități de uz și interes public la nivel teritorial și se află în coordonarea/subordonarea/autoritatea unui ordonator de credite prin reorganizarea acestora ca servicii teritoriale având normativul de personal, prin excepție de la prevederile art. XX alin. (2), aprobat prin memorandum aprobat în Guvernul României la propunerea ordonatorilor principali de credite, fără ca reorganizarea să conducă la creșterea cheltuielilor de personal la nivelul ordonatorului de credite în subordinea/coordonarea/autoritatea căruia se află acestea.

(6) Măsurile privind reorganizarea structurilor funcționale ca urmare a aplicării prevederilor prezentului articol, inclusiv organigramele, statele de funcții, regulamentele de organizare și funcționare se aprobă, în condițiile legii până la data de 31 decembrie 2023.

Art. XIX. – (1) La articolul 468 alineatul (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, cu

modificările și completările ulterioare, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) 5 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere de șef serviciu și secretar general al comunei, precum și a funcțiilor publice specifice echivalente acestora;”

(2) Entitățile publice indiferent de denumirea acestora și forma de organizare care au personal contractual încadrat potrivit legii nu pot deține funcția de șef birou începând cu data de 1 noiembrie 2023.

(3) Prevederile art. XVIII alin. (2) – (4) și alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

Art. XX. – (1) La articolul 391 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Structura organizatorică a autorităților și instituțiilor publice trebuie să respecte următoarele cerințe:

a) pentru constituirea unui serviciu este necesar un număr de minimum 10 posturi de execuție;

b) pentru constituirea unei direcții este necesar un număr de minimum 20 posturi de execuție;

c) pentru constituirea unei direcții generale este necesar un număr de minimum 35 posturi de execuție.”

(2) Funcționarii publici încadrați pe funcțiile publice de șef serviciu, director, director adjunct, director executiv, director executiv adjunct, director general, director general adjunct ale căror structuri nu mai îndeplinesc condițiile privind normativul de personal pentru a ocupa funcția publică vor ocupa funcțiile publice deținute până la data aprobării noii organigrame, beneficiind de drepturile salariale corespunzătoare funcției.

(3) Dacă în urma reorganizării entității publice ca urmare a creșterii normativului de personal, personalul încadrat pe o funcție publică de conducere superioară îndeplinește condițiile pentru o funcție publică de conducere inferioară decât cea deținută inițial, cu acordul funcționarului public în cauză acesta poate ocupa funcția publică de nivel ierarhic inferior.

(4) Dacă în urma reorganizării entității publice ca urmare a creșterii normativului de personal, personalul încadrat pe o funcție publică de conducere inferioară îndeplinește condițiile pentru o funcție publică de conducere superioară decât cea deținută inițial, acesta poate ocupa funcția publică superioară în condițiile prevăzute de legislația în vigoare. Funcțiile publice de conducere deținute de personalul prevăzut la alin. (3) pot fi transformate în funcții publice de conducere superioare cu încadrarea în

normativul de personal și procentul de funcții de conducere prevăzute de prezenta lege și personalul cu funcții publice de conducere le poate ocupa cu acordul acestora, dacă personalul cu funcție de conducere îndeplinește condițiile de vechime și studii de specialitate prevăzute de lege pentru aceea funcție de conducere.

(5) Personalul cu funcții publice de conducere eliberat din funcția de conducere deținută, ca urmare a reorganizării activității, beneficiază de drepturile prevăzute de lege. Acesta are dreptul de a ocupa o funcție publică de execuție corespunzătoare vechimii și studiilor de specialitate. Dacă nu există o funcție publică de execuție vacantă corespunzătoare, postul ocupat de acesta se transformă în funcție publică de execuție care corespunde vechimii și studiilor de specialitate ale funcționarului public de conducere, de regulă, la nivelul structurii organizatorice din care a făcut parte acesta.

(6) Structurile organizatorice care nu mai îndeplinesc condițiile privind normativul de personal funcționează până la data aprobării noii organigrame și exercită cu respectarea legii aceleași atribuții prevăzute de regulamentele de organizare și funcționare. Personalul angajat în cadrul acestor structuri organizatorice își păstrează drepturile salariale în vigoare la data desființării structurilor organizatorice în care își desfășoară activitatea și urmează să fie preluat în alte structuri organizatorice odată cu aprobarea noilor organigrame.

(7) Măsurile privind reorganizarea structurilor organizatorice ca urmare a aplicării prevederilor prezentului articol, inclusiv organigramele, statele de funcții, regulamentele de organizare și funcționare se aprobă, în condițiile legii, până la data de 31 decembrie 2023.

Art. XXI. – (1) Entitățile publice indiferent de denumirea acestora și forma de organizare care au personal contractual încadrat potrivit legii, cărora nu li se aplică prevederile art. 391 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, organizează structuri organizatorice cu următoarele normative de personal:

a) pentru constituirea unui serviciu este necesar un număr de minimum 10 posturi de execuție;

b) pentru constituirea unei direcții este necesar un număr de minimum 20 posturi de execuție;

c) pentru constituirea unei direcții generale este necesar un număr de minimum 35 posturi de execuție.

(2) Prevederile art XVII, alin. (3) – (8) se aplică în mod corespunzător.

Art. XXII. – (1) La articolul 391 din Ordonanța de urgență a Guvernului 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 391. – (1) Numărul total al funcțiilor publice de conducere din cadrul autorității sau instituției publice, cu excepția funcțiilor publice de secretar general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale, precum și al funcțiilor publice de conducere a căror ocupare se face prin detașare cu personal din cadrul instituțiilor din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională, conform statelor de organizare aprobate, în condițiile legii, este de maximum 8% din numărul total al posturilor aprobate la nivel de ordonator principal de credite.

(2) Pentru determinarea numărului total al funcțiilor de conducere prin aplicarea cotei de 8% prevăzută la alin. (1), se procedează după cum urmează:

a) în cazul în care numărul rezultat este mai mic de unu, acesta se rotunjește la întreg;

b) în cazul în care numărul rezultat este mai mare de unu, acesta se rotunjește la numărul întreg imediat superior acestuia, dacă fracțiunea este mai mare sau egală cu 0,50.”

(2) Personalul cu funcții de conducere eliberat din funcția de conducere deținută ca urmare a neîncadrării în procentul de 8% beneficiază de drepturile prevăzute de lege. Acesta are dreptul de a ocupa o funcție publică de conducere vacantă de același nivel sau o funcție de conducere de nivel ierarhic inferior vacantă corespunzătoare vechimii și studiilor de specialitate, pentru care îndeplinește condițiile de ocupare potrivit legii. Dacă nu există o funcție de conducere vacantă corespunzătoare, postul ocupat de acesta se transformă în funcție publică de execuție care corespunde studiilor și vechimii în specialitatea funcționarului public de conducere, de regulă, la nivelul structurii organizatorice din care acesta face parte. Funcția publică de conducere poate fi transformată într-o funcție publică de conducere superioară cu încadrarea în normativul de personal și procentul de funcții de conducere prevăzute de prezenta lege și personalul cu funcții de conducere îl poate ocupa cu acordul acestora, dacă personalul cu funcție de conducere îndeplinește condițiile de vechime și studii de specialitate prevăzute de lege pentru aceea funcție de conducere.

(3) Prevederile art. 391 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare se aplică în mod corespunzător și entităților publice care au încadrat personal contractual. Personalului cu funcții publice de conducere eliberat din funcție i se aplică prevederile alin. (2).

Art. XXIII. – (1) Numărul total de funcții de conducere pentru celelalte entități publice finanțate din fonduri publice cărora nu li se aplică prevederile art. 391 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, alții decât cei prevăzuți

la art. XXII alin. (3) care se organizează și funcționează în baza unor legi speciale sau beneficiază de statute speciale, care desfășoară activități de uz și interes public din domeniile: educație, sănătate, apărare națională, ordine publică și siguranță națională poate fi de maximum 12% din numărul total de posturi aprobate la nivelul ordonatorului principal de credite.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile începând cu data aprobării noilor organigrame, regulamente de organizare și funcționare și a altor măsuri necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor alin. (1) dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2023.

(3) Dacă din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă că sunt afectate unul sau mai multe posturi de conducere ocuparea acestora ca urmare a reorganizării se va face pe bază de concurs intern potrivit unei metodologii aprobate de conducătorul entității publice.

(4) Personalul cu funcții de conducere eliberat din funcția de conducere deținută ca urmare a reorganizării activității beneficiază de drepturile prevăzute de lege. Acesta are dreptul de a ocupa o funcție de conducere vacantă de același nivel sau o funcție de conducere de nivel ierarhic inferior vacant pentru care îndeplinește condițiile de ocupare. Dacă nu există o funcție de conducere vacantă corespunzătoare, postul ocupat de acesta se transformă în funcție de execuție care corespunde studiilor și vechimii în specialitatea funcției de conducere, de regulă, la nivelul structurii organizatorice din care acesta face parte. Funcția publică de conducere poate fi transformată într-o funcție publică de conducere superioară cu încadrarea în procentul de funcții de conducere prevăzute de prezenta lege și personalul cu funcții de conducere îl poate ocupa cu acordul acestora, dacă personalul cu funcție de conducere îndeplinește condițiile de vechime și studii de specialitate prevăzute de lege pentru aceea funcție de conducere.

(5) Prin excepție de la alin. (1), în cazuri temeinic justificate, Guvernul poate aproba prin memorandum un număr mai mare de posturi de conducere.

Art. XXIV. – (1) La articolul 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 24 februarie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instituțiile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, acordă, anual vouchere

de vacanță în cuantum de 1.600 lei, în perioada 1 ianuarie 2024 – 31 decembrie 2026, personalului ale căror salarii lunare nete sunt de până la 8.000 lei.”

Art. XXV. – La articolul IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 131/2021 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1201 din 17 decembrie 2021, aprobată cu modificări prin Legea nr. 130/2023, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prin derogare de la prevederile art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 1 ianuarie 2024 – 31 decembrie 2026 pentru personalul militar, polițiștii, polițiștii de penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională ale căror solde lunare nete/salarii lunare nete sunt de până la 8.000 lei inclusiv, se decontează serviciile turistice prestate de orice structură de primire turistică clasificată aflată pe teritoriul României, achiziționate direct sau prin intermediul unei agenții de turism licențiate, în limita a 1.600 lei anual pentru un salariat.”

Art. XXVI. – Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 18, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 18. – (1) Începând cu 1 octombrie 2023, ordonatorii de credite acordă obligatoriu, lunar, pentru personalul încadrat ale căror salarii lunare nete de până la 8.000 lei, inclusiv indemnizații de hrană la nivelul anual a două salarii minime pe economie în vigoare la data de 1 ianuarie 2019, actualizat anual cu indicele prețului de consum comunicat anual de Institutul Național de Statistică, începând cu 2025, cu excepția personalului Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiției, Administrației Naționale a Penitenciarelor, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Telecomunicații Speciale, Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale precum și a personalului poliției locale care, potrivit legii, beneficiază de drepturi de hrană în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La anexa nr. I , la articolul 13, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 13. – (1) În raport cu condițiile de muncă în care se desfășoară activitatea, condiții periculoase sau vătămătoare, personalul salarizat poate primi un spor de până la 15% din salariul de bază dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.”

3. La anexa nr. II, capitolul II, la articolul 7 alineatul (1), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;”

4. La anexa nr. , capitolul II, la articolul 14 alineatul (1), litera d) va avea următorul cuprins:

„d) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;”

5. La anexa nr. III, capitolul VI, la articolul 1 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;”

6. La anexa nr. IV, capitolul VI, la articolul 2, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 2. – (1) Pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, se acordă un spor de până la 15% din salariul de bază corespunzător funcției de încadrare dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții.”

7. La anexa nr. V, capitolul VIII, la articolul 4, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) Pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, personalul prevăzut la art. 1 beneficiază de un spor de până la 15% din salariul de bază sau, după caz, din indemnizația de încadrare dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat.”

8. La anexa nr. VI, capitolul II, la articolul 12 alineatul (2), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;”

9. La anexa nr. VII, capitolul II, la articolul 10, litera a) va avea următorul cuprins:

„a) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;”

10. La anexa nr. VIII, capitolul I, la articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Funcționarii publici beneficiază de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar corespunzător timpului lucrat.”

11. La anexa nr. VIII, capitolul II, la Nota referitoare la punctul 2, Salariile de bază ale personalului din cadrul Consiliului Concurenței, punctul 4 va avea următorul cuprins:

„4. Pentru condiții de muncă vătămătoare, personalului Consiliului Concurenței i se acordă un spor de până la 15% din salariul de bază dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții. Locurile de muncă, categoriile de personal și condițiile de acordare a sporului se aprobă de ordonatorul principal de credite, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.”

12. La anexa nr. VIII, capitolul II, punctul I, la articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Personalul contractual salarizat potrivit prezentei anexe la cap. II lit. A – lit. E poate beneficia de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat;”

13. La anexa nr. VIII, punctul I, la articolul 2 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;”

14. La anexa nr. VIII, capitolul II, punctul J, la articolul 7, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 7. – (1) Pentru condiții de muncă vătămătoare, personalului Curții de Conturi i se acordă un spor de până la 15% din salariul de bază dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții.”

Art. XXVII. – (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi achiziția de aparate de telefonie mobilă în entitățile publice nu poate depăși cuantumul de maximum 500 lei exclusiv TVA/aparat de telefonie mobil achiziționat.

(2) Cheltuielile lunare cu abonamentul de telefonie mobilă decontat din fonduri publice sunt de maximum 35 lei exclusiv TVA/lună/aparat de telefonie mobilă.

(3) Eventualele depășiri ale costului de achiziție pentru aparatele de telefonie mobilă sau ale costurilor cu abonamentele lunare de telefonie mobilă sunt suportate de personalul încadrat beneficiar al serviciilor de telefonie mobilă.

(4) Limita maximă privind consumul de carburanți pentru autoturismele din dotarea instituțiilor și autorităților publice, prevăzute în anexa nr. 3 la Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele aprobate pentru activități specifice, conform alin. (3) al art. 5 din această ordonanță este de 200 litri/lună/autoturism.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4) limita maximă privind consumul de carburanți nu se aplică pentru funcțiile de demnitate publică și asimilate.

(6) Normativul prevăzut la alin. (4) nu se aplică în cazul instituțiilor publice care desfășoară activități operative și de inspecție în domeniile: vamal, construcții, transporturi, protecția mediului, protecția consumatorului, apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și serviciile de salvare și situații de urgență.

(7) Nu se consideră depășiri la consumul de carburanți normat pe autoturism consumul care, la nivelul anului, se încadrează în limita combustibilului normat în raport cu numărul total de autoturisme aprobat fiecărei instituții.

(8) Guvernul României poate aproba prin hotărâre alte normative privind limita maximă a consumului de carburanți.

(9) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul structurilor și unităților din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate

națională care desfășoară activități operative, pentru activitățile specifice instituțiilor cu atribuții în domeniul afacerilor externe, precum și serviciilor de salvare și situații de urgență.

Art. XXVIII. – (1) Cheltuielile cu activitățile sportive realizate de autoritățile publice locale trebuie să aibă bugetele de venituri și cheltuieli aprobate prin hotărâre de către autoritățile publice locale/județene precum și grilele de salarizare pentru întreg personalul care deservește activitatea sportivă.

(2) Cuantumul onorariilor/remunerațiilor finanțate din fonduri publice, stabilite prin contractele de activitate sportivă încheiate, după data intrării în vigoare a prezentei legi, nu poate depăși nivelul a două indemnizații brute stabilite, potrivit legii, pentru funcția de președinte al consiliului județean.

(3) Cuantumul onorariilor/renunerațiilor, prevăzut la alin. (2), poate fi majorat din alte surse de finanțare, altele decât fonduri publice, inclusiv din donații și sponsorizări.

Art. XXIX. – (1) Începând cu data de 1 iulie 2024 instituțiile publice cu personalitate juridică aflate în coordonarea/subordonarea/autoritatea autorităților administrației publice centrale/locale își pot desfășura activitatea dacă îndeplinesc următoarele condiții cumulative:

a) au un număr de peste 50 de posturi aprobate conform legii și efectiv ocupate în structurile organizatorice;

b) activitățile desfășurate de instituțiile publice nu se suprapun sau sunt similare cu alte activități desfășurate de alte instituții publice cu obiect de activitate același sau similar.

(2) Instituțiile publice care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) se pot desființa/reorganiza/fuziona sau transfera activitatea și personalul încadrat către alte structuri organizatorice inclusiv către structurile organizatorice aflate în coordonarea/autoritatea/subordonarea autorităților administrației publice locale/centrale/județene prin modificarea corespunzătoare a numărului de posturi, organigramei și a regulamentelor de organizare și funcționare.

(3) Prin desființare/reorganizare/fuzionare sau transfer al activității către alte structuri organizatorice inclusiv către structurile organizatorice aflate în coordonarea/autoritatea/subordonarea autorităților administrației publice locale/județene/centrale trebuie să rezulte cel puțin următoarele condiții cumulative:

a) o reducere cu cel puțin 15% a numărului de personal proporțional atât pentru funcțiile de conducere cât și pentru funcțiile de execuție;

b) o reducere cu cel puțin 15% a cheltuielilor de funcționare, respectiv a cheltuielilor materiale și servicii.

(4) Forma prin care se reorganizează instituțiile publice care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) respectiv: desființare/reorganizare /fuzionare sau transfer de activitate și număr de personal se aprobă prin hotărâri ale Guvernului României sau, după caz, prin hotărâri ale autorităților administrației publice locale/județene, după caz.

(5) Personalul disponibilizat ca urmare a aplicării prevederilor alin. (2) beneficiază de toate drepturile legale salariale prevăzute de lege.

(6) Conducătorii autorităților administrației publice centrale/locale/județene care au în subordine/coordonare/autoritate instituții publice/entități publice inclusiv instituțiile publice asimilate cărora le sunt incidente prevederile alin. (1) au obligația de a publica pe pagina de internet proprie, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi lista instituțiilor publice care se vor desființa/reorganiza/fuziona sau își vor transfera activitatea și personalul încadrat către alte structuri organizatorice inclusiv către structurile organizatorice aflate în coordonarea/autoritatea/subordonarea autorităților administrației publice locale/centrale/județene. Procesul de desființare/reorganizare/fuzionare se va desfășura în perioada 1 octombrie 2023 – 1 ianuarie 2024.

(7) Până la data de 31 decembrie 2023 conducătorii autorităților administrației publice centrale/locale/județene care au în subordine/coordonare/autoritate instituții publice/entități publice inclusiv instituțiile publice asimilate cărora le sunt incidente prevederile alin. (1) au obligația de a finaliza procesul de desființare/reorganizare/fuzionare sau transfer de activitate prin aprobarea noilor organigrame, state de funcții, regulamente de organizare și funcționare precum și orice alte documente care sunt necesare. În urma procesului de desființare/reorganizare/fuzionare sau transfer de activitate pot fi păstrate structuri organizatorice fără personalitate juridică astfel încât anumite categorii de activități să nu fie afectate cu condiția îndeplinirii prevederilor alin. (3) lit. a) și b).

(8) Guvernul României poate aproba prin memornadum excepții de la procesul de desființare/reorganizare/fuzionare sau transfer al activității către alte structuri organizatorice pentru instituțiile publice/entitățile publice numai în situațiile în care activitatea instituțiilor publice/entităților publice este considerată unică.

(9) În sensul alin. (8) activitatea unei instituții publice/entitate publică este considerată unică dacă îndeplinește una din următoarele condiții:

a) activitatea desfășurată de instituția publică/entitatea publică este unică prin specificul său;

b) sunt instituții publice/entități publice care reprezintă elemente de identitate națională ale României;

c) impactul procesului de comasare/desființare/reorganizare/fuzionare sau transfer al activității este major asupra mediului educațional, cultural, economico-social, ori asupra identității etnice a minorității/minorităților naționale.

(10) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) instituțiile publice din domeniul culturii de interes județean și local, precum și instituțiile publice din domeniul culturii care au fost înființate ca urmare a unor legi speciale, acorduri internaționale sau ca urmare a primirii unor donații cu sarcini, instituții care susțin/promovează identitatea minorităților naționale, instituțiile prefectului, structurile cu organizare militară/de poliție, cluburile sportive de interes național și local precum și orice alte instituții publice care se aprobă prin memorandum de către Guvernul României.

(11) Prin excepție de la termenul prevăzut la alin. (1) pentru instituțiile publice/entități publice inclusiv instituțiile publice din domeniul educației, sănătății, asistenței și protecției sociale, cultură precum și din alte domenii aprobate prin memorandum în Guvernul României termenul de intrare în vigoare pentru procesul de comasare/desființare/reorganizare/fuzionare sau transfer al activității este data de 1 ianuarie 2025.

(12) Prin excepție de la prevederile alin. (1) instituțiile publice care au peste 50 de posturi aprobate și își desfășoară activitatea în același domeniu de activitate se pot desființa/reorganiza/fuziona sau transfera activitatea și personalul încadrat către alte structuri organizatorice inclusiv către structurile organizatorice aflate în coordonarea/autoritatea/subordonarea autorităților administrației publice locale/centrale/județene prin modificarea corespunzătoare a numărului de posturi, organigramei și a regulamentelor de organizare și funcționare, cu aprobarea Guvernului României sau, după caz, prin hotărâre a consiliilor locale/județene.

(13) Măsurile prevăzute la alin. (1) nu se aplică Agenției Naționale a Bunurilor Indisponibilizate precum și Direcției pentru Luptă Antifraudă.

SECȚIUNEA a 2-a

Măsuri referitoare la disciplina economico-financiară a operatorilor economici

Art. XXX. – În sensul prezentei secțiuni, prin expresia *operator economic* se înțelege compania națională/societatea națională/societatea cu capital deținut majoritar/integral deținut de stat sau de unitățile administrativ teritoriale inclusiv regiile autonome de interes național/local, precum și instituțiile de credit/fondurile de garantare și contragarantare la care statul este acționar majoritar/unic.

Art. XXXI. – (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi numărul consilierilor din cadrul cabinetelor președinților consiliilor de

administrație, președinților, vicepreședinților, directorilor generali, directorilor generali adjuncți precum și din alte cabinete ale conducătorilor de la nivelul operatorilor economici se reduce cu 50% din numărul de posturi aprobate.

(2) În situația în care, după aplicarea procentului de reducere cu 50% rezultă că numărul consilierilor din cadrul cabinetelor președinților consiliilor de administrație, președinților, vicepreședinților, directorilor generali, directorilor generali adjuncți precum și din cadrul altor cabinete ale conducătorilor operatorilor economici este mai mic decât unu numărul acestora rămâne unu.

(3) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), dacă numărul consilierilor din cadrul cabinetelor președinților consiliilor de administrație, președinților, vicepreședinților, directorilor generali, directorilor generali adjuncți precum și din cadrul altor cabinete ale conducătorilor operatorilor economici este unu, prevederile alin. (1) nu se aplică.

Art. XXXII. – (1) Posturile vacante existente la nivelul structurilor organizatorice ale operatorilor economici la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi, pentru care nu au fost declanșate procedurile pentru ocuparea acestora, se ocupa prin concurs sau potrivit metodologiei existente la nivelul operatorilor economici pe baza hotărârii consiliului de administrație în limita maximă a 7,5% din posturile vacante existente până la sfârșitul anului 2023.

(2) Restul posturilor vacante existente la data intrării în vigoare a prezentei legi după aplicarea prevederilor alin. (1), la nivelul operatorilor economici se desființează și nu se pot reînființa pe o perioadă de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. XXXIII. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 14 decembrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – (1) Regia autonomă este administrată de un consiliu de administrație format din 3 – 5 persoane, dintre care cel mult 2 sunt desemnate de autoritatea publică tutelară.”

2. La articolul 8, alineatele (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(3) Remunerația membrilor neexecutivi ai consiliului de administrație constă într-o indemnizație fixă lunară. Indemnizația fixă nu poate depăși de maximum 3 ori media pe ultimele 12 luni a câștigului salarial mediu brut lunar

pentru activitatea desfășurată conform obiectului principal de activitate înregistrat de regia autonomă, la nivel de clasă conform clasificății activităților din economia națională, comunicat de Institutul Național de Statistică anterior numirii. Nivelul remunerației, în cadrul plafonului, este propus de comitetul de remunerare al consiliului de administrație al regiei autonome, avizat de autoritatea publică tutelară și notificat Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice, luând în considerare criteriile de referință din sectorul privat, precum și complexitatea operațiunilor desfășurate de regia autonomă.

(4) Remunerația membrilor executivi ai consiliului de administrație este formată dintr-o indemnizație fixă lunară care nu poate depăși de maximum 3 ori media pe ultimele 12 luni a câștigului salarial mediu brut lunar pentru activitatea desfășurată conform obiectului principal de activitate înregistrat de regia autonomă, la nivel de clasă conform clasificății activităților din economia națională, comunicat de Institutul Național de Statistică anterior numirii, și dintr-o componentă variabilă. Componenta fixă lunară a membrilor executivi ai consiliilor de administrație poate depăși de 3 ori dar nu mai mult de maximum 6 ori media pe ultimele 12 luni a câștigului salarial mediu brut lunar pentru activitatea desfășurată conform obiectului principal de activitate înregistrat de regia autonomă, la nivel de clasă conform clasificății activităților din economia națională, comunicat de Institutul Național de Statistică pentru perioadele lunare în care regia autonomă îndeplinește cumulativ cel puțin următoarele condiții:

- a) nu are datorii restante față de bugetul general consolidat;
- b) nu are datorii restante față de furnizori și față de alți creditori;
- c) are programele de investiții implementate conform graficelor de execuție;

- d) nu are înregistrate pierderi contabile anterioare și nu înregistrează pierderi contabile curente.

Componenta variabilă va avea la bază indicatorii de performanță financiari și nefinanciari, negociați și aprobați de autoritatea publică tutelară, diferiți de cei aprobați pentru administratorii neexecutivi, determinați cu respectarea metodologiei aprobate prin ordin comun de Ministerul Finanțelor și Secretariatul General al Guvernului. Componenta variabilă nu poate depăși de maximum 6 ori media pe ultimele 12 luni a câștigului salarial mediu brut lunar pentru activitatea desfășurată conform obiectului principal de activitate înregistrat de regia autonomă și se acordă numai dacă regia autonomă îndeplinește cumulativ cel puțin următoarele condiții:

- a) nu are datorii restante față de bugetul general consolidat;
- b) nu are datorii restante față de furnizori și față de alți creditori;
- c) are programele de investiții implementate conform graficelor de execuție;

d) nu are înregistrate pierderi contabile anterioare și nu înregistrează pierderi contabile curente;

e) nivelul ratei de profitabilitate determinată ca raport între profitul net și cifra de afaceri este mai mare de 5%;

f) creșterea cifrei de afaceri în anul curent față de anul precedent este mai mare de 2,5%.”

3. La articolul 8, alineatele (4¹) și (4²) se abrogă.

4. La articolul 28, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Consiliul de administrație este format din 5 – 7 membri în cazul întreprinderilor publice care îndeplinesc următoarele condiții cumulative:

a) au înregistrat o cifră de afaceri în ultimul exercițiu financiar superioară echivalentului în lei al sumei de 7.300.000 euro;

b) au cel puțin 50 de angajați.”

5. La articolul 37, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Remunerația membrilor neexecutivi ai consiliului de administrație sau ai consiliului de supraveghere este formată dintr-o indemnizație fixă lunară. Indemnizația fixă lunară nu poate depăși de 3 ori media pe ultimele 12 luni a câștigului salarial mediu brut lunar pentru activitatea desfășurată conform obiectului principal de activitate înregistrat de societate, la nivel de clasă conform clasificății activităților din economia națională, comunicat de Institutul Național de Statistică anterior numirii. Nivelul remunerației este propus de comitetul de remunerare al consiliului de administrație sau al consiliului de supraveghere al întreprinderii publice, avizat de Agenția pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice și aprobat de adunarea generală a acționarilor, luând în considerare criteriile de referință din sectorul privat, precum și complexitatea operațiunilor desfășurate de întreprinderea publică.

(3) Remunerația membrilor executivi ai consiliului de administrație sau ai consiliului de supraveghere este formată dintr-o indemnizație fixă lunară și o indemnizație variabilă. Indemnizația fixă lunară nu poate depăși de 3 ori media pe ultimele 12 luni a câștigului salarial mediu brut lunar pentru activitatea desfășurată conform obiectului principal de activitate înregistrat de societate, la nivel de clasă conform clasificății activităților din economia națională, comunicat de

Institutul Național de Statistică pentru perioadele lunare în care societatea îndeplinește cumulativ cel puțin următoarele condiții:

- a) nu are datorii restante față de bugetul general consolidat;
- b) nu are datorii restante față de furnizori și față de alți creditori;
- c) are programele de investiții implementate conform graficelor de execuție;
- d) nu are înregistrate pierderi contabile anterioare și nu înregistrează pierderi contabile curente.

Componenta variabilă nu poate depăși de 6 ori media pe ultimele 12 luni a câștigului salarial mediu brut lunar pentru activitatea desfășurată conform obiectului principal de activitate înregistrat de societate și va avea la bază indicatorii de performanță financiari și nefinanciari, negociați și aprobați de autoritatea publică tutelară, determinați cu respectarea metodologiei aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor și al secretarului general al Guvernului și se acordă numai dacă sunt îndeplinite cumulativ cel puțin următoarele condiții:

- a) nu are datorii restante față de bugetul general consolidat;
- b) nu are datorii restante față de furnizori și față de alți creditori;
- c) are programele de investiții implementate conform graficelor de execuție;
- d) nu are înregistrate pierderi contabile anterioare și nu înregistrează pierderi contabile curente;
- e) nivelul ratei de profitabilitate determinată ca raport între profitul net și cifra de afaceri este mai mare de 5%;
- f) creșterea cifrei de afaceri în anul curent față de anul precedent este mai mare de 2,5%.”

6. La articolul 37, alineatul (4¹) se abrogă.

Art. XXXIV. – (1) Numărul de membri ai consiliilor de supraveghere/comitetelor de specialitate precum și ai altor comitete organizate pe lângă consiliile de administrație sau alte organe de conducere indiferent de natura acestora, denumirea acestora și modul de organizare nu poate să fie mai mare de 5 persoane.

(2) Prevederile alineatului (1) nu se aplică operatorilor economici ale căror acțiuni sunt listate la bursă precum și instituțiilor de credit, fondurilor de garantare și contragarantare la care statul este acționar unic/majoritar.

Art. XXXV. – Conducătorii autorităților publice centrale/județene și locale la care Statul Român, sau după, caz unitățile administrativ teritoriale sunt acționari unici sau majoritari la companiile naționale/societățile naționale/societățile respectiv au în coordonare/subordonare/autoritate regii

autonome au obligația de a împuternici reprezentanții legali ai acestora în adunarea generală a acționarilor sau consiliile de administrație, după caz, pentru a lua măsurile legale ce se impun în vederea ducerii la îndeplinire a prevederilor art. XXXI, XXXII, XXXIII și XXXIV. Măsurile dispuse de reprezentanții legali în adunările generale ale acționarilor sau, după caz, ale consiliilor de administrație sunt obligatorii pentru membrii executivi/neexecutivi ai consiliilor de administrație.

Art. XXXVI. – (1) Membrii neexecutivi și executivi din consiliile de administrație, ai operatorilor economici ale căror remunerații aflate în plată la data intrării în vigoare a prezentei legi depășesc limitele prevăzute la art. XXXIII au obligația renegocierii clauzelor contractuale în noile condiții și încheierii de acte adiționale la contractele de mandat pentru încadrarea remunerațiilor în limitele prevăzute de lege.

(2) În situația în care părțile nu se înțeleg, autoritățile publice tutelare/consiliul de administrație, după caz, au posibilitatea revocării din funcție a acestora, cu respectarea legislației în vigoare.

(3) Pentru membrii executivi și neexecutivi din consiliile de administrație ai operatorilor economici ale căror remunerații aflate în plată la data intrării în vigoare a prezentei legi se încadrează în/sub limitele prevăzute la art. XXXIII, acestea rămân în plată în condițiile prevăzute în contractele de mandat.

Art. XXXVII. – (1) Remunerațiile lunare ale conducătorilor operatorilor economici care nu sunt membri executivi ai consiliilor de administrație în cazul sistemului unitar, respectiv remunerațiile membrilor directoratului în cazul sistemului dualist nu pot depăși de 3 ori media pe ultimele 12 luni a câștigului salarial mediu brut lunar pentru activitatea desfășurată conform obiectului principal de activitate înregistrat de societate, la nivel de clasă conform clasificății activităților din economia națională, comunicat de Institutul Național de Statistică anterior numirii.

(2) Remunerațiile conducătorilor operatorilor economici care nu sunt membri executivi ai consiliilor de administrație în cazul sistemului unitar, respectiv remunerațiile membrilor directoratului în cazul sistemului dualist pot depăși de 3 ori dar nu mai mult de maximum 6 ori media pe ultimele 12 luni a câștigului salarial mediu brut lunar pentru activitatea desfășurată conform obiectului principal de activitate înregistrat de operatorii economici la nivel de clasă conform clasificății activităților din economia națională, comunicat de Institutul Național de Statistică pentru perioadele lunare în care sunt îndeplinite cumulativ, cel puțin următoarele condiții:

- a) nu are datorii restante față de bugetul general consolidat;
- b) nu are datorii restante față de furnizori și față de alți creditori;

c) are programele de investiții implementate conform graficelor de execuție;

d) nu are înregistrate pierderi contabile anterioare și nu înregistrează pierderi contabile curente.

(3) Conducătorii operatorilor economici care nu sunt membri executivi ai consiliilor de administrație în cazul sistemului unitar, respectiv membrii directoratului în cazul sistemului dualist, ale căror remunerații depășesc limita de remunerație prevăzută la alin. (1), au obligația renegocierii clauzelor contractuale în noile condiții și încheierii de acte adiționale la contractele de mandat pentru încadrarea remunerațiilor în limitele prevăzute de lege.

(4) În situația în care părțile nu se înțeleg, consiliul de administrație are posibilitatea revocării din funcție a acestora, cu respectarea legislației în vigoare.

(5) Conducătorii operatorilor economici care nu sunt membri executivi ai consiliilor de administrație în cazul sistemului unitar, respectiv remunerațiile membrilor directoratului în cazul sistemului dualist care nu depășesc limita de remunerație prevăzută la alin. (1) rămân în plată cu remunerațiile astfel cum acestea sunt prevăzute.

(6) Salariile de bază, plățile de ore suplimentare, inclusiv sporurile personalului încadrat în cadrul operatorilor economici nu pot depăși maximum 80% din nivelul componentei fixe ale membrilor executivi ai consiliilor de administrație sau, după caz, a remunerațiilor conducătorilor care nu fac parte din consiliile de administrație.

(7) Structurile organizatorice ale operatorilor economici se pot organiza numai dacă sunt îndeplinite următoarele normative de personal:

a) organizarea de departamente/servicii de specialitate indiferent de denumirea acestora numai pentru un număr minimum de 10 posturi în subordine;

b) organizarea de direcții de specialitate/structuri organizatorice superioare departamentelor/serviciilor prevăzute la lit. a) numai pentru un număr de minimum 20 de posturi în subordine;

c) organizarea de direcții generale de specialitate/structuri organizatorice superioare direcțiilor de specialitate prevăzute la lit. b) numai pentru un număr de minimum 35 de posturi în subordine.

(8) Numărul funcțiilor de conducere din structurile organizatorice ale operatorilor economici este de maximum 8% din numărul total de posturi aprobate.

(9) Personalul cu funcții de conducere eliberat din funcția de conducere deținută ca urmare a neîncadrării în procentul de funcții de conducere prevăzut la alin. (8) are dreptul de a ocupa o poziție vacantă de conducere, dacă aceasta există, pe baza unei proceduri stabilite și aprobate de către consiliul de administrație/supraveghere, după caz. Dacă nu există o

poziție de conducere vacantă corespunzătoare, postul ocupat de acesta se transformă în post de execuție care corespunde studiilor, experienței și vechimii în specialitatea acestuia.

(10) Conducătorii autorităților publice centrale și locale la care Statul Român sau după caz unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici/majoritari la operatorii economici au obligația de a împuternici reprezentanții legali ai acestora în adunarea generală a acționarilor/consiliul de administrație, după caz, pentru a duce la îndeplinire prevederile alin. (1) – (8). Măsurile dispuse de reprezentanții legali în adunările generale ale acționarilor sau, după caz, ale consiliilor de administrație sunt obligatorii pentru membrii executivi/neexecutivi ai consiliilor de administrație inclusiv pentru personalul structurilor din subordine.

Art. XXXVIII. – (1) Cheltuielile privind dotarea cu autoturisme și consumul de combustibil pentru operatorii economici, cu excepția dotărilor cu autoturisme și consum de combustibil pentru activitățile de producție, mentenanță, transport, intervenție precum și pentru alte categorii de activități aprobate de ordonatorul principal de credite din subordinea/coordonarea/autoritatea căruia face parte operatorul economic, conform obiectului de activitate, se stabilesc după cum urmează:

Norme privind dotarea cu autoturisme și combustibil		
Autoturisme	Număr maxim	Limită maximă ^{*)} litri/lună/autoturism
Director general	1 autoturism	200
Director general adjunct	1 autoturism	
Director de specialitate	1 autoturism	
Director economic/financiar	1 autoturism	
Parc comun: Număr persoane încadrate: până la 400 pers. peste 401 pers.	4 autoturisme 8 autoturisme	

^{*)} Nu se consideră depășiri la consumul de combustibil normat pe autoturism consumul care, la nivelul anului, se încadrează în limita combustibilului normat în raport cu numărul total de autoturisme aprobat fiecărei instituții.

(2) Normativele de cheltuieli pentru dotarea cu autoturisme prevăzute la alin. (1) nu se aplică în cazul autoturismelor achiziționate din fonduri externe nerambursabile.

(3) Autoturismele achiziționate trebuie să aibă o capacitate cilindrică de cel mult 1.600 cm³ iar prețul nu poate depăși contravaloarea în lei a sumei

de 23.000 de euro inclusiv TVA, calculată la cursul BNR din data inițierii procedurii de atribuire a contractului de achiziție. Normativul privind valoarea de achiziție a autoturismelor nu se aplică în cazul autoturismelor achiziționate din fonduri externe nerambursabile.

(4) Societățile, societățile naționale și companiile naționale cu capital integral sau majoritar de stat precum și regiile autonome care activează în domeniul energiei electrice, al gazelor naturale și al petrolului, pot achiziționa autoturisme cu capacitate cilindrică de cel mult 1.600 cm³, al căror preț poate depăși contravaloarea în lei a sumei de 23.000 de euro inclusiv TVA, dar nu mai mare de 30.000 de euro inclusiv TVA, calculată la cursul BNR din data inițierii procedurii de atribuire a contractului de achiziție, cu aprobarea ordonatorului principal de credite sau a ministerului de resort, după caz, numai în cazuri temeinic justificate și dacă au realizat profit în anul fiscal precedent.

(5) Societățile, societățile naționale și companiile naționale precum și regiile autonome cu capital integral sau majoritar de stat pot achiziționa, în condițiile legii, autoturisme al căror preț nu poate depăși contravaloarea în lei a sumei de 35.000 euro, inclusiv TVA, cu condiția ca achiziția acestora să fie realizată în cadrul Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante din punct de vedere energetic, finanțat din Fondul pentru mediu, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Parcurile auto existente la data intrării în vigoare a prezentei legi se mențin. Achiziția de noi autoturisme nu se poate realiza dacă numărul de autoturisme nu se încadrează în prevederile alin. (1).

(7) Conducătorii autorităților publice centrale și locale la care Statul Român sau după caz unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici/majoritari la operatorii economici au obligația de a împuternici reprezentanții legali ai acestora în adunarea generală a acționarilor/consiliul de administrație, după caz, pentru a duce la îndeplinire prevederile alin. (1) – (6). Măsurile dispuse de reprezentanții legali în adunările generale ale acționarilor sau, după caz, măsurile consiliilor de administrație sunt obligatorii pentru membrii executivi/neexecutivi ai consiliilor de administrație inclusiv pentru organizarea și funcționarea structurilor din subordine.

(8) Guvernul României poate aproba prin hotărâre și alte normative de cheltuieli privind dotarea cu autoturisme și consum de carburanți față de cele prevăzute la alin. (1).

Art. XXXIX. – (1) Cheltuielile cu diurna/cazare pentru deplasare în altă localitate din țară pentru personalul încadrat la operatorii economici se stabilesc astfel:

a) o indemnizație de delegare, în cuantum de trei ori indemnizația de delegare pentru sectorul bugetar, indiferent de funcția pe care o îndeplinește;

b) o alocație de cazare, potrivit normei de cazare în sectorul public, în limita căreia trebuie să își acopere cheltuielile de cazare, în țară.

(2) Depășirea cheltuielilor cu diurna/cazare pentru deplasare în altă localitate din țară pentru personalul încadrat la operatorii economici se suportă de către aceștia.

(3) Conducătorii autorităților publice centrale și locale la care Statul Român sau după caz unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici/majoritari la operatorii economici au obligația de a împuternici reprezentanții legali ai acestora în adunarea generală a acționarilor sau consiliile de administrație, după caz, pentru a duce la îndeplinire prevederile alin. (1) și (2). Măsurile dispuse de reprezentanții legali în adunările generale ale acționarilor sau, după caz, măsurile consiliilor de administrație sunt obligatorii pentru membrii executivi/neexecutivi ai consiliilor de administrație inclusiv pentru organizarea și funcționarea structurilor din subordine.

Art. XL. – (1) Cheltuielile privind drepturile de hrană/indemnizația de hrană/tichete de masă/norma de hrană indiferent de denumirea acesteia stabilite conform reglementărilor legale sau conform contractelor colective de muncă nu pot depăși anual contravaloarea a două salarii minim brute pe țară/an/persoană valabile la data de 1 ianuarie 2019, actualizată cu indicele prețului de consum comunicat de Institutul Național de Statistică. Actualizarea acestor drepturi se face începând cu ianuarie 2025.

(2) Cheltuielile privind voucherele de vacanță sau alte drepturi acordate conform reglementărilor legale sau contractelor colective de muncă nu pot depăși anual, în perioada 1 ianuarie 2024 – 31 decembrie 2026 contravaloarea a 1.600 lei/an/persoană.

(3) Conducătorii autorităților publice centrale și locale la care Statul Român sau, după caz, unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici/majoritari la operatorii economici au obligația de a împuternici reprezentanții legali ai acestora în adunarea generală a acționarilor sau consiliul de administrație, după caz, pentru a duce la îndeplinire prevederile alin. (1) și (2). Măsurile dispuse de reprezentanții legali în adunările generale ale acționarilor sau, după caz, măsurile consiliilor de administrație sunt obligatorii pentru membrii executivi/neexecutivi ai consiliilor de administrație inclusiv pentru organizarea și funcționarea structurilor din subordine.

Art. XLI. – (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, operatorilor economici, inclusiv filialelor acestora, li se interzice acordarea de premii, prime, bonusuri și alte drepturi de natură salarială similare, în situația

în care au înregistrate pierderi contabile din anii precedenți și nerecuperate și/sau înregistrează pierderi contabile în anul curent.

(2) Conducătorii autorităților publice centrale și locale la care Statul Român sau, după caz, unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici/majoritari la operatorii economici au obligația de a împuternici reprezentanții legali ai acestora în adunarea generală a acționarilor sau consiliile de administrație, după caz, pentru a duce la îndeplinire prevederile alin. (1). Măsurile dispuse de reprezentanții legali în adunările generale ale acționarilor sau, după caz, măsurile consiliilor de administrație sunt obligatorii pentru membrii executivi/neexecutivi ai consiliilor de administrație inclusiv pentru organizarea și funcționarea structurilor din subordine.

Art. XLII. – (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi achiziția de aparate de telefonie mobilă de către operatorii economici nu poate depăși cuantumul de maximum 500 lei exclusiv TVA/aparat de telefonie mobil achiziționat.

(2) Cheltuielile lunare cu abonamentul de telefonie mobilă decontat din fondurile operatorilor economici sunt de maximum 35 lei exclusiv TVA/lună/aparat de telefonie mobilă.

(3) Eventualele depășiri ale costului de achiziție pentru aparatele de telefonie mobilă sau ale costurilor cu abonamentele lunare de telefonie mobilă sunt suportate de personalul încadrat beneficiar al serviciilor de telefonie mobilă.

(4) Conducătorii autorităților publice centrale și locale la care Statul Român sau, după caz, unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici/majoritari la operatorii economici au obligația de a împuternici reprezentanții legali ai acestora în adunarea generală a acționarilor/consiliile de administrație, după caz pentru a duce la îndeplinire prevederile alin. (1) – (3). Măsurile dispuse de reprezentanții legali în adunările generale ale acționarilor sau, după caz, ale consiliilor de administrație sunt obligatorii pentru membrii executivi/neexecutivi ai consiliilor de administrație inclusiv pentru organizarea și funcționarea structurilor din subordine.

(5) Guvernul României poate aproba prin memorandum, în situații temeinic justificate, norme privind cuantumul cheltuielilor cu abonamentul lunar, altele decât cele prevăzute la alin. (2).

Art. XLIII. – Adunarea generală a acționarilor a societăților la care capitalul social este deținut majoritar de operatorii economici, așa cum sunt definiți la art. XXX, în prezenta lege, aprobă exceptarea de la aplicarea totală/parțială a prevederilor acestei secțiuni dacă, pe baza unei analize fundamentate, se constată că aplicarea acestora afectează negativ activitatea economică a societăților.

*SECȚIUNEA a 3-a**Măsuri referitoare la disciplina economico-financiară a autorităților/agențiilor/instituțiilor publice autonome, finanțate integral din venituri proprii, aflate în coordonarea/subordonarea Parlamentului României*

Art. XLIV. – (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2024 agențiile/autoritățile/instituțiile autonome care se află în coordonarea/subordonarea Parlamentului României și sunt autonome din punct de vedere funcțional și financiar datorează anual o taxă specială în procent de 80% din excedentul bugetar dar nu mai puțin de 33% din valoarea veniturilor curente obținute ca urmare a încasării tarifelor/taxelor indiferent de denumirea acestora și de modul de reglementare pentru activitatea curentă desfășurată sau rezultate din colectarea unor taxe/tarife ca urmare a exercitării funcțiilor de reglementare/control/prestări servicii/autorizări.

(2) Prin *tarife/taxe speciale colectate potrivit legii* se înțelege acele tarife/taxe indiferent de denumirea acestora și de modul de reglementare aplicate de agențiile/autoritățile/instituțiile autonome care se află în coordonarea/subordonarea Parlamentului României pentru activitățile pe care le desfășoară de autorizare/reglementare sau de taxare/tarifare a utilizatorilor/beneficiarilor care utilizează/acționează asupra bunurilor/piețelor/activelor de interes și utilitate publică cum ar fi, fără se limiteze la acestea: operarea pe piața energetică a României, utilizarea spațiului de frecvență al României, operarea pe piața de capital și altele asemenea.

(3) Taxa specială menționată la alin. (1) se declară, de către agențiile/autoritățile/instituțiile autonome care se află în coordonarea/subordonarea Parlamentului României și sunt autonome din punct de vedere funcțional și financiar la organul fiscal competent, trimestrial, pentru fiecare trimestru până la data de 25 ale lunii următoare pentru trimestrul anterior.

(4) Taxa specială se plătește anticipat de către agențiile/autoritățile/instituțiile autonome care se află în coordonarea/subordonarea Parlamentului României și sunt autonome din punct de vedere funcțional și financiar, trimestrial, pentru fiecare trimestru până la data de 25 ale lunii următoare pentru trimestrul anterior, raportat la rezultatul net/rezultatul patrimonial/profitul net realizat trimestrial și veniturile curente obținute trimestrial ca urmare a aplicării tarifelor/taxelor indiferent de denumirea acestora și de modul de reglementare și se regularizează anual până maximum la data de 30 iunie a anului următor, odată cu depunerea situațiilor financiare prevăzute de lege.

(5) Pentru nedeclararea la termen a taxei speciale, precum și pentru neplata la termen a acesteia, se datorează penalități de nedeclarare, precum și

dobânzi și penalități de întârziere, conform prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Taxa specială și obligațiile fiscale accesorii aferente se constituie venit la bugetul de stat și se încasează într-un cont de venituri distinct.

(7) Verificarea exactității datelor și a informațiilor pe baza cărora se calculează, declară și se plătește taxa specială se face de către organele de inspecție economico-financiare din cadrul Ministerului Finanțelor.

(8) Modelul și conținutul declarației se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(9) Taxa specială prevăzută la alin. (1) are regimul juridic prevăzut pentru creanțele fiscale se recuperează potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Prevederile alin. (1) – (10) se aplică și instituțiilor publice de interes național care din activitatea desfășurată încasează taxe/tarife sau alte venituri ca urmare a exercitării unor atribuții în regim de putere publică care constau în administrarea patrimoniului Statului Român sau a altor active publice indiferent de natura acestora sau care desfășoară activități specifice rezultate din darea în administrarea/concesiunea/operarea/exploatarea a unor bunuri/active publice proprietatea publică a Statului Român.

Art. XLV. – (1) Conducătorii agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome care se află în coordonarea/subordonarea Parlamentului României, respectiv președinții/vicepreședinții/directorii generali/directorii executivi și alte funcții similare pentru conducerea agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome al căror sistem de remunerare este altul decât cel reglementat de lege, nu pot depăși un nivel al remunerației brute lunare mai mare de 6 ori decât indemnizația brută lunară pentru funcția de demnitate publică de ministru.

(2) Conducătorii agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome care se află în coordonarea/subordonarea Parlamentului României, respectiv președinții/vicepreședinții/directorii generali/directorii executivi și alte funcții similare pentru conducerea agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome care depășesc nivelul remunerației în plată prevăzut la alin.(1) au obligația de a lua măsurile legale ce se impun pentru încadrarea remunerației brute lunare în limitele prevăzute la alin. (1).

(3) Conducătorii agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome care se află în coordonarea/subordonarea Parlamentului României, respectiv președinții/vicepreședinții/directorii generali/directorii generali adjuncți și alte funcții similare pentru conducerea agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome care se încadrează în nivelul remunerației în plată prevăzut la alin. (1)

rămân în plată cu nivelul de remunerație avut la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. XLVI. – (1) Până la data de 1 noiembrie 2023 numărul total al consilierilor din cabinetele președinților/vicepreședinților/directorilor generali/directorilor generali adjuncți precum și din alte cabinete ale conducătorilor agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome care se află în coordonarea/subordonarea Parlamentului României se reduce cu 50% din numărul total de posturi aprobate.

(2) Dacă din aplicarea procentului de reducere cu 50% prevăzut la alin. (1) rezultă că numărul total al consilierilor din cabinetele președinților/vicepreședinților/directorilor generali/directorilor generali adjuncți precum și din alte cabinete ale conducătorilor agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome care se află în coordonarea/subordonarea Parlamentului României este mai mic decât unu numărul acestora rămâne unu.

(3) Dacă numărul total al consilierilor din cabinetele președinților/vicepreședinților/directorilor generali/directorilor generali adjuncți precum și din alte cabinete ale conducătorilor agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome care se află în coordonarea/subordonarea/autoritatea/controlul Parlamentului României este unu nu se aplică prevederile alin. (1).

(4) Fac excepție de la aplicarea prezentului articol instituțiile și autoritățile publice care au aplicat prevederile art. XVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Art. XLVII. – (1) Posturile vacante existente la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi care urmează a fi ocupate prin concurs sau potrivit metodologiei existente la nivelul agențiilor/autorităților/instituțiilor publice autonome din coordonarea Parlamentului României, se face numai cu aprobarea Consiliilor de Administrație/organelor de conducere ale acestora și nu pot depăși o creștere a numărului de personal de maximum 7,5% din numărul total de posturi vacante existente până la sfârșitul anului 2023.

(2) Restul de posturi vacante la data intrării în vigoare a prezentei legi la nivelul agențiilor/autorităților/instituțiilor publice autonome după aplicarea alin. (1) se anulează și nu se pot reînființa pe o perioadă de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Salariile de bază, plățile de ore suplimentare, inclusiv sporurile personalului încadrat în cadrul agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome, care nu au sistemul de salarizare reglementat prin lege, care se află în

coordonarea/subordonarea Parlamentului României precum și orice alte drepturi bănești nu pot depăși maximum 80% din nivelul remunerației brute lunare a conducătorului agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome.

(4) Structurile organizatorice ale agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome se pot organiza numai dacă sunt îndeplinite următoarele normative de personal:

a) organizarea de departamente/servicii de specialitate indiferent de denumirea acestora numai pentru un număr minimum de 10 posturi în subordine;

b) organizarea de direcții de specialitate/structuri organizatorice superioare departamentelor/serviciilor prevăzute la lit. a) numai pentru un număr de minimum 20 de posturi în subordine;

c) organizarea de direcții generale de specialitate/structuri organizatorice superioare direcțiilor de specialitate prevăzute la lit. b) numai pentru un număr de minimum 35 de posturi în subordine.

(5) Numărul funcțiilor de conducere din structurile organizatorice ale agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome este de maximum 8% din numărul total de posturi aprobate pentru acestea.

(6) Personalul cu funcții de conducere eliberat din funcția de conducere deținută ca urmare a neîncadrării în procentul de funcții de conducere prevăzut la alin (5) are dreptul de a ocupa o poziție vacantă de conducere, dacă există. Dacă nu există o poziție de conducere vacantă corespunzătoare, postul ocupat de acesta se transformă în post de execuție care corespunde studiilor și vechimii în specialitatea acestuia.

(7) Conducătorii agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome sunt obligați până la data de 31 decembrie 2023 să ia toate măsurile legale care se impun pentru aplicarea prevederilor alin. (1) – (5).

Art. XLVIII. – (1) Cheltuielile privind dotarea cu autoturisme și consumul de carburanți pentru agențiile/autoritățile/instituțiile autonome care se află în coordonarea/subordonarea Parlamentului României cu excepția celor care desfășoară activități de control, investigație, inspecții teritoriale conform obiectului de activitate, se stabilesc după cum urmează, se stabilesc după cum urmează:

Norme privind dotarea cu autoturisme și consum lunar de carburanți:		
Autoturisme	Număr maxim	Limită maximă ^{*)} litri/lună/autoturism
Președinte/Director general	1 autoturism	200
Vicepreședinte/Director general adjunct	1 autoturism	
Director de specialitate	1 autoturism	
Director economic	1 autoturism	

Parc comun:		
Număr persoane încadrate:		
până la 400 pers.	4 autoturisme	
peste 400 pers.	8 autoturisme	

*) Nu se consideră depășiri la consumul de carburanți normat pe autoturism consumul care, la nivelul anului, se încadrează în limita combustibilului normat în raport cu numărul total de autoturisme aprobat fiecărei instituții.

(2) Normativele de cheltuieli pentru dotarea cu autoturisme prevăzute la alin. (1) nu se aplică în cazul autoturismelor achiziționate din fonduri externe nerambursabile.

(3) Autoturismele noi achiziționate trebuie să aibă o capacitate cilindrică de cel mult 1.600 cm³ iar prețul nu poate depăși contravaloarea în lei a sumei de 23.000 de euro inclusiv TVA, calculată la cursul BNR din data inițierii procedurii de atribuire a contractului de achiziție. Normativul privind valoarea de achiziție a autoturismelor nu se aplică în cazul autoturismelor achiziționate din fonduri externe nerambursabile.

(4) Agențiile/autoritățile/instituțiile autonome care se află în coordonarea/subordonarea/autoritatea/controlul Parlamentului României, care activează în domeniul financiar-bancar, piața de capital, piața asigurărilor pot achiziționa autoturisme cu capacitate cilindrică de cel mult 1.600 cm³, al căror preț poate depăși contravaloarea în lei a sumei de 23.000 de euro inclusiv TVA, dar nu mai mare de 30.000 de euro inclusiv TVA, calculată la cursul BNR din data inițierii procedurii de atribuire a contractului de achiziție, cu aprobarea ordonatorului principal de credite sau a ministerului de resort, după caz, numai în cazuri temeinic justificate și dacă au realizat profit în anul fiscal precedent.

(5) Agențiile/autoritățile/instituțiile autonome care se află în coordonarea/subordonarea/autoritatea/controlul Parlamentului României pot achiziționa, în condițiile legii, autoturisme al căror preț nu poate depăși contravaloarea în lei a sumei de 35.000 euro, inclusiv TVA, cu condiția ca achiziția acestora să fie realizată în cadrul Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante din punct de vedere energetic, finanțat din Fondul pentru mediu, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Parcurile auto existente în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi se mențin. Achiziția de noi autoturisme nu se poate realiza dacă numărul de autoturisme nu se încadrează în normativele prevăzute la alin. (1).

(7) Conducătorii agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome care se află în coordonarea/subordonarea/autoritatea/controlul Parlamentului României

au obligația de a lua măsurile legale ce se impun pentru punerea în aplicare a prevederilor alin. (1) – (6).

(8) Guvernul României poate aproba prin hotărâre alte normative de cheltuieli privind dotarea cu autoturisme și normative de combustibil în cazuri temeinic justificate.

Art. XLIX. – (1) Cheltuielile cu diurna/cazarea pentru deplasare în altă localitate din țară pentru personalul încadrat în cadrul agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome care se află în coordonarea/subordonarea Parlamentului României se stabilesc astfel:

a) o indemnizație de delegare, în cuantum de trei ori indemnizația de delegare valabilă pentru sectorul bugetar, indiferent de funcția pe care o îndeplinește;

b) o alocație de cazare, potrivit normei de cazare din sectorul public, în limita căreia trebuie să își acopere cheltuielile de cazare, în țară.

(2) Depășirea cheltuielilor cu diurnă/cazare pentru deplasare în altă localitate din țară pentru personalul încadrat în cadrul agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome care se află în coordonarea/subordonarea/autoritatea/controlul Parlamentului României se suportă de către aceștia.

(3) Conducătorii agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome care se află în coordonarea/subordonarea/autoritatea/controlul Parlamentului României au obligația de a lua toate măsurile legale ce se impun pentru a duce la îndeplinire prevederile alin. (1) și (2).

(4) Cheltuielile privind drepturile de hrană/indemnizația de hrană/tichete de masă/norma de hrană indiferent de denumirea acesteia stabilite conform reglementărilor legale sau conform contractelor colective de muncă nu pot depăși anual contravaloarea a două salarii minime brute valabile la data de 1 ianuarie 2019/an/persoană actualizată cu indicele prețului de consum comunicat de Institutul Național de Statistică, începând din ianuarie 2025.

(5) Cheltuielile privind voucherele de vacanță sau alte drepturi acordate conform reglementărilor legale sau contractelor colective de muncă nu pot depăși anual, în perioada 1 ianuarie 2024 – 31 decembrie 2026 contravaloarea a 1.600 lei/an/persoană.

(6) Conducătorii agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome care se află în coordonarea/subordonarea Parlamentului României au obligația de a lua toate măsurile legale ce se impun pentru a duce la îndeplinire prevederile alin. (4) și (5).

Art. L. – (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi achiziția de aparate de telefonie mobilă în agențiile/autoritățile/instituțiile autonome care se află în coordonarea/subordonarea Parlamentului României

nu poate depăși cuantumul de maximum 500 lei exclusiv TVA/aparat de telefonie mobil achiziționat.

(2) Cheltuielile lunare cu abonamentul de telefonie mobilă decontat din fondurile agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome care se află în coordonarea/subordonarea Parlamentului României sunt de maximum 35 lei exclusiv TVA/lună/aparat de telefonie mobilă.

(3) Eventualele depășiri ale costului de achiziție pentru aparatele de telefonie mobilă sau ale costurilor cu abonamentele lunare de telefonie mobilă sunt suportate de personalul încadrat beneficiar al serviciilor de telefonie mobilă.

(4) Conducătorii agențiilor/autorităților/instituțiilor autonome care se află în coordonarea/subordonarea Parlamentului României au obligația de a lua măsurile legale ce se impun pentru a duce la îndeplinire prevederile punctelor alin. (1) – (3).

SECȚIUNEA a 4-a

Măsuri referitoare la disciplina economico-financiară a institutelor naționale de cercetare-dezvoltare, reorganizarea unor entități aflate în coordonarea/subordonarea Parlamentului României și/sau coordonarea/subordonarea/autoritatea Secretariatului General al Guvernului

Art. LI. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 21 din Legea nr. 25/2023 privind integrarea voluntară a organizațiilor de cercetare, dezvoltare și inovare din România în Spațiul European de Cercetare, precum și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, institutele, centrele sau stațiunile de cercetare – dezvoltare, respectiv institutele naționale de cercetare-dezvoltare prevăzute la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, încadrate în clasa a III-a de performanță în urma evaluării performanței pentru integrare desfășurată în baza Legii nr. 25/2023 fuzionează cu alte organizații de cercetare sau se desființează și se lichidează la propunerea ordonatorilor principali de credite în subordonarea/coordonarea/autoritatea cărora acestea se află. Procesul de evaluare a performanței pentru integrare se desfășoară prin grija ordonatorilor principali de credite în subordinea/coordonarea/autoritatea institutele, centrele sau stațiunile de cercetare – dezvoltare se află până cel târziu la data de 31 decembrie 2024.

(2) În cazul în care în procesul de fuziune a unui institut, centru sau stațiune de cercetare – dezvoltare, respectiv institut național de cercetare – dezvoltare încadrat în clasa a III -a de performanță cu o altă organizație de

cercetare sau cu alte organizații de cercetare este implicată o organizație de cercetare încadrată în clasele a I -a sau a II -a de performanță este necesar și acordul acesteia precum și acordul ordonatorului principal de credite în subordonarea/coordonarea/autoritatea căruia aceasta se află.

(3) Fuziunea unui institut, centru sau stațiune de cercetare – dezvoltare, respectiv institut național de cercetare – dezvoltare încadrat în clasa a III -a de performanță cu o altă organizație de cercetare sau cu alte organizații de cercetare se realizează prin hotărâre de Guvern inițiată de ministerul de resort la propunerea ordonatorului principal de credite în subordonarea/coordonarea/autoritatea căruia institutul, centrul sau stațiunea de cercetare – dezvoltare, respectiv institutul național de cercetare – dezvoltare se află.

(4) Desființarea și lichidarea unui institut, centru sau stațiune de cercetare – dezvoltare, respectiv institut național de cercetare – dezvoltare încadrat în clasa a III -a de performanță se realizează prin hotărâre de Guvern inițiată de ministerul de resort la propunerea ordonatorului principal de credite în subordonarea/coordonarea/autoritatea căruia se află institutul, centrul sau stațiunea de cercetare – dezvoltare, respectiv institutul național de cercetare – dezvoltare.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3) și (4) fuziunea, desființarea și lichidarea unui institut, centru sau stațiune de cercetare-dezvoltare, respectiv institut național de cercetare și dezvoltare care este înființat prin lege, se realizează prin lege la propunerea Guvernului, proiectul de lege fiind inițiat de Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării /ministerul de resort.

(6) Până la data de 31 decembrie 2024 ordonatorii principali de credite au obligația de a lua măsurile pe care le consideră necesare astfel încât cheltuielile de personal respectiv cheltuielile materiale și servicii pentru toate institutele, centrele sau stațiunile de cercetare – dezvoltare, respectiv institutele naționale de cercetare – dezvoltare aflate în subordonarea/coordonarea/autoritatea lor și încadrate în clasa a III – a de performanță să fie reduse cu cel puțin 15% față de execuția bugetară a cheltuielilor înregistrate conform legii în contul de execuție bugetară la data de 31 decembrie 2023.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), institutele, centrele sau stațiunile de cercetare – dezvoltare, respectiv institutele naționale de cercetare-dezvoltare, încadrate în clasa a III – a de performanță și propuse pentru fuziune cu alte organizații de cercetare sau desființare și lichidare pot finaliza implementarea contractelor de finanțare indiferent de sursa de finanțare în vigoare la data la care a fost formulată potrivit legii propunerea de fuziune sau desființare și lichidare și nu mai pot implementa contracte de finanțare noi.

(8) De la data la care institutele, centrele sau stațiunile de cercetare – dezvoltare, respectiv institutele naționale de cercetare-dezvoltare încadrate în clasa a III-a de performanță au fost propuse pentru fuziune cu alte organizații

de cercetare sau desființare și lichidare acestea nu mai pot majora cheltuielile de personal cu excepția indexărilor, ajustărilor și majorărilor dispuse prin lege precum și cheltuielile de funcționare pe toată durata procesului de fuziune sau desființare și lichidare.

(9) În cazul fuziunii unui institut, centru sau stațiune de cercetare – dezvoltare, respectiv institut național de cercetare-dezvoltare încadrat în clasa a III-a de performanță cu o altă organizație de cercetare sau cu alte organizații de cercetare numărul total de posturi de cercetare în entitatea nou creată nu poate depăși numărul de posturi de cercetare ale organizațiilor de cercetare care fuzionează. Numărul total de posturi pentru personalul de conducere și pentru personalul tehnic, economic și administrativ în entitatea nou creată nu poate depăși numărul de posturi cel mai mic de acest tip care există într-o singură organizație de cercetare dintre cele care fuzionează.

Art. LII. – Articolul 21 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 514 din 16 iulie 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 21.** – Conducerea institutului național se exercită de către consiliul de administrație, format din maximum 5 persoane, din care fac parte, în mod obligatoriu, reprezentantul Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, reprezentantul organului administrației publice coordonator al institutului național, reprezentantul Ministerului Finanțelor, reprezentantul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și directorul general al institutului național, care este și președintele consiliului de administrație, precum și președintele Consiliului științific al institutului național. Consiliul de administrație se numește prin ordin al conducătorului organului administrației publice coordonator, cu avizul Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării. Consiliul de administrație își desfășoară activitatea în conformitate cu propriul regulament de organizare și funcționare și hotărăște în toate problemele privind activitatea institutului național, cu excepția celor care, potrivit legii, sunt date în competența altor organe.”

Art. LIII. – (1) Institutele, institutele naționale, agențiile, autoritățile, comisiile de specialitate organizate ca și structuri distincte indiferent de denumirea acestora și formele de organizare, departamentele organizate distinct în structura organizatorică a Secretariatului General al Guvernului, aflate în subordinea/coordonarea/autoritatea Secretariatului General al Guvernului sau pentru care secretarul general al Guvernului îndeplinește funcția de ordonator principal de credite se comasează cu cel puțin 20% din numărul acestora.

(2) Procesul de comasare are loc începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi până la data de 30 iunie 2024.

(3) Comasarea prevăzută la alin. (1) trebuie să aibă ca rezultat cumulativ:

a) reducerea cu minimum 15% a cheltuielilor materiale și servicii;

b) reducerea cu minimum 15% a numărului de posturi efectiv ocupate proporțional atât pentru funcții de conducere cât și pentru funcții de execuție.

(4) Secretarul General al Guvernului are obligația de a stabili lista institutelor, institutelor naționale, agențiilor, autorităților, comisiilor de specialitate organizate ca și structuri distincte indiferent de denumirea acestora și formele de organizare, departamentelor organizate distinct în structura organizatorică a Secretariatului General al Guvernului, aflate în subordinea/coordonarea/autoritatea Secretariatului General al Guvernului care intră în proces de comasare, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Lista se aprobă prin decizie a secretarului general și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu luarea în considerare a următoarelor criterii orientative:

a) gradul de similaritate ridicat a obiectului de activitate al structurilor organizatorice aflate în subordinea/coordonarea/autoritatea Secretariatului General al Guvernului;

b) gradul redus de utilitate publică a activităților desfășurate de acestea;

c) raportul dintre volumul de muncă al activității desfășurate și numărul de personal angajat pe posturi;

d) eficiența activității desfășurate și rezultatele concrete obținute în activitatea desfășurată.

(5) Comasarea institutelor, institutelor naționale, agențiilor, autorităților, comisiilor de specialitate organizate ca și structuri distincte indiferent de denumirea acestora și formele de organizare, departamentelor organizate distinct în structura organizatorică a Secretariatului General al Guvernului, aflate în subordinea/coordonarea/autoritatea Secretariatului General al Guvernului se aprobă prin hotărâre a Guvernului României.

(6) De la data la care s-a publicat în Monitorul Oficial al României lista institutelor, institutelor naționale, agențiilor, autorităților, comisiilor de specialitate organizate ca și structuri distincte indiferent de denumirea acestora și formele de organizare, departamentelor organizate distinct în structura organizatorică a Secretariatului General al Guvernului, aflate în subordinea/coordonarea/autoritatea Secretariatului General al Guvernului nu se mai pot majora cheltuielile de personal cu excepția indexărilor, ajustărilor și majorărilor dispuse prin lege precum și cheltuielile și de funcționare ale institutelor naționale care fac obiectul comasării până la data la care comasarea a avut loc.

(7) Posturile vacante în vigoare la data la care s-a publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, lista structurilor organizatorice care intră în proces de comasare, se anulează.

Art. LIV. – (1) Institutele, institutele naționale, comisiile/comisiile de specialitate indiferent de natura acestora și forma lor de organizare aflate în coordonarea/subordonarea/autoritatea/controlul Parlamentului României și a Secretariatului General al Guvernului care îndeplinesc cumulativ, condițiile de mai jos, intră în proces de desființare și lichidare astfel:

a) au un număr de maximum 25 de posturi prevăzute în organigramele și statele de funcții aprobate potrivit legii;

b) rezultatele activității desfășurate nu stau la baza fundamentării strategiilor respectiv politicilor publice;

c) raportul dintre volumul de muncă a activității desfășurate/rezultatele obținute nu justifică funcționarea entității publice;

d) activitatea desfășurată nu este de interes și uz public;

e) entitatea publică a avut un număr de sub 100 de interacțiuni/răspunsuri/petiții a căror beneficiari a fost populația;

f) are încadrat personal cu funcții de conducere în procent de peste 8%;

g) au avut constatări prin rapoarte ale Curții de Conturi prin care se constată abateri și prejudicii ca urmare a încălcării legislației.

(2) Ordonatorii principali de credite de la nivelul Parlamentului României și Secretariatului General al Guvernului sunt obligați să publice în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi lista institutelor, institutelor naționale, comisiilor, comisiilor de specialitate care intră în proces de desființare și lichidare.

(3) Procesul de desființare și lichidare, de valorificare a patrimoniului existent prevăzut la alin. (1) se aprobă prin lege de către Parlamentul României, la propunerea Guvernului sau la inițiativa Secretariatului General al Guvernului României și se desfășoară în perioada 1 octombrie 2023 – 30 iunie 2024.

(4) De la data la care s-a publicat lista institutelor, institutelor naționale, comisiilor, comisiilor de specialitate care intră în proces de desființare și lichidare acestea nu mai pot majora cheltuielile de personal cu excepția indexărilor, ajustărilor și majorărilor dispuse prin lege precum și cheltuielile de funcționare pe toată durata procesului de lichidare și desființare.

(5) Posturile vacante în vigoare la data la care s-a publicat în Monitorul Oficial al României lista structurilor organizatorice care intră în proces de desființare și lichidare, se desființează.

(6) Numărul de institute/institute naționale/institute naționale /comisiilor/comisiilor de specialitate nu poate fi mai mare de 10% din numărul

entităților aflate în coordonarea/subordonarea/autoritatea unui ordonator principal de credite.

SECȚIUNEA a 5-a
Descentralizarea unor servicii publice

Art. LV. – (1) Începând cu data intrării în vigoare a legii prevăzute la alin. (4) serviciile publice aflate în coordonarea/subordonarea/autoritatea unor autorități publice centrale se transferă în autoritatea/coordonarea/subordonarea consiliilor județene.

(2) Fac parte din categoriile de servicii publice aflate în coordonarea/subordonarea/autoritatea unor autorități publice centrale în sensul alin. (1) următoarele:

a) Direcțiile județene de familie și tineret care se află în subordinea Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse;

b) Direcțiile județene de sport care se află în subordinea Agenției Naționale pentru Sport;

c) Palatele copiilor/cluburile elevilor și patrimoniul aferent aflate în subordonarea Ministerului Educației.

(3) Odată cu descentralizarea serviciilor publice prevăzute la alin. (2) și transferul activității acestora către autoritățile publice județene are loc și transferul de patrimoniu precum și a fondurilor necesare pentru a asigura funcționarea corespunzătoare a acestora.

(4) Preluarea personalului încadrat pe posturi, a patrimoniului, activitățile și responsabilitățile transferate, fondurile necesare care urmează a fi alocate se va face prin lege la propunerea Guvernului României și inițiativa ministerelor de linie care au în responsabilitate coordonarea serviciilor publice menționate la alin. (2).

(5) Serviciile publice descentralizate potrivit alin. (2) se află în coordonare metodologică a ministerelor de linie și subordonarea autorităților administrației publice județene și implementează politicile și strategiile publice de interes național inclusiv programe naționale care sunt date în implementare direcțiilor județene.

(6) Prevederile art. 77 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la regimul juridic al descentralizării se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL IV
Măsuri pentru asigurarea conformării fiscale

SECȚIUNEA 1

Măsuri de prevenire și combatere a activităților economice ilicite

Art. LVI. – 1. Prezenta secțiune reglementează unele măsuri de prevenire și combatere a activităților economice ilicite.

2. În sensul prezentei secțiuni, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *activitate economică* – activitatea cu scop lucrativ, constând în producerea, administrarea ori înstrăinarea de bunuri sau în prestarea de servicii, având ca rezultat obținerea de venituri;

b) *activitate economică ilicită* – activitatea economică desfășurată de către persoanele care nu sunt organizate în conformitate cu prevederile legale în vigoare, precum și activitatea economică desfășurată cu bunuri care nu sunt însoțite de documente de proveniență.

3. Prevederile prezentei secțiunii nu sunt aplicabile activităților economice care se circumscriu bunurilor și domeniilor care fac obiectul unor reglementări speciale și care sunt sancționate de aceste reglementări speciale.

4. Sunt interzise efectuarea de activități economice de către persoanele care nu sunt organizate în conformitate cu prevederile legale în vigoare și efectuarea de activități economice în perioada în care acestea sunt suspendate în condițiile prevederilor pct. 13.

5. Este interzisă efectuarea de activități economice cu bunuri care nu sunt însoțite de documente de proveniență, indiferent de locul în care acestea se află, pe timpul transportului, al depozitării sau al comercializării.

6. Prin *documente de proveniență* se înțelege, după caz, factura, avizul de însoțire a mărfii, documentele vamale sau orice alte documente justificative prevăzute de lege care stau la baza înregistrării în contabilitate, în format fizic sau în format electronic.

7. În cazul transportului internațional rutier de marfă, documentul care însoțește transportul este documentul definit la art. 3, pct. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare.

8. Sunt asimilate bunurilor pentru care este necesară prezentarea documentelor legale de proveniență numerarul și substitutele de numerar. În cazul operatorilor economici care au obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, verificarea numerarului și a substitutelor de numerar existente la locul desfășurării activității economice se face în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale,

republicată, cu modificările și completările ulterioare.

9. Constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât să fie considerată, potrivit legii penale, infracțiune, nerespectarea prevederilor pct. 4 și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 15.000 lei, dacă este săvârșită de persoane fizice, respectiv cu amendă de la 5.000 lei la 35.000 lei, dacă este săvârșită de persoane juridice.

10. Bunurile destinate, folosite sau rezultate din contravenția prevăzută la pct. 9, precum și sumele de bani și bunurile dobândite prin săvârșirea contravenției se confiscă.

11. Constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât să fie considerată, potrivit legii penale, infracțiune, nerespectarea prevederilor pct. 5 și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 15.000 lei dacă este săvârșită de persoane fizice, respectiv cu amendă de la 5.000 lei la 30.000 lei dacă este săvârșită de persoane juridice. La aplicarea sancțiunii agentul constatator este obligat să înștiințeze contravenientul asupra sancțiunilor care urmează a fi aplicate potrivit pct. 13, dacă acesta mai săvârșește încă o contravenție într-un interval de 12 luni de la data aplicării ultimei sancțiuni.

12. Bunurile destinate, folosite sau rezultate din contravenția prevăzută la pct. 11, se indisponibilizează, în vederea confiscării, în condițiile prevăzute la pct. 14, lit. b).

13. În situația în care, într-un interval de 12 luni de la data aplicării ultimei sancțiuni pentru săvârșirea contravenției prevăzute la pct. 11, contravenientul săvârșește o nouă contravenție din categoria celor prevăzute la pct. 11, pentru care a fost sancționat, se aplică o amendă de la 4.000 lei la 30.000 lei dacă este săvârșită de persoane fizice, respectiv cu amendă de la 10.000 lei la 60.000 lei dacă este săvârșită de persoane juridice, precum și sancțiunea complementară constând în suspendarea activității acestuia, care constă în transport, depozitare și/sau comercializare, după caz, pentru o perioadă de până la 15 zile. La aplicarea sancțiunii agentul constatator este obligat să înștiințeze contravenientul asupra sancțiunilor care urmează a fi aplicate dacă contravenientul mai săvârșește încă o faptă contravențională într-un interval de 12 luni de la data sancționării faptei contravenționale.

14. La constatarea contravenției prevăzute la pct. 11 agentul constatator întocmește un proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, prin care dispune următoarele măsuri:

a) aplicarea sancțiunii contravenționale principale prevăzute la pct. 11 sau 13, după caz;

b) măsura indisponibilizării provizorii a bunurilor care au servit sau sunt destinate să servească la săvârșirea contravenției prevăzute la pct. 11, precum și a sumelor de bani și a bunurilor dobândite prin săvârșirea contravenției, pentru o perioadă de maximum 24 de ore, termen în interiorul

căruia contravenientul poate prezenta documente de proveniență. În același proces-verbal organul constatator informează contravenientul cu privire la, faptul că după acest termen, bunurile care nu pot fi justificate urmează a fi confiscate;

c) aplicarea sancțiunii suspendării activității, prevăzută la pct. 13.

15. Termenul de 24 de ore prevăzut la pct. 14 lit. b) începe să curgă la momentul constatării contravenției și se încheie la aceeași oră a zilei următoare, prevederile art. 181 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind aplicabile.

16. Prin excepție de la prevederile pct. 14, lit. b) și pct. 15, în cazul în care contravenientul refuză semnarea procesului-verbal, termenul măsurii indisponibilizării provizorii și prezentării documentelor de proveniență se prelungește cu 24 de ore de la data comunicării procesului-verbal.

17. Indisponibilizarea provizorie a bunurilor reprezintă o măsură de suspendare temporară a dreptului de dispoziție materială și juridică asupra bunurilor a căror proveniență nu poate fi dovedită, pentru conservarea acestora, cu scopul de a preveni distrugerea, îndepărtarea, transferul, ascunderea, înstrăinarea sau utilizarea bunurilor până la stabilirea provenienței legale a acestora sau până la împlinirea termenului de 24 de ore prevăzut la pct. 14 lit. b), după caz. Orice acte de dispoziție în legătură cu bunurile indisponibilizate temporar în conformitate cu pct. 14 sunt lovite de nulitate absolută.

18. În procesul-verbal prevăzut la pct. 14 sunt descrise împrejurările care pot servi la aprecierea naturii și gravității faptei constatate și la evaluarea eventualelor consecințe ale acesteia.

Procesul-verbal cuprinde:

a) data și locul unde este încheiat;

b) numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constatator;

c) numele, prenumele, domiciliul și codul numeric personal ale persoanei verificate ori denumirea, codul de identificare fiscală, sediul social ale persoanei juridice și numele, prenumele, domiciliul și codul numeric personal ale persoanei/persoanelor care reprezintă persoana juridică la momentul controlului;

d) descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea împrejurărilor care pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite;

e) indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția;

f) termenul de exercitare a căii de atac și instanța la care se depune plângerea;

g) locul și termenul de prezentare a documentelor de proveniență de către persoana verificată;

h) persoanele responsabile să prezinte documentele de proveniență; temeiul legal al indisponibilizării, măsura indisponibilizării, descrierea bunurilor indisponibilizate și referințele asupra locului de depozitare, după caz;

i) data și locul predării bunurilor care se confiscă, după caz;

j) punctul de vedere al persoanei verificate cu privire la aspectele constatate, faptul că persoana sancționată are la dispoziție 24 de ore de la momentul constatării contravenției să prezinte documente justificative care să ateste proveniența bunurilor, precum și faptul că după acest termen, bunurile care nu pot fi justificate urmează a fi confiscate.

19. Contravenientul are dreptul să prezinte documente care să ateste proveniența bunurilor în termenul prevăzut la pct. 14, lit. b).

20. După prezentarea și verificarea documentelor în termenul prevăzut la pct. 18 lit. j) se încheie un proces-verbal de încetare totală sau parțială a indisponibilizării și de restituire totală sau parțială, după caz, a bunurilor indisponibilizate, ca anexă la procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției, situație în care procesul-verbal de sancționare și constatare a contravenției încheiat și comunicat/înmânat contravenientului va produce efecte doar cu privire la sancțiunea contravențională principală și sancțiunea complementară a suspendării activității, în condițiile pct. 13, în situația încetării totale a indisponibilizării, respectiv cu privire la sancțiunea contravențională principală, sancțiunea complementară a suspendării activității, în condițiile pct. 13, și sancțiunea complementară a confiscării în situația încetării parțiale a indisponibilizării.

21. În cazul bunurilor perisabile pentru care a încetat total sau parțial indisponibilizarea, sancțiunea suspendării activității prevăzute la pct. 13 se aplică după un termen de 15 zile de la înmânarea sau comunicarea procesului verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii.

22. În cazul cetățenilor străini, al persoanelor fără cetățenie sau cetățenilor români cu domiciliul în străinătate, în procesul-verbal vor fi cuprinse și următoarele date: seria și numărul pașaportului ori ale altui document de trecere a frontierei de stat, data eliberării acestuia și statul emitent.

23. După expirarea termenului prevăzut la pct. 14, lit. b), în situația în care contravenientul nu prezintă documente care să ateste proveniența bunurilor, măsura indisponibilizării temporare dispusă prin procesul-verbal prevăzut la pct. 14 se transformă în măsura confiscării, fără îndeplinirea altor formalități.

24. Procesul-verbal prevăzut la pct. 14 se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator și de contravenient și se înmânează o copie contravenientului.

25. În cazul în care este refuzată semnarea procesului-verbal sau se refuză primirea acestuia, agentul constatator îi aduce la cunoștință contravenientului faptul că are la dispoziție 24 de ore să prezinte documentele care să ateste proveniența bunurilor, făcând mențiune în procesul-verbal despre aceste împrejurări care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor. În acest caz, procesul-verbal va cuprinde și datele de identificare ale martorului și semnătura acestuia, iar comunicarea se face în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

26. Procesul-verbal prevăzut la pct. 14 poate fi contestat în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, cu modificările și completările ulterioare.

27. Bunurile indisponibilizate potrivit dispozițiilor pct. 14 lit. b) rămân la contravenient până la clarificarea provenienței acestora, respectiv până la încetarea măsurii indisponibilizării provizorii sau confiscarea bunurilor, încheindu-se un proces-verbal de custodie.

28. În situația în care există pericolul ca bunurile să fie sustrase și astfel, după expirarea termenului de 24 de ore, să fie periclitată sau îngreunată punerea în aplicare a măsurii confiscării, precum și în situația în care este refuzată semnarea procesului-verbal sau primirea acestuia, bunurile se depozitează într-un spațiu stabilit de agentul constatator, caz în care se încheie un proces-verbal de custodie. În situația în care este refuzată semnarea procesului-verbal sau primirea acestuia și bunurile indisponibilizate sunt restituite total sau parțial după expirarea termenului de 24 de ore, după caz, cheltuielile cu manipularea, transportul și depozitarea bunurilor și alte cheltuieli cu gestionarea acestora se suportă de contravenient, proporțional cu valoarea bunurilor restituite. Cheltuielile se consemnează într-un proces-verbal care reprezintă titlu executoriu și se recuperează de către organele fiscale centrale potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

29. Bunurile indisponibilizate potrivit dispozițiilor pct. 14 lit. b), rămase la contravenient potrivit pct. 27, care se confiscă în condițiile pct. 23, se predau organului de control în condițiile stabilite de acesta, respectiv la data și locul indicate de acesta în procesul-verbal prevăzut la pct. 14.

30. În situația prevăzută la pct. 27 contravenientul este responsabil de păstrarea calității și integrității bunurilor și de luarea tuturor măsurilor pentru evitarea oricărui impact asupra calității mediului, până la expirarea termenului de 24 de ore prevăzut la pct. 14, lit. b) ori până la predarea către organul de control.

31. Bunurile depozitate potrivit pct. 28 se consideră abandonate în cazul în care contravenientul nu se prezintă pentru a le ridica în termen de 3 luni de la data la care i-a fost comunicat/înmânat procesul-verbal de încetare în tot sau în parte a măsurii indisponibilizării sau de la data rămânerii definitive a

unei hotărâri judecătorești de anulare sau de constatare a nulității procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

32. În toate cazurile în care se constată existența unor împrejurări privind săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală în legătură cu documentele prezentate sunt sesizate organele de urmărire penală competente.

33. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale se fac de către persoanele împuternicite din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Autorității Vamale Române, precum și de către persoanele împuternicite din cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

34. Modelul procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzut la pct. 14 și a procesului-verbal de custodie prevăzut la pct. 27 și 28 se stabilesc în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, după cum urmează:

a) în cazul persoanelor împuternicite din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a Autorității Vamale Române, prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și președintelui Autorității Vamale Române;

b) în cazul persoanelor împuternicite din cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

35. Criteriile de aplicare a sancțiunii complementare de suspendare a activității, prevăzute la pct. 13 se aprobă prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, președintelui Autorității Vamale Române și președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

36. În măsura în care nu se dispune altfel, prevederile prezentei secțiuni se completează cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 2-a

Măsuri pentru consolidarea disciplinei financiare și fiscale, creșterea conformării voluntare în cazul transporturilor rutiere de bunuri și unele măsuri privind factura electronică

Art. LVII. – 1. În vederea asigurării respectării trasabilității transporturilor rutiere de bunuri pe teritoriul României se instituie Sistemul național RO e-Sigiliu.

2. Sistemul național RO e-Sigiliu este un sistem bazat pe utilizarea unor dispozitive electronice și a unei aplicații informatice care permite autorităților competente determinarea potențialelor puncte de deturnare a transporturilor rutiere de bunuri, indiferent dacă acestea se află în tranzit sau

au ca destinație finală un operator economic de pe teritoriul național.

3. Prin *dispozitive electronice* se înțelege sigiliul inteligent care înregistrează date și transmite informații de stare și poziție către aplicația informatică în vederea urmării deplasării pe cale rutieră a bunurilor.

4. Aplicarea sigiliilor inteligente și monitorizarea transporturilor rutiere de bunuri pe teritoriul național se realizează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală și Autoritatea Vamală Română în baza unei analize de risc. Procedura privind stabilirea criteriilor de risc care stau la baza analizei, aplicarea sigiliilor inteligente și monitorizarea transporturilor rutiere de bunuri se stabilesc prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și președintelui Autorității Vamale Române elaborat în termen de 60 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României.

5. Sistemul național RO e-Sigiliu este utilizat și gestionat de către Ministerul Finanțelor prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea Vamală Română și Centrul Național pentru Informații Financiare.

6. În cazul aplicării de sigilii inteligente pe mijloacele de transport, conducătorul auto are obligația asigurării integrității acestora.

7. Neîndeplinirea de către conducătorul auto a obligației prevăzute la pct. 6 constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât să fie considerată, potrivit legii penale, infracțiune și se sancționează cu amendă de la 20.000 la 50.000 lei.

8. Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii contravenționale prevăzute la pct. 7 se fac de către organele competente din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Autorității Vamale Române.

9. În măsura în care prezentul articol nu dispune altfel, contravenției prevăzute la pct. 7 îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

10. Resursele financiare și materiale necesare operaționalizării și gestionării Sistemului național RO e-Sigiliu se asigură din bugetul ordonatorului principal de credite al Ministerului Finanțelor, prin Centrul Național pentru Informații Financiare și Autoritatea Vamală Română și de către Agenția Națională de Administrare Fiscală și cu sprijinul Serviciului de Telecomunicații Speciale.

11. Ministerul Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și Autoritatea Vamală Română, asigură managementul datelor și informațiilor existente în Sistemul național RO e-Sigiliu, cu respectarea prevederilor art. 11 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. LVIII. – Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările și completările ulterioare, contravenienții sancționați în baza prevederilor prezentului capitol, secțiunea 1 și secțiunea 2, art. LVII și LXV și a Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 70/2015 pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, cu modificările și completările ulterioare, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2022 pentru instituirea Sistemului național privind monitorizarea transporturilor rutiere de bunuri cu risc fiscal ridicat RO e-Transport și de abrogare a art. XXVIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, nu beneficiază de posibilitatea achitării, în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal, a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ.

Art. LIX. – (1) Operatorii economici – persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, indiferent dacă sunt sau nu înregistrați în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru livrările de bunuri și prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 și art. 278 – 279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, efectuate în relația B2B, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. n) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021 privind administrarea, funcționarea și implementarea sistemului național privind factura electronică RO e-Factura și factura electronică în România, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate a vehiculului și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piață, punerii la dispoziție pe piață, înmatriculării sau înregistrării în România, precum și supravegherea pieței pentru acestea, aprobată cu modificări și completări prin

Legea nr. 139/2022, au obligația în perioada 1 ianuarie 2024 – 30 iunie 2024 să transmită facturile emise în sistemul național privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările și completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistrați în Registrul RO e-Factura.

(2) Operatorii economici – persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, indiferent dacă sunt sau nu înregistrați în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru livrările de bunuri și prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 și art. 278 – 279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, efectuate în relația cu instituții publice, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. w) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, altele decât cele efectuate în relația B2G, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. m) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările și completările ulterioare, și altele decât cele prevăzute la art. 6 din același act normativ, au obligația în perioada 1 ianuarie 2024 – 30 iunie 2024 să transmită facturile emise în sistemul național privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările și completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistrați în Registrul RO e-Factura.

(3) Operatorii economici – persoane impozabile nestabilite, dar înregistrate în scopuri de TVA în România, pentru livrările de bunuri și prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275, 278 – 279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, efectuate în relația B2B, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. n) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările și completările ulterioare, au obligația începând cu data de 1 ianuarie 2024 să transmită facturile emise în sistemul național privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările și completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistrați în Registrul RO e-Factura.

(4) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) – (3) livrările de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Furnizorii prevăzuți la alin. (1) – (3) sunt obligați să transmită facturile emise către destinatari conform prevederilor art. 319 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția situației în care atât furnizorul/prestatorul, cât și destinatarul sunt înregistrați în Registrul RO e-Factura.

(6) Termenul limită pentru transmiterea facturilor prevăzute la alin. (1) – (3) în sistemul național privind factura electronică RO e-Factura este de 5 zile lucrătoare de la data emiterii facturii, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la data limită prevăzută pentru emiterea facturii la art. 319 alin. (16) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Nerespectarea prevederilor alin. (6) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mari, definiți potrivit legii, cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii, definiți potrivit legii, și cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum și pentru persoanele fizice.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), nerespectarea prevederilor alin. (6) în perioada 1 ianuarie – 31 martie 2024, nu se sancționează.

SECȚIUNEA a 3-a

Modificarea și completarea unor acte normative

Art. LX. – Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 60, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În scopul realizării schimbului automat obligatoriu de informații prevăzut la art. 291, organul fiscal local are obligația de a transmite, anual, până la data de 10 aprilie a anului curent, pentru anul anterior, organului fiscal central informații cu privire la bunurile imobile deținute în proprietate de rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene pe teritoriul respectivei unități administrativ-teritoriale. Transmiterea și conținutul informațiilor, precum și procedura de realizare a acestora se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor cu avizul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației. Organul fiscal local transmite organului fiscal central, la cererea acestuia, și alte informații cu relevanță fiscală disponibile, în format electronic.”

2. La articolul 61¹, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Organul fiscal central, la cererea justificată a organului fiscal local, a autorităților publice, instituțiilor publice sau de interes public, transmite informațiile de la alin. (3) lit. a) și c) în scopul îndeplinirii de către aceste autorități/instituții a atribuțiilor prevăzute de lege.”

3. La articolul 68, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Organele fiscale locale sunt obligate să transmită, lunar, până la data de 15 ale lunii următoare celei pentru care se declară, organului fiscal central informații privind bunurile imobile și mijloacele de transport deținute de persoanele fizice sau juridice pentru care există obligația declarării conform Codului fiscal. Formatul și modalitatea de transmitere se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor cu avizul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației.”

4. La articolul 336 alineatul (1), după litera z) se introduc două noi litere, lit. z¹) și z²), cu următorul cuprins:

„z¹) netransmiterea, transmiterea cu întârziere, transmiterea incorectă și/sau incompletă, de către organele fiscale locale a informațiilor prevăzute la art. 60 alin. (4) și art. 68 alin. (2);

z²) netransmiterea, transmiterea cu întârziere, transmiterea incorectă și/sau incompletă, de către organele fiscale centrale a informațiilor cu relevanță fiscală stabilite pe bază de protocol potrivit dispozițiilor art. 60 alin. (6) și art. 61¹ alin. (4);”

5. La articolul 336 alineatul (2), după litera ș) se introduce o nouă literă, lit. t), cu următorul cuprins:

„t) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. z¹) și z²).”

6. La articolul 338, după alineatul (1), se introduce un nou alineat, alin. (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Constatarea și sancționarea faptelor ce constituie contravenție potrivit dispozițiilor art. 336 alin. (1) lit. z¹) se fac de către persoanele din cadrul aparatului de inspecție economico-financiară, iar constatarea și sancționarea faptelor ce constituie contravenție potrivit dispozițiilor art. 336 alin. (1) lit. z²) se fac de către persoanele din cadrul autorităților administrației publice locale stabilite prin hotărâre a autorității deliberative. ”

7. La articolul 338, alineatul (3) se abrogă.

Art. LXI. – Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (3) se abrogă.

2. La articolul 50 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) încălcarea dispozițiilor art. 5, art. 7 lit. b) prima, a 2-a și a 5-a liniuță, lit. c) a 3-a și a 4-a liniuță, art. 9, art. 10 lit. a) – f), h) și i), art. 11 și 14, cu amendă contravențională de la 2.000 lei la 20.000 lei;”

Art. LXII. – La articolul 17 din Legea nr. 344/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contravențiile prevăzute la alin.(1) se sancționează cu amendă de la 6.000 lei la 20.000 lei.”

Art. LXIII. – Articolul 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. – (1) Contravențiile prevăzute la art. 10 se sancționează cu amendă aplicată operatorilor economici după cum urmează:

a) cele prevăzute la art. 10 lit. i), ș), v) și jj), cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;

b) cele prevăzute la art. 10 lit. o), p), u) și bb), cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei;

c) cea prevăzută la art. 10 lit. j), cu amendă de la 20.000 lei la 30.000 lei;

d) cele prevăzute la art. 10 lit. e) și dd), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, precum și cu:

(i) confiscarea sumelor încasate, pentru contravenția prevăzută la art. 10 lit. dd);

(ii) suspendarea activității operatorului economic la unitatea de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor, până la dotarea cu aparat de marcat electronic fiscal și prezentarea dovezii de plată a amenzii sau a jumătate din cuantumul acesteia, după caz, organului constatator, precum și confiscarea sumelor pentru care nu au fost emise documente justificative, pentru contravenția prevăzută la art. 10 lit. e);

e) cele prevăzute la art. 10 lit. c) și d):

(i) cu amendă în cuantum de 2.000 lei, în situația în care suma nejustificată rezultată din săvârșirea contravenției este de până la 300 lei inclusiv, dar mai mică de 3% inclusiv din valoarea totală a bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, înregistrată de aparatul de marcat electronic fiscal și/sau în registrul special la data și ora efectuării controlului ori la sfârșitul zilei, dacă fapta a fost săvârșită anterior datei controlului, precum și confiscarea sumei nejustificate;

(ii) cu amendă în cuantum de 5.000 lei, în situația în care suma nejustificată rezultată din săvârșirea contravenției este de până la 300 lei inclusiv, dar mai mare de 3% din valoarea totală a bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, înregistrată de aparatul de marcat electronic fiscal și/sau în registrul special la data și ora efectuării controlului ori la sfârșitul zilei, dacă fapta a fost săvârșită anterior datei controlului, precum și confiscarea sumei nejustificate;

(iii) cu amendă în cuantum de 6.000 lei, în situația în care suma nejustificată rezultată din săvârșirea contravenției este cuprinsă între 300 lei și 1.000 lei inclusiv, dar mai mică de 3% inclusiv din valoarea totală a bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, înregistrată de aparatul de marcat electronic fiscal și/sau în registrul special la data și ora efectuării controlului ori la sfârșitul zilei, dacă fapta a fost săvârșită anterior datei controlului, precum și confiscarea sumei nejustificate;

(iv) cu amendă în cuantum de 12.000 lei, în situația în care suma nejustificată rezultată din săvârșirea contravenției este cuprinsă între 300 lei și 1.000 lei inclusiv, dar mai mare de 3% din valoarea totală a bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, înregistrată de aparatul de marcat electronic fiscal și/sau în registrul special la data și ora efectuării controlului ori la sfârșitul zilei, dacă fapta a fost săvârșită anterior datei controlului, precum și confiscarea sumei nejustificate;

(v) cu amendă în cuantum de 15.000 lei, în situația în care suma nejustificată rezultată din săvârșirea contravenției este mai mare de 1.000 lei, dar mai mică de 3% inclusiv din valoarea totală a bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, înregistrată de aparatul de marcat electronic fiscal și/sau în registrul special la data și ora efectuării controlului ori la sfârșitul zilei, dacă fapta a fost săvârșită anterior datei controlului, precum și confiscarea sumei nejustificate;

(vi) cu amendă în cuantum de 30.000 lei, în situația în care suma nejustificată rezultată din săvârșirea contravenției este mai mare de 1.000 lei și mai mare de 3% din valoarea totală a bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, înregistrată de aparatul de marcat electronic fiscal și/sau în registrul special la data și ora efectuării controlului ori la sfârșitul zilei, dacă fapta a fost săvârșită anterior datei controlului, precum și confiscarea sumei nejustificate;

f) cea prevăzută la art. 10 lit. cc), cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei, precum și cu:

(i) confiscarea sumelor nejustificate;

(ii) suspendarea activității operatorului economic la unitatea de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor, până la dotarea cu aparat de marcat electronic fiscal și prezentarea dovezii de plată a amenzii sau a jumătate din cuantumul acesteia, după caz, organului constatator;

g) cele prevăzute la art. 10 lit. k), n) și r), cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei;

h) cele prevăzute la art. 10 lit. f), h), t) și aa), cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;

i) cea prevăzută la art. 10 lit. s), cu amendă de la 5.000 lei la 15.000 lei;

j) cea prevăzută la art. 10 lit. Ț), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, precum și cu confiscarea veniturilor obținute;

k) cele prevăzute la art. 10 lit. a), l), m), x) și y), cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei, precum și cu confiscarea veniturilor obținute, în cazul contravenției prevăzute la art. 10 lit. a);

l) cele prevăzute la art. 10 lit. z) și ff), cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei.

(2) În situația în care, în termen de 12 luni de la ultima sancționare a faptei, operatorul economic săvârșește o nouă contravenție din categoria celor prevăzute la alin. (1) lit. a), pentru care a fost sancționat, contravenția se sancționează cu amendă de la 6.000 lei la 8.000 lei.

(3) În situația în care, în termen de 12 luni de la ultima sancționare a faptei, operatorul economic săvârșește o nouă contravenție din categoria celor prevăzute la alin. (1) lit. b) pentru care fost sancționat, contravenția se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei.

(4) În situația în care, în termen de 12 luni de la ultima sancționare a faptei, operatorul economic săvârșește o nouă contravenție din categoria celei de la alin. (1) lit. c) pentru care a fost sancționat, contravenția se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei.

(5) În situația în care, într-un interval de 12 luni de la ultima sancționare a faptei, operatorul economic săvârșește o nouă contravenție din categoria celor prevăzute la alin. (1) lit. e) pct. (i) – (vi), pentru care a fost sancționat, se aplică o amendă egală cu dublul amenzii prevăzute la alin. (1) lit. e) pct. (i) – (vi), după caz, și se dispune confiscarea sumei nejustificate.

(6) În situația în care, într-un interval de 12 luni, operatorul economic săvârșește cel puțin două contravenții din categoria celor prevăzute la alin. (1) lit. e) pct. (i) – (vi), pentru care a fost sancționat, se aplică o amendă egală cu triplul amenzii prevăzute la alin. (1) lit. e) pct. (i) – (vi), după caz, și se dispune confiscarea sumei nejustificate și suspendarea activității operatorului economic la unitatea de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor, pentru 15 zile.

(7) La aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la alin. (1) lit. e) pct. (i) – (vi), agentul constatator este obligat să înștiințeze contravenientul că în cazul săvârșirii repetate a acestor fapte, urmează să fie aplicate în mod corespunzător dispozițiile alin. (5) și (6).

(8) În situația prevăzută la alineatul (6), dacă operatorul economic achită amenda contravențională, precum și o sumă egală cu de cinci ori amenda aplicată și de cinci ori suma nejustificată confiscată, sancțiunea complementară de suspendare a activității încetează de drept la 24 de ore de la prezentarea dovezii achitării la organul constatator. Suma de bani egală cu de cinci ori amenda aplicată și de cinci ori suma nejustificată confiscată se face venit la bugetul de stat și poate fi achitată la CEC BANK – S.A. sau la unitățile Trezoreriei Statului. Termenul de 24 de ore curge de la data înregistrării la registratura organului constatator a dovezii achitării sau de la data confirmării de primire dacă aceasta a fost transmisă prin poștă.

(9) Contravenția prevăzută la art. 10 lit. g) se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei, care se aplică persoanelor fizice.

(10) Pe durata de suspendare a activității, unitatea este sigilată de echipa de control constituită potrivit legii. Concomitent cu sigilarea unității se afișează la loc vizibil un anunț cu privire la această situație. Anunțul va fi scris cu litere de tipar având înălțimea minimă de 10 cm.

(11) Sumele confiscate potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se fac venit la bugetul de stat.”

Art. LXIV. – Legea nr. 70/2015 pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, cu modificările și completările ulterioare se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatele (1), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1) se pot efectua operațiuni de încasări și plăți în numerar, în următoarele condiții:

a) încasări de la persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1), în limita unui plafon zilnic de 1.000 lei de la o persoană;

b) încasări efectuate de către magazinele de tipul cash and carry, care sunt organizate și funcționează în baza legislației în vigoare, de la persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1), în limita unui plafon zilnic de 2.000 lei de la o persoană;

c) plăți către persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1), în limita unui plafon zilnic de 1.000 lei/persoană, dar nu mai mult de un plafon total de 2.000 lei/zi;

d) plăți către magazinele de tipul cash and carry, care sunt organizate și funcționează în baza legislației în vigoare, în limita unui plafon zilnic total de 2.000 lei;

e) plăți din avansuri spre decontare, în limita unui plafon zilnic de 1.000 lei, stabilit pentru fiecare persoană care a primit avansuri spre decontare.

(2) Sunt interzise încasările fragmentate în numerar de la beneficiari pentru facturile a căror valoare este mai mare de 1.000 lei și, respectiv, de 2.000 lei, în cazul magazinelor de tipul cash and carry, precum și fragmentarea facturilor pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii a căror valoare este mai mare de 1.000 lei, respectiv de 2.000 lei.

(3) Sunt interzise plățile fragmentate în numerar către furnizorii de bunuri și servicii pentru facturile a căror valoare este mai mare de 1.000 lei și, respectiv, de 2.000 lei, către magazinele de tipul cash and carry. Persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) pot achita facturile cu valori care depășesc plafonul de 1.000 lei, către furnizorii de bunuri și servicii, respectiv de 2.000 lei, către magazinele de tipul cash and carry, astfel: 1.000 lei/2.000 lei în numerar, suma care depășește acest plafon putând fi achitată numai prin instrumente de plată fără numerar.”

2. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) Operațiunile de încasări și plăți în numerar efectuate între persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) și persoane fizice, reprezentând contravaloarea unor livrări ori achiziții de bunuri sau a unor prestări de servicii, dividende, cesiuni de creanțe sau alte drepturi și primiri ori restituiri de împrumuturi sau alte finanțări se efectuează cu încadrarea în plafonul zilnic de 5.000 lei către/de la o persoană, până la data de 31 decembrie 2024 și 2.500 lei, începând cu data de 1 ianuarie 2025.

(2) Sunt interzise încasările și plățile fragmentate de la/către o persoană, pentru operațiunile de încasări/plăți în numerar prevăzute la alin. (1), cu o valoare mai mare decât plafonul prevăzut la alin. (1), precum și fragmentarea tranzacțiilor reprezentând cesiuni de creanțe sau alte drepturi, primiri ori restituiri de împrumuturi sau alte finanțări, dividende respectiv fragmentarea unei livrări de bunuri sau a unei prestări de servicii, cu valoare mai mare decât plafonul prevăzut la alin. (1).

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii care se efectuează cu plata în rate, în condițiile în care între persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) și persoanele fizice sunt încheiate contracte de vânzare-cumpărare cu plata în rate, conform legii.

(4) Operațiunile de încasări și plăți în numerar efectuate între persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) și persoane fizice în calitate de asociați/acționari/administratori/persoane fizice/alți creditori exclusiv creditorii instituționali care desfășoară activități de intermediere financiară prevăzute de lege reprezentând împrumuturi indiferent de natura și destinația acestora pot fi efectuate numai prin instrumente de plată fără numerar.

3. După articolul 4¹ se introduce un nou articol, art. 4², cu următorul cuprins:

„Art. 4². – (1) Sumele în numerar aflate în casieria persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) nu pot depăși, la sfârșitul fiecărei zile, plafonul de 50.000 lei. Sumele în numerar care depășesc plafonul se depun în conturile bancare ale acestor persoane în termen de două zile lucrătoare.

(2) Prin excepție de la alin. (1), se admite depășirea acestui plafon numai cu sumele aferente plății salariilor și a altor drepturi de personal, precum și a altor operațiuni cu persoane fizice, pentru o perioadă de 3 zile lucrătoare de la data prevăzută pentru plata acestora.”

4. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. – (1) În cazul persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1), pentru facturile stornate, aferente bunurilor returnate și/sau serviciilor care nu au fost prestate, cu valori mai mari de 1.000 lei, respectiv 2.000 lei, în cazul magazinelor de tipul cash and carry, restituirea sumelor aferente poate fi efectuată astfel: 1.000 lei, respectiv 2.000 lei în numerar, sumele care depășesc aceste plafoane putând fi restituite numai prin instrumente de plată fără numerar.

(2) În cazul returnării de bunuri de către persoanele fizice și, respectiv, neprestării de servicii către persoanele fizice, restituirea sumelor aferente poate fi efectuată în numerar în limita a 5.000 lei, până la data de 31 decembrie 2024 și 2.500 lei, începând cu data de 1 ianuarie 2025, iar sumele care depășesc acest plafon putând fi restituite numai prin instrumente de plată fără numerar.”

5. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. – Operațiunile de încasări și plăți în numerar între persoanele fizice, altele decât operațiunile de încasări și plăți realizate prin intermediul instituțiilor care prestează servicii de plată autorizate de Banca Națională a României sau autorizate în alt stat membru al Uniunii Europene și notificate către Banca Națională a României, potrivit legii, efectuate ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra unor bunuri sau drepturi, a prestării de servicii, precum și cele reprezentând acordarea/restituirea de împrumuturi, se pot efectua în limita unui plafon zilnic de 10.000 lei/tranzacție, până la data de 31 decembrie 2024 și 5.000 lei/tranzacție începând cu data de 1 ianuarie 2025. Sunt interzise încasările și plățile fragmentate în numerar pentru tranzacțiile mai mari de 10.000 lei până la data de 31 decembrie 2024 și 5.000 lei începând cu data de 1 ianuarie 2025, precum și fragmentarea unei tranzacții mai mari de 10.000 lei până la data de 31 decembrie 2024 și 5.000 lei începând cu data de 1 ianuarie 2025.”

6. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – (1) Nerespectarea prevederilor art. 1 alin. (1), art. 3 alin. (2) și (3), art. 4 alin. (1) și (2), art. 4² alin. (1), art. 9 și 10 constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, și se sancționează, prin derogare de la prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de 25% din suma încasată/plătită, respectiv deținută în casierie, care depășește plafonul stabilit de prezentul capitol pentru fiecare tip de operațiune, dar nu mai puțin de 500 lei.

(2) Nerespectarea prevederilor art. 6 și art. 11 alin. (1) – (4) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei.”

Art. LXV. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021 privind administrarea, funcționarea și implementarea sistemului național privind factura electronică RO e-Factura și factura electronică în România, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate a vehiculului și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piață, punerii la dispoziție pe piață, înmatriculării sau înregistrării în România, precum și supravegherea pieței pentru acestea, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2022, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – Facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice se aplică în cazul existenței unei relații B2G, definită conform art. 2 alin. (1) lit. m), astfel:

a) în situația operatorilor economici stabiliți în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare;

b) în situația în care operatorii economici nestabiliți în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, optează pentru utilizarea sistemului național privind factura electronică RO e-Factura.”

2. La articolul 7, alineatul (1) se abrogă.

3. După articolul 9 se introduce un nou articol, art. 9¹, cu următorul cuprins:

„Art. 9¹. – Prevederile art. 5 – 9 se aplică și pentru livrările de bunuri și prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275, 278 – 279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările

ulterioare, efectuate de operatorii economici – persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, indiferent dacă sunt sau nu înregistrați în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, în relația cu instituții publice, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. w) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, altele decât cele efectuate în relația B2G, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. m).”

4. La articolul 10, alineatele (1) – (3) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. – (1) În relația comercială B2B, între persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, emitentul facturii electronice are obligația de transmitere a acesteia către destinatar utilizând sistemul național privind factura electronică RO e-Factura cu respectarea prevederilor art. 4 alin. (1).

(2) În situația în care emitentul facturii electronice optează conform art. 13 pentru transmiterea acesteia în sistemul național privind factura electronică RO e-Factura, acesta este obligat să fie înregistrat în Registrul operatorilor care au optat pentru utilizarea sistemului național privind factura electronică RO e-Factura, denumit în continuare Registrul RO e-Factura.

(3) Operatorul economic care a optat pentru utilizarea sistemului național privind factura electronică RO e-Factura este înscris în Registrul RO e-Factura începând cu data de 1 a lunii următoare exercitării opțiunii.

.....
 (6) Operatorii economici care nu dispun de o aplicație de conversie pot utiliza aplicația informatică pusă la dispoziție de Ministerul Finanțelor, prin Centrul Național pentru Informații Financiare, la momentul operaționalizării sistemului național privind factura electronică RO e-Factura.”

5. La articolul 10, alineatul (4) se abrogă.

6. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. – În cazul în care emitentul facturii electronice a optat pentru utilizarea sistemului național privind factura electronică RO e-Factura conform art. 13, utilizarea facturii electronice este considerată acceptată la data comunicării în sistemul național privind factura electronică RO e-Factura.”

7. Articolul 12 se abrogă.

8. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. – Operatorii economici nestabiliți în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările

și completările ulterioare, pot opta pentru utilizarea sistemului național privind factura electronică RO e-Factura în relația comercială B2B sau în relația B2G, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

9. După articolul 13 se introduc trei articole noi, art. 13¹ – 13³, cu următorul cuprins:

„Art. 13¹. – (1) Destinatarul unei facturi emise de operatori economici stabiliți în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în relația B2G, efectuează plăți din bugetul propriu numai dacă sunt respectate prevederile art. II din Legea nr. 139/2022 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2021 privind administrarea, funcționarea și implementarea sistemului național privind factura electronică RO e-Factura și factura electronică în România, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate a vehiculului și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piață, punerii la dispoziție pe piață, înmatriculării sau înregistrării în România, precum și supravegherea pieței pentru acestea.

(2) Nerespectarea prevederilor alin. (1) constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât să fie considerată, potrivit legii, infracțiune și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei.

(3) În cazul nerespectării prevederilor alin. (1), recuperarea sumelor reprezentând prejudicii/plăți nelegale din fonduri publice, stabilite de organele de control competente, se face cu perceperea de dobânzi și penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, aplicabile pentru veniturile bugetare, calculate pentru perioada de când s-a produs prejudiciul/s-a efectuat plata și până s-au recuperat sumele.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se fac de către Curtea de Conturi, Ministerul Finanțelor și de alte persoane împuternicite în acest scop, potrivit legii.

Art. 13². – (1) Primirea și înregistrarea de către destinatarul – persoană impozabilă stabilită în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a unei facturi emise de operatori economici stabiliți în România, în relația B2B, fără respectarea prevederilor art. 10 alin. (1), constituie contravenție și se sancționează, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu o amendă egală cu cuantumul TVA înscris în factură.

(2) Constatarea contravenției și aplicarea amenzii, prevăzute la alin. (1), se fac de către organele fiscale competente.

Art. 13³. – În măsura în care prezenta ordonanță de urgență nu dispune altfel, contravențiilor prevăzute la art. 13¹ alin. (2) și 13² alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. LXVI. – Articolul XXXVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.202 din 18 decembrie 2021, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. LXVII. – Articolul III din Legea nr. 139/2022 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2021 privind administrarea, funcționarea și implementarea sistemului național privind factura electronică RO e-Factura și factura electronică în România, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate a vehiculului și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piață, punerii la dispoziție pe piață, înmatriculării sau înregistrării în România, precum și supravegherea pieței pentru acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 17 mai 2022, se abrogă.

Art. LXVIII. – La articolul 237 din Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, alineatele (2) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Lista societăților pentru care Oficiul Național al Registrului Comerțului urmează să formuleze acțiuni de dizolvare se afișează în Buletinul electronic al registrului comerțului, cu cel puțin 60 zile calendaristice înainte, și se transmite Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În termen de 45 zile calendaristice de la data afișării/primirii listei, Agenția Națională de Administrare Fiscală, precum și orice alt creditor, comunică Oficiului Național al Registrului Comerțului, societățile care înregistrează obligații bugetare restante și/sau la care este în curs de desfășurare o acțiune de control fiscal, ori alte creanțe neachitate, caz în care se amână inițierea acțiunii de dizolvare, până la stingerea acestora, după caz, respectiv până la finalizarea acțiunii de control fiscal.

.....

(9) Lista societăților pentru care Oficiul Național al Registrului Comerțului urmează să formuleze acțiuni de radiere, potrivit prevederilor alin. (8), se afișează în Buletinul electronic al registrului comerțului cu cel puțin 60 zile calendaristice înainte și se transmite Ministerului Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală. În termen de 45 zile calendaristice de la data primirii listei, Agenția Națională de Administrare Fiscală comunică Oficiului Național al Registrului Comerțului societățile cuprinse în listă care înregistrează obligații bugetare restante, caz în care solicită și numirea unui lichidator potrivit alin. (6), și/sau la care este în curs de desfășurare o acțiune de control fiscal, caz în care solicită, în termen de 15 zile de la finalizarea acțiunii de control fiscal, numirea unui lichidator potrivit alin. (6).”

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. LXIX. – Plata amenzilor contravenționale aplicate anterior intrării în vigoare a prezentei legi în temeiul actelor normative prevăzute la art. LVIII se realizează potrivit prevederilor legale în vigoare la momentul întocmirii actului de constatare și sancționare.

Art. LXX. – Prevederile capitolului IV intră în vigoare la 15 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu următoarele excepții:

a) Prevederile art. LIX și LXVI, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2024;

b) Prevederile art. LXV pct. 3 – 7 și pct. 9 referitoare la art. 13² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările și completările ulterioare, care intră în vigoare la data de 1 iulie 2024.

Art. LXXI. – (1) În anul 2023, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se stabilește în condițiile art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022.

(2) În situația în care quantumul sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare, respectiv al sporului pentru condiții de muncă vătămătoare, stabilit potrivit alin. (1), depășește nivelul maxim reglementat prin Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta lege, acesta se stabilește la nivelul prevăzut de lege- cadru.

(3) Nu pot fi prevăzute prin contractele colective/individuale de muncă/contracte de mandat mai mult de un salariu cu titlul de plată compensatorie acordate de angajatori care aplică prevederile cap. III din prezenta lege.

Art. LXXII. – În aplicarea prevederilor prezentei legi Curtea de Conturi a României efectuează și organizează misiune de audit potrivit prevederilor legii.

Art. LXXIII. – Structurile teritoriale ale autorităților administrației publice centrale/locale/județene indiferent de forma de organizare și modul lor de constituire, chiar dacă acestea desfășoară activități de uz sau de interes public duc la îndeplinire prevederile prezentei legi.

Art. LXXIV. – Reprezentanții legali ai companiilor naționale/societăților naționale/societăților în adunările generale ale acționarilor/asociațiilor/consiliilor de administrație, după caz, au obligația de a lua măsurile legale care se impun în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, afară de situațiile în care nu sunt prevăzute altfel de termene pentru anumite categorii de măsuri specifice. Conducătorii operatorilor economici răspund de ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei legi. Măsurile dispuse de reprezentanții legali ai adunărilor generale ale acționarilor/asociațiilor/consiliilor de administrație, după caz sunt obligatorii pentru consiliile de administrație/personalul din structurile organizatorice ale societăților.

Art. LXXV. – (1) Fondurile de garantare/contragarantare care au capital deținut integral/majoritar de stat duc la îndeplinire prevederile prezentei legi. Reprezentanții legali ai Statului în Adunările Generale ale Acționarilor au obligația de a lua măsurile legale care se impun în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi afară de situațiile în care nu sunt prevăzute altfel de termene pentru anumite categorii de măsuri specifice. Conducătorii fondurilor de garantare/contragarantare răspund de ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei legi. Măsurile dispuse de reprezentanții legali ai Adunărilor Generale ale Acționarilor/Consiliile de administrație sunt obligatorii pentru Consiliile de Administrație precum și pentru personalul din structurile organizatorice ale fondurilor de garantare/ contragarantare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) Guvernul României prin memorandum poate aproba ca fondurile de garantare/ contragarantare care au capital deținut integral/majoritar de stat să nu aplice total/parțial prevederile secțiunilor din Capitolul III – Măsuri pentru disciplina economico-financiară.

Art. LXXVI. – (1) Guvernul României poate aproba prin memorandum în cazuri temeinic justificate, ca anumite categorii de operatori economici să aplice parțial sau să fie exceptați de la aplicarea prevederilor secțiunilor din cadrul Capitolului III- Măsuri pentru disciplina economico-financiară, pe baza unor analize fundamentate, elaborate de aceștia, din care să rezulte modul în care le este afectată activitatea și avizate de autoritățile publice tutelare, care vor iniția și proiectul de memorandum.

(2) În cazul regiilor autonome înființate de unitățile administrativ-teritoriale și societăților la care unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici sau dețin o participație majoritară, după caz, analizele prevăzute la alin. (1) vor fi prezentate Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, care va iniția memorandumul și-l va înainta spre aprobare Guvernului.

(3) Întreprinderile publice cu capital deținut majoritar de stat listate la bursele de valori reglementate, cele definite la alin. (3), (4) și (6) de la art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, precum și Banca Națională a României, nu aplică prevederile din Capitolul III – Măsuri pentru disciplina economico-financiară.

(4) Curtea Constituțională, Curtea de Conturi, Avocatul Poporului, Administrația Prezidențială, Autoritatea Electorală Permanentă, Consiliul Economic și Social, Consiliul Legislativ, nu aplică prevederile din Capitolul III – Măsuri pentru disciplina economico-financiară cu excepția art. XXIV, XXVI și XXVII.

Art. LXXVII. – Numărul membrilor consiliului de administrație ori, după caz, a membrilor consiliului de supraveghere și directoratului este supus legislației în vigoare aplicabile la data constituirii consiliului de administrație sau de supraveghere și directoratului, prevederile de la art. XXXIV aplicându-se la data expirării mandatului consiliului de administrație, consiliului de supraveghere sau directoratului în funcție.

Art. LXXVIII. – În termen de maximum 60 de zile de la data intrării în vigoare a legii, Guvernul României poate aproba prin hotărâre norme metodologice de aplicare pentru acele domenii care privesc gestionarea eficientă a cheltuielilor publice.

Art. LXXIX. – (1) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a ordinului ministrului finanțelor prevăzut la art. 68 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, organele fiscale locale au obligația de a transmite organului fiscal central informațiile cu privire la clădirile, terenurile și mijloacele de transport, pe care le dețin în evidență până la data transmiterii.

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul netransmiterii, transmiterii cu întârziere ori transmiterii incorecte și/sau incomplete, de către organele fiscale locale a informațiilor prevăzute la alin. (1).

(3) Constatarea și sancționarea faptei ce constituie contravenție potrivit alin. (2) se fac de către persoanele din cadrul aparatului de inspecție economico-financiară.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările și completările ulterioare, contravenienții sancționați în baza prevederilor prezentului articol, nu beneficiază de posibilitatea achitării, în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal, a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ.

Art. LXXX. – La articolul 103 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 16 iulie 2012, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (2) se abrogă.

Această lege a fost adoptată în temeiul prevederilor art. 114 alin. (3) din Constituția României, republicată, în urma angajării răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședința comună din data de 26 septembrie 2023.

**p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

**p. PREȘEDINTELE
SENATULUI**

ALFRED-ROBERT SIMONIS

SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București,
Nr.

Anexa nr. 1*(Anexa la Titlul VII al Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal)***Declarație pe propria răspundere**

Subsemnatul(a),

(Se bifează opțiunea corespunzătoare)

[] Persoană fizică – _____ (Nume, prenume),
identificat prin CI/BI Seria ___ și Nr. _____[] Persoană juridică - _____ (Nume, prenume) în
calitate de administrator / reprezentant legal al _____,
cu sediul în localitatea _____, str. _____, nr. _____, județul
_____/municipiul _____, sectorul _____, CIF/CUI
nr. _____, identificat prin CI/BI Seria _____ și Nr. _____,
în calitate de beneficiar final,Cunoscând prevederile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în
declarații, declar pe propria răspundere că achiziționez/import cu cotă redusă
de TVA, în conformitate cu prevederile art. 291 alin. (2) lit. n) - q) din Legea
nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,
produsele și/sau serviciile cuprinse în factura nr. din data, emisă
de către (se completează datele de identificare ale
furnizorului/prestatorului)/în Declarația vamală de import, astfel:

- [] produsele prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. n) în vederea instalării;
- [] produsele prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. o) în vederea instalării;
- [] produsele prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. p) în vederea instalării;
- [] produsele prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. q) în vederea instalării;
- [] serviciile de instalare a produselor prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. n);
- [] serviciile de instalare a produselor prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. o);
- [] serviciile de instalare a produselor prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. p);
- [] serviciile de instalare a produselor prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. q).

Se bifează situația/situațiile în care se află beneficiarul final, corespunzătoare
produselor sau serviciilor facturate de furnizor/prestator sau importate, după
caz,Produsele/serviciile achiziționate/importate sunt destinate pentru imobilul
situat la adresa_____
_____ (Adresa completă a imobilului).

Destinația imobilului este:

(se bifează opțiunea corespunzătoare beneficiarului)

[] locuință (Art. 291 alin. (2) lit. n)

[] clădire destinată administrației publice centrale sau locale/clădire destinată entităților aflate în coordonarea/subordonarea acestora, cu excepția societăților. (Art. 291 alin. (2) lit. o)

Nume și prenume în clar _____

Semnătură _____

Data _____

Anexa nr. 2*(Anexa nr. 1 la Titlul VIII al Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal)*

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U.M.	Acciza (lei/U.M.)		
			2024	2025	2026
0	1	2	3	4	5
Alcool și băuturi alcoolice					
1	Bere, din care:	hl/1 grad Plato	4,62	4,62	4,62
	1.1. Bere produsă de producătorii independenți a căror producție anuală nu depășește 200 mii hl		2,54	2,54	2,54
2	Vinuri	hl de produs			
	2.1. Vinuri liniștite		0,00	0,00	0,00
	2.2. Vinuri spumoase		66,34	66,34	66,34
3	Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri	hl de produs			
	3.1. liniștite, din care:		555,58	555,58	555,58
	3.1.1. cidru de mere și de pere		0,00	0,00	0,00
	3.1.2. hidromel obținut prin fermentarea unei soluții de miere în apă		0,00	0,00	0,00
	3.1.3. obținute din fructe de pădure, fără alte adaosuri de arome sau alcool		0,00	0,00	0,00
	3.2. spumoase		66,34	66,34	66,34
	3.2.1. cidru de mere și de pere		0,00	0,00	0,00
4	Produse intermediare	hl de produs	555,58	555,58	555,58
5	Alcool etilic, din care:	hl de alcool pur	4.629,75	4.629,75	4.629,75
	5.1. Alcool etilic produs de micile distilerii		2.314,87	2.314,87	2.314,87
Tutun prelucrat					
6	Țigarete	1.000	672,92	687,97	718,97

		țigarete			
7	Țigări și țigări de foi	1.000 bucăți	591,25	606	634
8	Tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete	kg	591,25	606	634
9	Alte tutunuri de fumat	kg	591,25	606	634
Produse energetice					
10	Benzină cu plumb	tonă	2.530,17	2.530,17	2.530,17
		1.000 litri	1.948,23	1.948,23	1.948,23
11	Benzină fără plumb	tonă	2.151,13	2.151,13	2.151,13
		1.000 litri	1.656,36	1.656,36	1.656,36
12	Motorină	tonă	1.796,53	1.796,53	1.796,53
		1.000 litri	1.518,04	1.518,04	1.518,04
13	Păcură	tonă			
	13.1. utilizată în scop comercial		71,07	71,07	71,07
	13.2. utilizată în scop necomercial		71,07	71,07	71,07
14	Gaz petrolier lichefiat	tonă			
	14.1. utilizat drept combustibil pentru motor		607,70	607,70	607,70
	14.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire		537,76	537,76	537,76
	14.3. utilizat în consum casnic ^{*)}		0,00	0,00	0,00
15	Gaz natural	GJ			
	15.1. utilizat drept combustibil pentru motor		12,32	12,32	12,32
	15.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire				

	15.2.1. în scop comercial		0,81	0,81	0,81
	15.2.2. în scop necomercial		1,52	1,52	1,52
16	Petrol lampant (kerosen)**)				
	16.1. utilizat drept combustibil pentru motor	tonă	2.640,92	2.640,92	2.640,92
		1.000 litri	2.112,73	2.112,73	2.112,73
	16.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire	tonă	2.226,35	2.226,35	2.226,35
		1.000 litri	1.781,07	1.781,07	1.781,07
17	Cărbune și cocs	GJ			
	17.1. utilizate în scopuri comerciale		0,71	0,71	0,71
	17.2. utilizate în scopuri necomerciale		1,42	1,42	1,42
18	Electricitate	Mwh			
	18.1. Electricitate utilizată în scop comercial		2,37	2,37	2,37
	18.2. Electricitate utilizată în scop necomercial		4,74	4,74	4,74

*) Prin gaze petroliere lichefiate utilizate în consum casnic se înțelege gazele petroliere lichefiate, distribuite în butelii tip aragaz. Buteliile tip aragaz sunt acele butelii cu o capacitate de până la maximum 12,5 kg.

***) Petrolul lampant utilizat drept combustibil de persoanele fizice nu se accizează.

Anexa nr. 3*(Anexa nr. 2 la Titlul VIII al Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal)*

Nr crt.	Denumirea produsului	U.M.	Acciza (lei/U.M.)		
			2024	2025	2026
0	1	2	3	4	5
1	Lichid cu sau fără nicotină	ml	0,81	0,91	1,03
2	Produse care conțin tutun, destinate inhalării fără ardere	kg	1.094,93	1.146,62	1.198,28
3	Produse destinate inhalării fără ardere, care conțin înlocuitori de tutun, cu sau fără nicotină	kg	1.094,93	1.146,62	1.198,28
4	Băuturi nealcoolice cu zahăr adăugat pentru care nivelul total de zahăr este cuprins între 5g – 8 g/100 ml	hl	40	40	40
5	Băuturi nealcoolice cu zahăr adăugat pentru care nivelul total de zahăr este peste 8 g/100 ml	hl	60	60	60